

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXIV

П'ЯТНИЦЯ, 11 ТРАВНЯ 2007 РОКУ

ЧИСЛО 19

VOL. CXIV

FRIDAY, MAY 11, 2007

No. 19

Хроніка кроків до подолання політичної кризи в Україні

4 травня Президент України Віктор Ющенко досягнув домовленості з прем'єр-міністром Віктором Януковичем про проведення в Україні дострокових парламентських виборів. Після зустрічі В. Ющенко заявив, що вважає за необхідне провести 8 травня засідання Верховної Ради України. Він не виключає того, що буде підписаний новий указ з новою датою проведення дострокових виборів народних депутатів України.

5 травня робоча група з підготування дострокових виборів почала напрацьовувати правовий механізм їхнього проведення. В. Ющенко підкреслив, що сьогодні під час уранішніх консультацій комуністи фактично зірвали їх. Таким чином, вважає Президент, було втрачено ключовий час, за який можна було б підготувати пакет документів до 6 травня.

7 травня відбулися відкриті громадські слухання „Через подолання політичної кризи – до стабільного розвитку України“, на яких були присутні прем'єр-міністр В. Янукович, голова Верховної Ради Олександр Мороз, экс-спікер Володимир Литвин, экс-президент Леонід Кучма, провідник фракції Партії Регіонів, координатор парламентської більшості Раїса Богатирьова, провідник Комуністичної партії України Петро Симоненко, экс-голова ЦВК і народний депутат від Партії Регіонів Сергій Ківалов, президент НАНУ Борис Патон, академік Володимир Семиноженко, політики, провідники партій, політологи.

Представників опозиції та В. Ющенка на слуханнях не було. О. Мороз знову запропонував проводити одночасні дострокові парламентські і президентські вибори. В. Янукович повідомив, які саме пропозиції він подав Президентові. Зокрема, він наголосив на необхідності відміни всіх рішень, які стосуються виборів, і напрацювання законодавчої бази для їх проведення. Л. Кравчук і О. Мороз вважають, що для виходу з політичної кризи Верховна Рада України має саморозпуститись, а не керуватись указами Президента.

7 травня для прийняття Верховною Радою легітимних рішень Президент призупинив дії певних частин свого указу від 26 квітня про розпуск парламенту для того, щоб опозиція могла повернутися в сесійну залу.

7 травня В. Ющенко зустрівся з провідниками опозиційних сил В'ячеславом Кириленком та Юлією Тимошенко.

8 травня голова Верховної Ради України О. Мороз відкрив засідання парламенту. У сесійному залі зареєстрований 261 народний депутат. Верховна Рада розглянула кілька законопроектів з господарської діяльності. Раніше Президент В. Ющенко прогнозував, що 8 травня Верховна Рада розгляне пакет законопроектів, що стосується проведення позачергових виборів парламенту. Він був готовий відвідати засідання парламенту, щоб затвердити на ньому всі прийняті парламентом

(Закінчення на стор. 3)

Міністр Арсеній Яценюк відбудув успішні візити до США і Канади

Зліва: Конгресмен Деніс Кусинич (Дем.- Огайо), міністр закордонних справ України Арсеній Яценюк, член Конгресу Марсі Каптур (Дем.- Огайо), співголова Конгресового Українського Кокусу.

ВАШІНГТОН. – 1 травня міністр закордонних справ України Арсеній Яценюк під час робочої візити до США мав у Капітолії робочий полуденок з членами Конгресового Українського Кокусу (КУК) Палати Представників США. Полуденок організував Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) у співпраці з бюро співголови КУК, членки Конгресу Марсі Каптур (Дем. - Огайо). У полуденку взяли участь кандидат у Президенти США Деніс Кусинич (Дем. - Огайо), голова Гельсінкської комісії США Алсі Гейстінгс (Дем. - Флориди), конгресмен Бил Паскрел мол. (Дем. - Нью-Джерсі) та конгресмен Лінкольн Діаз-Баларт (Рес. - Флориди), як також

Кей Кінг, дорадниця Спікера Ненсі Пелосі (Дем. - Каліфорнія) з питань міжнародної політики. Українську громаду представляли Михайло Савків мол., президент УККА, Лариса Кий, виконавчий віце-президент УККА, Тамара Олексій, виконавчий директор Крайової канцелярії УККА, Сергій Жихарев, директор конгресових взаємин Української національної інформаційної служби (УНІС). В українській делегації брали участь Сергій Корсунський, голова Департаменту економічного розвитку Міністерства закордонних справ України, Олег Шамшур, Посол України в США, Олександр

(Закінчення на стор. 3)

Мистецька виставка в Українському Американському культурному центрі

У залі виставки „Мистецтво по полудні“.

Фото: Л. Хм.

ВИПАНИ, Н. Дж. – 29 квітня в Українсько-Американському культурному центрі Нью-Джерсі відбулась мистецька виставка „Мистецтво по полудні“, у якій взяли участь 14 мистців. Виставку організував 75-ий Відділ СУА (голова Божена Полянська) як бенефіс на Український музей в Нью-Йорку. На стендах показали свої праці Михайло Барабаш, Богдан Божемський, Христина Дібарі, Дора Ольшанівська-Гоман, Григорій Гивель, Ярема Козак, Борис Пачовський, Лідія Пясецька, Тарас Шумилович, Богдан і Галина Титли, Михайло Варшавський, Володимира Васічко. Чисельні скульптури представив Іван Братко.

Багато гостей прибуло на вернісаж. Такий масовості сприяло не тільки зацікавлення у мистецтві, а й сонячна погода. Союзники (усі вони були в українських строях) приготували для гостей щедре частання.

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко призначив нових суддів до КС

КИЇВ. — Президент призначив суддею Конституційного суду 50-річного Василя Костицького, який у 2002-2004 роках працював першим заступником голови Державної судової адміністрації, в 2004 році був заступником міністра фінансів, в 2005 році – головою правління Державної іпотечної установи. 3 травня Віктор Ющенко призначив Степана Гавриша суддею Конституційного суду. Таким чином, Президент замінив звільнених раніше суддів за своєю квотою – Сюзанну Станік і Валерія Пшеничного. Депутат-„регіонал” Юрій Мірошниченко заявив, що депутати звернулися з поданням до Конституційного суду розглянути відповідність Основному закону указів про звільнення цих суддів. (Радіо „Свобода“)

У США зроблений ще один крок з вступу України до СОТ

ВАШІНГТОН. — Значна частина проекту звіту Робочої групи з розгляду заяви України про вступ до Світової організації торгівлі (СОТ) була розглянута під час консультацій представників США і делегації України, що відбулися 30 квітня-3 травня у Вашингтоні. Основним питанням переговорів стало обговорення чергової редакції проекту звіту. Тепер основною передумовою завершення багатосторонніх переговорів з вступу України до СОТ є формування оновленої редакції проекту звіту Робочої групи зі зобов'язаннями України. Досягнута домовленість про проведення переговорів щодо рівня державної підтримки сільського господарства. Україна завершила переговори з усіма членами Робочої групи СОТ, крім Киргизстану (підписання плянується на найближчий час), підписавши 49 протоколів про взаємний доступ на ринки товарів і послуг. Україна намагається вступити до СОТ з 1993 року. У 2005-2006 роках Верховна Рада України прийняла 38 законодавчих актів, необхідних для вступу до СОТ. („Кореспондент“)

В. Ющенко оглянув перший в Україні санітарний літак

ВІННИЦЯ. — Президент України Віктор Ющенко 8 травня оглянув на летовищі перший в Україні санітарний реанімаційно-операційний літак АН-26 „Vita“. Поштовхом для будівництва такого літака в Україні стала історія з Настею Овчар коли з'ясувалося, що в Україні немає належного транспорту для перевезення важко травмованої дівчинки на лікування за кордон. Літак відповідає міжнародному медичному стандарту ІКАО, а його високоякісне та сучасне медичне обладнання літака дозволяє виконувати на борту хірургічні операції, реанімаційні заходи та інтенсивне лікування. Літак може одночасно транспортувати чотирьох „лежачих“ хворих. За час своєї праці бригада Військово-медичного центру, яка працює на літаку, вже надала допомогу більш ніж 200 пацієнтам. В Європі літак немає аналогів. Подібні „повітряні шпиталі“ нині

мають намір побудувати деякі європейські країни. (Прес-служба Президента України)

Фармери Закарпаття можуть залишитися без врожаю

УЖГОРОД. — На Закарпатті фармери потерпають від негоди: несподівані заморозки, а відтак і злива з градом знищили майже 60 відс. виноградників та плононосних садів. Лише заморозки завдали сільському господарству Закарпаття збитки на 15 млн. грн. збитків. Рештки урожаю на Мукачівщині та Берегівщині донищила сильна злива з градом. Збитки від цієї стихії ще не підраховали. На компенсацію з боку держави фармери не сподіваються і готуються всі витрати взяти на себе. Адже через високі ризики страхувати майбутній урожай відмовляються навіть страхові компанії. Обласне керівництво сподівається, що закарпатським виноградарям допоможе уряд. („Німецька хвиля“)

Половина українців розігнала б Верховну Раду

КИЇВ. — 42 відс. опитаних українців проголосували б за позачергове припинення повноважень Верховної Ради у разі проведення відповідного референдуму. Про це свідчать висліди опитування, проведеного 9-13 та 20-25 квітня Київським міжнародним інститутом соціології. 37 відс. проголосували б проти, 7 відс. не взяли б участі у референдумі щодо позачергового припинення повноважень Верховної Ради, 14 відс. вагаються з відповіддю. За позачергове припинення повноважень ВР проголосували б 79 відс. прихильників „Нашої України” і Блоку Юлії Тимошенко, 28 відс. – КПУ і 11 відс. – Партії Регіонів. При цьому 67 відс. опитаних згодні, що парламент, який складається з підприємців, нездатний забезпечити права простих громадян. 73 відс. опитаних впевнені, що більшість депутатів за гроші і посади здатні на зраду своїх виборців. 64 відс. опитаних вважають, що депутати використовують парламентську трибуну переважно для передвиборчої агітації. 82 відс. опитаних переконані, що усіх депутатів Верховної Ради треба позбавити депутатського імунітету (недоторканості). Лише 5 відс. не згодні з такою ініціативою. 13 відс. не визначились у цьому питанні. („Українська правда“)

На Волині відзначили битву УПА з НКВД

РІВНЕ. — Всеукраїнська спортивно-патріотична гра „Гурби-Антонівці” на п'ять днів зібрала національно свідому молодь з усієї України в лісовій місцевості між селами Смига, що на Рівненщині, та Антонівці Тернопільської області. Саме на цій території у квітні 1944 року зійшлися майже 35-тисячне добірне військо НКВД з неповними п'ятьма тисячами бійців УПА. Але повстанці витримали натиск семикратно переважаючого ворога та ціною неймовірних зусиль і втрат зуміли прорвати кільце оточення – так званий „гурбенський котел“. Учасники теренових ігор

з'їжджаються сюди вже четвертий рік поспіль, аби вшанувати полеглих героїв. Ройові, чотові і сотники з обох куренів впорядкували повстанські могили довкола каплиці, спорудженої на місці бойових дій. (ББС)

В. Ющенко звільнив свого представника в Криму

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 4 травня звільнив Віктора Шемчука з посади Постійного Представника Президента України в Автономній Республіці Крим, призначеного на цю посаду наприкінці лютого 2007 року. (УНІАН)

Нові призначення у Генеральній прокуратурі

КИЇВ. — Святослав Піскун призначив першим заступником генерального прокурора Олександра Медведька. Наприкінці квітня Президент Віктор Ющенко своїм указом поновив на посаді Генпрокурора С. Піскуна на виконання рішення Шевченківського районного суду Києва. Цим же документом Президент скасував свій указ про призначення Генеральним прокурором попередника С. Піскуна – О. Медведька. (Радіо „Свобода“)

Посол США переконав українського міністра

КИЇВ. — Міністер житлово-комунального господарства України Олександр Попов і Посол США в Україні Вільям Тейлор 4 травня обговорили питання співпраці. Зокрема, О. Попов поінформував В.Тейлора про першочерговості політики уряду України у галузі реформування і розвитку житлово-комунального господарства. Сторони також обговорили перспективи здійснення в Україні нової програми технічної допомоги уряду США „Виклики тисячоліття”, зокрема, спрямування ресурсів на розвиток та реформування житлово-комунального господарства. О.Попов підтвердив готовність очолюваного ним міністерства долучитися до здійснення програми, спрямованої на боротьбу з корупцією в Україні. Ця програма має стати підготовчим етапом до здійснення програми „Виклики тисячоліття”. Міністер наголосив, що взаємодія з міжнародними фінансовими та донорськими організаціями у залученні інвестицій у житлово-комунальне господарство є одним з першочерговостей у діяльності згаданого міністерства. (УНІАН)

У Львові почали втілювати програму „Безпечне місто”

ЛЬВІВ. — Львівська міліція спільно з міською владою почала 7 травня втілювати програму „Безпечний Львів“. Вона передбачає передусім встановлення на вулицях міста апаратів з так званою „тривожною кнопкою“ та камер відеостеження. Львів'яни зможуть скористатися „тривожними кнопками”, встановленими в різних громадських закладах, зокрема крамницях, що перебувають під опікою Державної служби охорони (ДСО). Таких об'єктів у Львові вже

є 49. Коли громадянин звертається по допомогу, співробітник ДСО натискає кнопку і протягом трьох хвилин прибуває наряд міліції, ДАІ чи інших підрозділів”. Згодом апарати з „тривожними кнопками“ будуть встановлені у найбільш людних місцях. („Німецька хвиля“)

„Укрпошта” вшанувала Ірину Вільде конвертом

ЛЬВІВ. — У приміщенні Львівської організації Спілки письменників України 5 травня відбулося спецпогашення конверта до 100-ліття української письменниці Ірини Вільде (1907-1982). Конверт пустили в обіг саме на день народження відомої літераторки. Право поставити перший відбиток штемпеля отримав син І. Вільде Ярема Полотнюк. Портрет І. Вільде, який відтепер курсуватиме Україною, належить пензлю Генадія Кузнецова. Офіційне спецпогашення переросло у вечір пам'яті письменниці. У приміщенні спілки зібралися люди, які знали Дарію Полотнюк (справжнє ім'я Ірини Вільде). (ББС)

Сукня української скрипальки образила міністра Ірану

ШАРМ-ЕЛЬ-ШЕЙХ, Єгипет. — Українська скрипалька Лариса Абрамова опинилася в центрі уваги журналістів в єгипетському курортному містечку Шарм ель-Шейх після того, як стало відомо, що іранський міністер закордонних справ Манучер Мотакі відмовився брати участь у вечері в ресторані, де грала українська скрипалька, заявивши, що вечеря не відповідала ісламським стандартам. Агентство „Асошіейтед Прес“ цитує американських офіційних осіб, які сказали, що іранський міністер поскаржився, що сукня української скрипальки була надто відкритою. Як очікувалося, під час вечері в Шарм ель-Шейху, де відбувалася міжнародна конференція щодо Іраку, мала відбутися неформальна розмова Держсекретаря США Кондолізи Райс з іранським міністром. Американський речник Шон МакКормак, коментуючи демонстративний крок іранського міністра, сказав: „Я не знаю, якої жінки він боявся – жінки у червоній сукні чи Держсекретаря”. На думку самої Л. Абрамової, мусіла бути інша причина, чому міністер залишив ресторан. (ББС)

Росія відкрила в Рівному свій культурний центр

РІВНЕ. — 8 травня у Рівному відкрився другий після Львова в західній Україні Російський культурний центр. Центр відкритий у приміщенні міського Палацу культури „Текстильник“. Ініціатива щодо створення цього центру належить керівникові місцевого російського товариства, депутатові Рівненської міської ради Михайлові Кирилову. В урочистостях з нагоди відкриття центра взяли участь генеральний консул РФ у Львові Євген Гузєєв, представники російського товариства, творчі колективи та самодіяльні художники обласного центру. („Кореспондент“)

Думки політологів і преси світу про події в Україні

В. Ющенко не поступився

Вадим Карасьов, директор Інституту глобальних стратегій, 8 травня:

В. Ющенко погодиться перенести вибори на осінь лише в обмін на відставку кабінету В. Януковича. Президент вийде з кризи, посиливши свою позицію. В. Ющенко наявно вийшов переможцем над В. Януковичем. Він не поступився, на відміну від коаліції.

Події повертаються на користь В. Ющенка

Тарас Кузьо, ад'юнкт-професор в Університеті Джорджа Вашингтона, 4 травня:

Моє передчуття того, що події з кризою повертаються на користь В. Ющенка підтвердилося, коли прем'єр-міністер В. Янукович погодився на позачергові вибори. Як політолог я розумію чому президент повернув на важливі посади таких одіозних осіб як Святослав Піскун та Степан Гавриш. В. Ющенкові потрібне широке коло союзників у його боротьбі проти донецької мафії. Саме тому він шукає підтримки інших олігархів: Промислового союзу Донбасу, Віктора Пінчука та Ігоря Коломийського. Повернення С. Піскуна на посаду Генпрокурора кладе край будь-яким сподіванням на притягнення до відповідальності за зловживання на посаді правлячої еліти кучмівської доби. Повне розслідування вбивства Г. Гонгадзе ніколи не буде завершено. Для В. Ющенка виявилось легкою справою засудити злочини сталінської доби, водночас неможливим засудити злочини епохи Л. Кучми.

Міністер...

(Закінчення зі стор. 1)

Щерба, радник з питань зв'язків з Конгресом США Посольства України в США.

А. Яценюк та члени Конгресу США обговорили низку питань, пов'язаних із політичною ситуацією в Україні. Міністер запевнив співрозмовників, що Україна продовжуватиме співпрацю з США та Євроатлантичною спільнотою і рухатиметься курсом демократизації.

Д. Кусинич висловив задоволення просуванням України в демократичному напрямку, згадав приклад Помаранчевої революції 2004 року, а також зауважив, що праця для вирішення сучасного політичного протистояння в Україні політичним способом, зокрема, полягання на рішення Конституційного суду, є ознакою дальшої стабілізації української демократії.

Л. Діаз-Баларт наголосив на важливості продовження культурних обмінів між Україною та США для дальшого розвитку дружніх двосторонніх взаємин між двома країнами. А. Гейстігнс зазначив, що на термін його головування тема енергетичної безпеки буде одною із центральних у праці комісії і висловив надію, що Україна та США матимуть плідну співпрацю у цій площині. Б. Паскрел зауважив, що українська діаспора в США є дуже цінним ресурсом для розвитку співпраці між Україною та США і висловив надію, що Міністерство закордон-

них справ України продовжуватиме співпрацю з українською громадою Америки і використовуватиме досвід її організацій, зокрема УККА, для налагодження співпраці з Конгресом США та іншими офіційними установами США.

М. Каптур зауважила, що вихід молодого покоління, представником якого є А. Яценюк, на політичну арену також є важливою ознакою розвитку демократії в Україні і висловила впевненість, що українська молодь розвиватиме демократичні традиції в Україні і виведе її на належне місце у демократичній спільноті світу.

УНІС

ВАШІНГТОН. – Основним пунктом робочої візити міністра закордонних справ України Арсенія Яценюка до США стала його зустріч з Державним секретарем США Кондолізою Райс. У ході зустрічі вони обмінялися думками щодо шляхів зміцнення стратегічного партнерства між Україною та США у нових умовах, сприяння з боку США інтеграції України до європейських та євроатлантичних інституцій, здійснення проєктів подальшої демократизації українського суспільства та розвитку економічного співробітництва. Сторони обговорили також ряд питань, що стосуються глобальної проблематики.

Відбулися також окремі переговори А. Яценюка з головою Комітету з міжнародних взаємин Сенату США, сенатором-

зустрічався з В. Януковичем та виснажував його багатогодинними розмовами. В. Ющенко довів його до такого стану, що коли прем'єр приїхав до Москви прощатися з Б. Єльциним, то зізнавався своїм російським колегам, що вже не розуміє, як усе це закінчити. Стало зрозуміло, що він готовий програти.

В. Янукович при цьому може і виграти вибори, особливо якщо вони пройдуть ближче до осені. Але він програв головне: війну нервів. Він програв свою революцію. Це означає, що В. Ющенко її виграв.

Заклали фундамент для більш суворої боротьби

Французький щоденний часопис „Le Figaro“, 8 травня:

Домовленість між В. Януковичем та В. Ющенком сприйнята усіма як надія. Ця угода поміж двома Вікторами, постійними супротивниками упродовж двох останніх років, починаючи з президентських виборів 2004 року, Помаранчевої революції, потім законодавчими бійками, повинна покласти край політичній кризі, що активована у країні з 2 квітня. Тоді як судді Конституційного суду збиралися винести вердикт, скоріше за все не на користь голові держави, як то вважають аналітики, останній зробив крок, котрого його супротивники не очікували від нього, підписавши 26 квітня другий указ про розпуск парламенту, щоб відтягнути дату виборів ще на місяць, на 24 червня.

Британська газета „The Independent“, 8 травня: Супротивники заклали новий фундамент для нової виборчої

республіканцем від штату Індіана Ричардом Лугаром та з головою Конгресової комісії сприяння демократії, конгресменом-демократом Дейвидом Прайсом.

А. Яценюк зустрівся з першим заступником Торговельного представника США Джоном Вероно і обговорив питання співпраці в рамках процесу приєднання України до СОТ. А. Яценюк поклав квіти до пам'ятникові Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, зустрівся з провідниками української громади в США.

Посольство України в США

ОТАВА. – 7-8 травня міністер закордонних справ України Арсеній Яценюк перебував з офіційною візитом в Канаді, де відвідав парламент Канади, зустрівся зі спікером Палати громад парламенту Пітером Мілінкеном, керівництвом Парламентської Групи дружби Україна-Канада та провідником опозиції, головою Ліберальної партії Стефаном Діоном. А. Яценюк поінформував канадську сторону про розвиток внутрішньополітичної ситуації в Україні, звернувши увагу на демократичний процес врегулювання існуючих проблем і досягнення згоди між Президентом та прем'єр-міністром щодо необхідності проведення дострокових виборів.

Міністер повідомив також про готовність запросити канадських спостерігачів, як тільки буде визначено терміни проведення виборів. Було присвячено увагу Голодомору

боротьби поміж президентом та прем'єром заради домінування колишньої радянської республікою. В. Ющенко, схоже, вийшов переможцем у цьому протистоянні, але залишається слабкішим за свого супротивника і вступає у широкомаштабну бійку, щоб отримати контроль у парламенті наступного скликання. „Українці по обидва боки політичної лінії розриву вітали домовленість“, – зазначила „The Independent“.

Хроніка...

(Закінчення зі стор. 1)

рішення, що стосуються позачергових виборів Верховної Ради. Але представники опозиції і коаліції, котрі входять до робочої групи з вироблення політико-правових механізмів проведення дострокових парламентських виборів, 7 травня не дійшли до єдиного рішення.

Пленарне засідання Верховної Ради України було закрите. О. Мороз заявив, що політична ситуація сьогодні дійсно складна, але штучно створена. Коли відбудеться наступне пленарне засідання парламенту невідомо. Перед закриттям засідання головуєчий, перший заступник голови Адам Мартинюк нагадав, що ВР прийняла постанову, відповідно до якої може зібратися на пленарне засідання впродовж півгодини у випадку необхідності. Він не повідомив, коли відбудеться наступне пленарне засідання парламенту.

9 травня в Україні був неробочий день – відзначалася річниця перемоги в Другій світовій війні.

1932-33 років в Україні. А. Яценюк передав спікереві канадського парламенту лист Президента України Віктора Ющенка, в якому міститься звернення щодо надання всілякого сприяння діям України та інших держав у процесі визнання на міжнародному рівні Голодомору 1932-33 років актом геноциду проти українського народу.

А. Яценюк зустрівся також з міністром національної оборони Канади Гордоном О'Конором і обговорив з ним стан двостороннього співробітництва у військовій сфері.

А. Яценюк зустрівся з прем'єр-міністром Канади Стівеном Гарпером, який відзначив роль українців у становленні і розвитку канадського суспільства, а також їхню активну позицію у громадському і політичному житті держави. Уряд Канади виділив Україні 5 млн. дол. для вдосконалення систем безпеки в контрольно-пропускних пунктах з метою запобігання нелегального переміщення ядерних матеріалів. А. Яценюк також мав зустрічі з міністром закордонних справ Канади Пітером Макеем, міністром міжнародного співробітництва Канади Жозеф Вернер, президентом Канадського агентства міжнародного розвитку Робертом Грінгілом.

А. Яценюк виступив перед професорсько-викладацьким складом Отавського університету та українською громадою і вручив деяким її представникам посвідчення закордонних українців.

АМЕРИКА І СВІТ

США та ЕС привітали уряд Північної Ірляндії

АЛСТЕР, Північна Ірляндія. — США та Європейський союз привітали як початок нової ери складення присяги урядом Північної Ірляндії, до якого ввійшли колись ворогуючі між собою протестанти й католики. Після кількох десятиліть ворожнечі й майже п'яти років політичного застою, 8 травня Іен Пейслі від протестантської Демократично-юніоністської партії склав присягу глави північно-ірландського уряду. Його заступником став колишній командир терористичної організації „IRA“ Мартін МакГінес, який нині очолює католицьку партію „Шін Фейн“. Обидві ці партії набрали найбільше голосів на парламентських виборах у березні. У конфлікті між протестантами й католиками в Північній Ірляндії з 1969 року загинули понад 3.5 тис. осіб. Політичні проблеми Північної Ірляндії коріняться в складних взаєминах Британії з Ірландією, що сягають сторіч. Створення місцевого органу самоуправління, який очолюватимуть два політичні вороги, можна вважати історичним тріумфом. Важливими є і зовнішні умови у вигляді двох стабільних демократичних держав Британії та Ірландської республіки, які змогли конструктивно співпрацювати у справах Алстеру. Вирішальним було залучення ірландських американців, які підтримували республіканців, та американської адміністрації. Але найважливішою була наполегливість у діалозі з людьми, які брали участь у насильстві. Той діалог переривався, деколи він був непродуктивний, але були встановлені необхідні зв'язки. Науку цього мирного процесу зараз вивчають для можливого застосування в розв'язанні інших конфліктів. („*Німецька хвиля*“, ББС)

Переміг правоцентрист Ніколя Саркозі

ПАРИЖ. — Провідник правлячої партії Франції „Союз за народний рух“ Ніколя Саркозі у неділю, 6 травня, набрав близько 53 відс. голосів. А його суперницю – соціалістку Сеголен Роял підтримали близько 47 відс. виборців. Друга тура виборів президента Франції пройшла з найбільшою кількістю виборців за 26 останніх років – 84 відс. тих, що мають право голосу. Звертаючись до своїх прибічників у Парижі, Н. Саркозі заявив, що буде президентом усіх французів: „Я хочу сказати тим, хто голосував проти мене: я буду президентом для усіх французів. І я хочу особливо відзначити – це не одна частина Франції перемогла іншу. Ні, ми святкуємо спільну перемогу – перемогу демократії“. Президент США Джордж Буш та провідники європейських держав привітали його з перемогою, зокрема Президент України Віктор Ющенко запросив його відвідати Україну. Н. Саркозі офіційно вступить на посаду президента 16 травня. Президента Франції обирають на п'ять років. Він є головнокомандуючим збройними силами, призначає прем'єр-міністра, відповідає за зовнішню політику і оборону. (Радіо „Свобода“, УНІАН)

Конгрес США не подолав вето Джорджа Буша

ВАШІНГТОН. — Палата Представників Конгресу США не спромоглася 3 травня подолати вето Президента Джорджа Буша на законопроект, який пов'язує фінансування війни в Іраку з необхідністю визначити час виведення звітти американських військ. Закон, підтримуваний Демократичною партією, не набрав необхідні дві третини голосів. Після голосування Президент Дж. Буш провів переговори з провідниками Конгресу у намаганні досягти компромісу. Президент висловив упевненість у тому, що за наявності доброї волі обидві сторони зможуть дійти згоди. Однак представниця Демократичної партії Ненсі Пелозі, яка є головою Палати Представників, зазначила, що її партія і надалі налаштована покласти край війні. (ББС)

Чехія і США починають переговори

ПРАГА, Чехія. — 10 травня Міністерство оборони і Міністерство закордонних справ Чехії починають переговори з США про розміщення на території країни системи протиракетної оборони (ПРО) – американського радара. Спочатку планується обговорити угоду про врегулювання порядку перебування відповідних американських підрозділів на території Чехії. На думку знавців, весь переговорний процес може зайняти декілька місяців. США планують розмістити елементи своєї системи ПРО в Польщі і Чехії, які вже дали на це згоду. США створюють систему ПРО для захисту від можливого ракетного нападу з боку держав так званої „осі зла“. До цих держав Вашингтон відносить, зокрема, Північну Корею та Іран. Вартість будівництва європейської частини системи ПРО впродовж найближчих п'яти років оцінюється в 1.6 млрд. дол. (УНІАН)

ООН закликає до боротьби проти потепління клімату

НЮ-ЙОРК. – Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун 5 травня закликав світову спільноту не зволікати з вживанням заходів, спрямованих на відвернення кліматичної катастрофи. Як наголосив один з офіційних представників Генерального секретаря, оприлюднене 4 травня дослідження ООН підтверджує, що ще можна запобігти загрозливому потеплінню клімату. Для цього, вказують експерти, необхідно збільшити частку відновлюваних видів енергії й підвищити ефективність використання енергії. Канцлер Німеччини Ангела Меркель звернула увагу на важливість досягнення поступу з цього питання під час наступної зустрічі семи провідних індустріальних країн світу й Росії. Зустріч має відбутися в червні в німецькому місті Гайлігендамі. („*Німецька хвиля*“)

Вибори в Туреччині визнано недійсними

АНКАРА, Туреччина. — Процедуру виборів президента Туреччини доведеться розпочинати наново. 1

травня Конституційний суд країни задовольнив скаргу парламентської опозиції, яка вимагала визнати першу туру голосування недійсною. Після оголошення рішення суду уряд повідомив, що 2 травня кандидатуру Абдули Гюля, теперішнього міністра закордонних справ, знову буде внесено на розгляд парламенту для затвердження на посаді глави держави. Утім, якщо опозиція знову одностайно бойкотуватиме голосування, ситуація може повторитися – не буде необхідного кворуму у дві третини голосів. Саме на цій підставі Конституційний суд визнав першу туру голосування нелегітимною. З огляду на ці обставини, представники правлячої ісламсько-консервативної партії АҚП на чолі з прем'єром Реджепом Ердоганом не виключають проведення позачергових парламентських виборів як можливого виходу з кризи. Оглядачі зазначають, що перед загрозою військового путчу, яка нависла над політиками, вони можуть досягнути саме такого компромісу. (Радіо „Свобода“)

Завершено націоналізацію нафтових родовищ

КАРАКАС, Венесуеля. — Президент Венесуелі Уго Чавес 2 травня заявив, що держава взяла під контроль останні приватні нафтові родовища країни. До таких заходів уряд у Каракасі вдався в рамках боротьби з міжнародними компаніями. Націоналізація заторкнула три американські підприємства, британську „BP“, норвезьку „Statoil“ та французьку „Total“. Виступаючи перед тисячами одягнених у червоне вбрання робітників нафтової промисловості, У. Чавес заявив, що відкриття попереднім керівництвом нафтового сектора для чужоземних інвесторів було спробою відібрати у венесуельців їхній найбільший ресурс. За його словами, щонайменше 60 відс. цієї галузі перебуває тепер у руках держави. („*Німецька хвиля*“)

Свобода слова у світі зазнає утисків

НЮ-ЙОРК. — Не лише у кризових регіонах, але й у низці інших країн гостро постають проблеми, пов'язані зі свободою слова. Про це йдеться у звіті Комітету захисту журналістів, оприлюдненого напередодні Всесвітнього дня свободи преси 1 травня в Нью-Йорку. Наступ на засоби масової інформації ведеться у країнах, де кілька десятиліть тому медіа-ландшафт ще процвітав, сказано у звіті. У цьому зв'язку згадується насамперед важке становище преси в Етіопії. Але також у Росії, Азербайджані, Кубі, Гамбії, Єгипті, Таїланді та інших країнах праці журналістів чиняться великі перепони. Такий розвиток засвідчує, як легко може бути відібране фундаментальне право на свободу слова, сказано у звіті. (УНІАН)

Опублікували уривки з щоденника Р. Рейгена

НЮ-ЙОРК. — Екс-президент США Роналд Рейген довіряв свої найособистіші думки щоденникові, витримки з якого опубліковано 2 травня в журналі „Vanity Fair“. Колишній президент записав у

щоденнику про своє крайнє розчарування вторгненням Ізраїлю в Ліван у 1982 році, про страх перед кінцем світу, що наближається, і про той день, коли в нього стріляли. Уривки з щоденника відбивають непрості взаємини між президентом та його сином Роном, тривоги Р. Рейгена з приводу „скаженого кловна“ – лівійського провідника Муамара Кадафі – та особисту симпатію до Михайла Горбачова, яка виникла на переговорах про контроль над озброєннями. Р. Рейген робив записи у своєму щоденнику щодня протягом восьми років свого президентства – з 1981 по 1989 роки, за винятком періоду, коли він перебував у лікарні після того, як був поранений 30 березня 1981 року. Короткі та влучні записи в щоденнику дозволяють глянути очима актора, котрий став політиком, на світові проблеми, з якими він зіштовхувався. Судячи з щоденника, у президента, очевидно, було дві тривалі суперечки: одна – з урядом Ізраїлю, друга – з сином. Але були в його житті приємні та кумедні моменти, як, наприклад, під час візиту британського принца Чарлса – „найбільш бажаної особи“ у Білому Домі. „Прислуга подала нам чай – і який жах! – чай заварили в пакетиках, які залишалися в чашці. „Принц зізнався мені: „Я не знаю, що із цим робити“. Повну версію щоденника Рейгана буде опубліковано 22 травня видавництвом „Harper Collins“. („*Кореспондент*“)

Понад 150 журналістів загинули торік

ПАРИЖ. — Минулий рік був найкровопролитнішим для журналістів – понад 150 представників ЗМІ загинули при виконанні своїх обов'язків, оголосив 3 травня глава ЮНЕСКО Коїтіро Мацуура в посланні з нагоди Всесвітнього дня свободи преси. „Ті, хто ризикує своїм життям заради подання незалежної й надійної інформації, заслуговують нашого захоплення, поваги й підтримки. Вони краще інших розуміють, що засоби інформації роблять значний внесок у процеси підзвітності, відновлення й примирення“, – говориться в посланні. Найнебезпечнішою „гарячою точкою“ на карті світу для журналістів залишається Ірак – тільки минулого року там загинули 69 журналістів, а з початку воєнної акції у березні 2003 року – понад 170 журналістів (Інститут Масової Інформації)

Дипломатія по московськи

МОСКВА. — Учасники анти-естонських протестів у Москві 2 травня напали на Посла Естонії в Росії Марину Калюранд. Члени прокремлівського руху „Наші“ та інших схожих угруповань також влаштували погром у приміщенні газети „Аргументи і факти“, намагаючись зірвати прес-конференцію Посла. Міністерство закордонних справ Естонії засудило напад на дипломатичного працівника як абсолютно неприпустимий та закликала міжнародну спільноту до негайних дій. Міністер закордонних справ Естонії Урмас Пает наголосив, що, „нападаючи на Естонію, Росія нападає на Євросоюз“. (Радіо „Свобода“)

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Міністер А. Яценюк – це вже нова Україна

Арсеній Яценюк під час зустрічі з українською громадою у Вашингтоні 30 квітня-1 травня. Фото: Я. Бігун

Р.Л. Хомяк

ВАШІНГТОН. – Що приємно вражає в Арсенія Яценюка, нового міністра закордонних справ України, то це його спокійний професіоналізм, солідна поінформованість і ... почуття гумору. Погодьмося – це не звичні прикмети офіційних людей „звідти“, зокрема з-посеред тих, яким за 50. Правда, йому всього 30 з чимось.

Недавно, 30 квітня і 1 травня, міністер А. Яценюк був у Вашингтоні з офіційною візитом і мав зустрічі з усіма головними колами американської столиці, а також знайшов час, щоб коротко і (треба додати) невимусовно зустрітись з представниками української громади. Для міністра А. Яценюка закордонне українство – це щось конкретне і важливе. Він розповідав, що два тижні раніше відвідував Москву і там також зустрічав українців – тих, які живуть в російській столиці, і тих, які приїхали з далекого Сибіру, щоб зустріти його.

Серед його плянів є відкриття філій українських вищих навчальних закладів (університетів) в Росії. Російські ВНЗ мають філії в Україні, і міністер вважає, що Росія погодиться на такі українські філії, адже інакше Україна могла б відібрати ліцензії російських ВНЗ в Україні. Він також активно розробляє пляни відкрити українські культурні центри в різних столицях, в тому числі і Вашингтоні, і за своє дводенне перебування у Вашингтоні встиг оглянути можливі приміщення для такого центру.

Буквально декілька годин після свого приїзду до США міністер А. Яценюк виступав у Фонді Карнегі, одному з тих столичних дослідних центрів, де розробляється американська політика. Це було 30 квітня вранці. Заля була заповнена столичною елітою з урядових, наукових і

комерційних кіл. Головуючим на цьому виступі українського міністра був Посол Джеймс Колінс, колишній американський кадровий дипломат з досвідом у колишньому Радянському Союзі і Росії, а зараз – один з керівників Фонду Карнегі. Міністер А. Яценюк відразу прорубав кригу і зрушив зацікавлення присутніх компліментом, що, на його думку, присутні знають більше про Україну, ніж він. І справді, там, серед науковців, урядовців і ділових людей, було чимало таких, які дуже добре орієнтуються в політиці, історії, соціології України. А. Яценюк вмів „дерти з себе лаха“, а це дуже до вподоби американським слухачам.

Ціллю своїх поїздок до різних країн світу він назвав бажання запевнити усіх, що політичні проблеми України тимчасові, що Україна здолає ці проблеми (тут він декілька разів він ужив історично-емоційну фразу для американських вух – відгук епохи боротьби за громадянські права: „We shall overcome...“). Інакше кажучи, Україна подолає проблеми, як їх подолали Сполучені Штати).

Він спокійно пояснив, що заплановані позачергові вибори в Україні – це зовсім нормальне явище в Європі, і нарахував десяток європейських держав, де останніми роками проходили подібні вибори. Він визнав, що звичайно позачергові вибори оголошує парламентська більшість, або уряд. У випадку України це зробив президент, охороняючи Конституцію. Він пояснив справу з „імперативним мандатом“, де урядові партії, всупереч Конституції, перетягали до себе окремих депутатів з інших фракцій, щоб таким чином здобути конституційну більшість – 300 голосів – у Верховній Раді. Конституція України потребує поліпшення, визнав міністер А. Яценюк, але при тому закликав не перебільшувати значення політичного заколоту в Україні. А як доказ того, що політичні тарапати тимчасові, він вказував на розвиток економіки України і на те, що Україна стає щораз більше привабливою для інвесторів, а також те, що закордонні банки вже викупили різні українські банки, бо вони є добрими інвестиціями. Банківське діло далі близьке

(Закінчення на стор. 12)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

Циганська дорога

Адріана Гельбіг

Поширені культурні стереотипи про циганів як кочівників та людей, які, як вважається, не відчують жодного зв'язку з землею, а таким чином і з державою-нацією, підсилюють досі розповсюджену точку зору серед неромів, що роми не хочуть інтегруватися в українське суспільство. Це суперечить дійсності, адже більша частина ромського населення не спроможна розірвати коло злиднів через надзвичайно сильні антиромські настрої, які панують проти цієї меншини з часів розвалу Радянського Союзу. Значна дискримінація продовжує існувати в глибоко укорінених антиромських упередженнях як до ромів-кочівників, так і до людей, які сприймаються як мігранти. Іронічно, за визначенням постсоціалістичних міграційних моделей, роми представляють найменш мобільну частину українського суспільства. Більшість з них не має паспортів і не має економічних засобів подорожувати з місця на місце. Більшість ромів роздратована переїздами, і робітники-мігранти, які повертаються зі східної України до Закарпаття в кінці літа, наприклад, часто стають жертвами нападів та крадіжок з боку мафіозних угруповань, які тероризують транспортну систему України.

Зв'язок між циганами та кочівниками, який підкріплюється правдами, напівправдами, українськими культурними стереотипами, увічнений частково в постійному використанні терміну *табір* у зв'язку з компактними поселеннями ромів на території України. Оригінально використаний для визначення тимчасових поселень мандрівних ромських груп, *табір*, сам собою, не визначає постійного житла; швидше він має значення тимчасової зупинки в дорозі. Проте, багато циганських таборів, особливо в Закарпатті, були засновані 100 років тому. Але більшість неромів до цього часу вірять, що роми є кочівниками. Це сприйняття розширюється завдяки неромським стереотипам, що всі цигани жебракують на вулицях, хоча вони складають дуже малий відсоток ромського населення, але є дуже помітними, бо саме вони є частиною ромського населення, з якими більшість неромів в Україні мають справу на власному досвіді. В Закарпатському регіоні нараховується 168 поселень ромів, населення яких коливається від 200 до 2,000 ромів. Відповідно до неофіційних статистичних даних всього в Україні проживає 350,000 ромів. Перепис населення в Україні від 2001 року подає цифру 47,600. Ця цифра сумнівна, якщо порівняти з переписом 1989 року, згідно з яким приводилася цифра 47,917. Ці цифри рідко обговорюються, тому

Про автора:

Д-р Адріана Гельбіг – член-кореспондент НТШ, має докторат з етномузикології та займає посаду запрошеного професора на Катедрі українознавства ім. Петра Яцика в Колумбійському університеті.

що немає офіційних даних щодо кількості ромів в одному окремо-му районі, а тому уряду не треба скеровувати кошти для допомоги найбільшій членом ромської меншини, які проживають переважно в циганських таборах.

Циганські табори зустрічаються на околицях міст та сіл на всій території України, але мають найбільш компактне розташування в Закарпатті. Їхнє соціальне виключення та економічна ізоляція відбуваються через фізичне розташування ромських поселень, які відзначені в українських селах та містах особливими перетинами. Ці перетини є, в більшості випадків, метафорою для ромської та неромської взаємодії. Нероми рідко коли вступають на територію ромського поселення. Ті, хто вступають, є переважно представниками міської міліції та, останнім часом, працівниками організацій з міжнародного розвитку. З іншого боку, роми є залежними від неромів в кожному аспекті їхнього життя та повинні знати як взаємодіяти з неромами для того, щоби „кудись дістатися“. Саме як нероми рідко вступають до ромських поселень, так і контакт між ромами і неромами в усіх формах взаємодії визначається головним чином на неромських умовах.

Щоб побороти почуття швидкоплинності та акцентувати історичний зв'язок між ромами та Україною, публікації, які видаються неурядовими ромськими організаціями, такими як „Романі Яг“, подають зсупу бібліографічну інформацію, яка виявляє наявність ромів на українських землях вже в XVI столітті. Перші згадки про ромів (*Cigany* угорською мовою, *Zigeuner* в Німеччині) в Ужгороді датуються XIV століттям. Згідно з переписом 1691 року, одна з дев'яти вулиць Ужгороду носила назву *Циганська*. Документи показують, що ця вулиця знаходилася на протилежному від міста березі річки Уж, і через часті затоплення ця ділянка не була придатною для забудови. Ромів, які проживають в Ужгороді тепер, вірогідно, не можна вважати прямими нащадками тих ранніх ромів, хоча ромські провідники наголошують на факті, що роми проживають на території теперішнього поселення Ужгороду більше ніж 300 років. Перепис 1691 року документально підтверджує значне ромське населення на території Унгвара, як тоді називався Ужгород. роми тоді знаходили роботу в унгварських замкових стайнях, арсеналі та працювали музикантами.

Роми борються зі своєю ізоляцією багатьма різними способами. Наприклад, збережена ритуальна традиція похоронних процесій для багатьох ромських музикантів-чоловіків служить засобом, через який Роми підсилюють своє історичне відношення до Ужгороду та протистоять точці зору, притаманній неромам щодо ізолюваної ромської меншини. Ромські похоронні процесії є дуже розповсюдженим видовищем для

(Закінчення на стор. 14)

ЦИТАТА ТИЖНЯ

„Я вважаю, те, що країною керують такі люди, як Янукович, Мороз і Симоненко – це неприпустимо для України, це абсолютне політичне зло. Їх треба від влади усувати.“

Юрій Андрухович,
письменник

Партії і суспільство

Політична криза, котра набула форми гострого протистояння між президентською і парламентомсько-урядовою гілками влади, насправді була присутньою в Україні вже давно, тільки в латентному стані й тому ніби не заторкувала безпосередньо всього суспільства. Полягає вона не в тому, що одна сторона конфлікту має рацію, а інша – не має. Набагато головною причиною недосконалості держави, джерелом постійного відчуження між владою і народом, котре час від часу з об'єктивною неминучістю загострюється, є створена в добі дрімучої пострадянщини партійно-політична система, помітна неозброєним оком неповноцінність партій, їхня відірваність від насущних завдань українського суспільства, самоцільність, обмеженість, їхній слабкий, майже ніякий вплив на загальне життя країни.

Й ось такий парадокс: попри ці кричущі вади, політичні партії самою своєю кількістю – їх тепер понад 130 – нібито кажуть нам, що в Україні панує представницька демократія, тобто, іншими словами, що вони представляють весь український народ у владних структурах. Насправді ж членство усіх партій становить навіть не цілі 2 відс. від кількості населення. Однак, річ навіть не в цьому промовистому кількісному співвідношенні, а в тому, що партії зовсім не віддзеркалюють реальних суспільних структур у владі країни – при тому, що всі без винятку органи влади – партійні. Й останні парламентські вибори зробили це явище таким очевидним, що воно стає предметом найсерйозніших політичних аналізів.

Одна з них належить Сергієві Дацюкові, представникові київських інтелектуальних кіл, і з його аргументацією важко не погодитися. Ось дещо з його запитань і відповідей: „Як сталося, що сьогодні більше половини депутатів парламенту є мільонерами – при тому, що в країні більше половини населення ними не є?

Як сталося, що партії представляють переважно підприємців, а не вчених, лікарів, учителів, студентів, інженерів, робітників, селян? Це сталося завдяки системі формування партійних списків. В партійний список на парламентські вибори можна потрапити трьома способами: або бути родичем партійних провідників чи інших впливових осіб... Чи бути відомою людиною, присутність якої у списку піднімає авторитет цієї партії. І нарешті, можна купити місце в партійному списку за великі гроші. Як сталося, що в Кабінеті міністрів найвищі посади займають люди, що мають своє підприємство або обстоюють підприємницькі інтереси своєї партійно-корпоративної групи? Це сталося тому, що підприємництво так і не було відділене від влади... Як сталося, що суди є партійними і, обстоюючи інтереси партійно-корпоративних груп, під час конфліктів стають на сторону тієї чи іншої партії? Це сталося тому, що нам не вдалося створити судову владу незалежною від інших гілок влади і від партій“.

Чи є з цього вихід? Зацитований вище автор вважає, що в сьогоднішніх умовах, коли партії не відчують ніякої відповідальності перед суспільством, залишається тільки одне: Україна повинна перейти від примітивної політично-партійної системи до безпосередньої, прямої форми демократії, коли український народ, переконавшись, що партійні еліти неспроможні ні стати в обороні підставових інтересів українського суспільства, ні дійти до якогось здорового компромісу, скличе установчі збори, які візьмуть в свої руки – не партійні, а саме всесуспільні – завдання перезаснування суспільства. І через з'ясування надпартійних, всеукраїнських інтересів буде розроблено і прийнято нову Конституцію України. В повному розумінні слова – нової України.

ТРАВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Повчальність Миколи Хвильового

13 травня 1933 року загинув Микола Хвильовий, метеором спалахнувши в українській літературі і залишивши в ній особливий, справді зоряний слід – такий яскравий і самобутній, що і його творча спадщина, і сама його смерть ще довго викликати будуть гарячі ідейно-естетичні суперечки. Він застрілювався у переддень сталінських репресій проти діячів українського національного відродження, усвідомлюючи, що раніше чи пізніше, а все одно стане жертвою московського україножерства.

Але, мабуть, можна сказати й так: М. Хвильового вбила втілена більшовизмом, практична лівизна, котру сам він сповідував ідейно. Бо всяка лівизна – згубна і врешті-решт – самозгубна. Навіть теоретична, котра на початку ХХ сторіччя для багатьох соціальних романтиків здавалася такою привабливою і спасенною.

М. Хвильового можна порівняти до птаха з одним крилом, лівим, котрий хотів негайно, невідкладно відірвати Україну від її провінційно-селянського минулого, визволити її від психології підневільного етносу, від „задрипанки Москви“, піднести в небо всеєвропейської культури. Він з такою душевною та інтелектуальною пристрастю, з таким творчим шаленством поривався вперед і вгору, що і Тарас Шевченко здався йому застарілим, вся наша автентична звичаєва культура уявлялася примітивною і непотрібною. Тому та його революційно-вогненна енергія, весь той націонал-комунізм, такий щирий і надхненний, мусили закінчитися трагедією. Бо не полетить птах з одним крилом, бо людське буття має в собі незбаг-

нений механізм самозбереження і самоконтролі: ліві тенденції, котрі завжди презентують себе, як розвиток, як поступ, повинні врівноважуватися з функцією захисту цінностей, в поті чола створених нерозривно низкою поколінь.

Ба, чомусь ця істина здається запростюю і для лівих, і для правих. Тому й у ставленні до М. Хвильового, його літературного шляху і його ідейного вибору знов і знов виявляються гострі незгоди. І виглядає досить символічним, що двоє авторів з однаковим прізвиськом – колишній голова Спілки Визволення України Василь Плющ, і знаменитий дисидент-правозахисник Леонід Плющ – побачили М. Хвильового різними очима. Перший: „В той час, як український народ та його провідна верства, використовуючи економічну поразку комунізму, прагнули до ідеологічної перемоги над окупантом, Хвильовий мріяв про поворот до часів воєнного комунізму, до поглиблення інтернаціоналізму та до світової революції“. Другий: „Переосмислений у сучасних категоріях Хвильовий може й мусить увійти в духовний світ сучасної України, бо є продовженням місіонізму й месіонізму Кирило-Методіївського братства, бо дає творчий імпульс оригінального розвитку української культури“. Тим більше важливо враховувати „обидвох Хвильових“.

„Я далекий від того, щоб екстраполювати на сучасність візії Хвильового 20-их років минулого століття. Але вчімося в нього жити Україною, мислити Україною, шукати шляхи України в світ“, – закликав професор Могилянки, академік Іван Дзюба.

П. Ч.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
В АМЕРИЦІ

запрошує на

вечір пам'яті

д-ра ЯРОПОЛКА ЛАСОВСЬКОГО
(1941– 2006)

музикознавця, скрипаля, диригента, композитора,
дійсного члена НТШ-А, голови Осередку НТШ-А
на Західню Пенсильванію (Пітсбург),
професора Кларіон університету (Clarion University).
Автора багатьох музичних творів,
музикознавчих праць, перекладів з української літератури.

Виступатимуть:

д-р Орест Попович
д-р Лариса Онишкевич

Музичні твори
Ярополка Ласовського

виконають:

Андрій Легкий – фортепіанно
Галина Легка – скрипка
Настя Антонів – скрипка

в суботу, 19 травня 2007 р.
о 5-ій год. по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003.

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо
про
Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00 на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Хто має відомості про д-ра О. Волинця?

29 травня минає 100 років від народження визначного лікаря і гуманіста Омеляна Волинця з Селеськів, Березівського повіту (тепер Польща). О. Волинець дістався на медичний факультет Краківського університету, активно діяв серед української молоді. До 1939 року провадив лікарську практику у Кракові.

На початку Другої світової війни О. Волинець повернувся до рідного села. Намагався допомагати хворим, рятував єврейське населення від неминучої смерті, за що гестапо арештувало його і запроторило у концентраційний табір в Освенцімі. Звідти у 1944 році його перевезли у концтабір Саксенгаузен, де 19 березня 1945 року він був засуджений до смертної кари. Врятував

його лікар-німець з адміністрації табору.

Після закінчення війни О. Волинець переїхав до Англії, де провадив лікарський кабінет аж до часу виходу на пенсію в 1976 році. Д-р О. Волинець був одружений з Іриною Глобоцькою з Перемишля. Він пожертвував великі кошти на громадські установи і приватні допомоги українцям. Дата смерті О. Волинця суперечлива, тому я буду вдячний, якщо хтось із читачів знає докладно дату смерті і місце поховання д-ра О. Волинця, і цю інформацію перекаже на електронну адресу: jaroslawstech@yahoo.com для опрацювання повної статті.

Ярослав Стех,
Торонто

Читачі діляться з редакцією...

Численні листи до „Свободи“ свідчать про те, що читачі тижневика прагнуть поділитися з редакцією і громадою новинами і спогадами, здобутками і думками... **Микола Копчик** з Самбора прислав компакт-диск з піснями на його вірші, музику до яких написала місцева талановита парафіянка Олена Парійчук-Синейко. М. Копчик пише: „Вдячний за опублікування моїх віршів у „Свободі“. Це справді міцна підтримка у моєму житті, яка надихає до подальшої творчості. Цей диск є моїм подарунком за вашу небайдужість“. Також Михайло Тавшунський з Харкова (його поезії були в ч. 13) прислав свій вірш „Вільна Україна“ і ноти для його пісенного виконання.

Адольф Гладилович з Канади дякує за опублікування його листа про поета-науковця Володимира Пашенку з Києва (ч. 13) і особливо його зворушливого вірша „Гродненська паска“.

Стефанія Гурко з Канади з приємністю прочитала у статті Ростислава Хомяка „За що йому така слава“ („Свобода“, 9 березня) уривок з сатири власного авторства і хоче вислати Р. Хомякові збірку сатири.

Теодор Курило з Канади прочитав у „Свободі“ (ч. 13) спогад про Володимира Каплуна і написав, що знав його з молодих літ, коли В. Каплун приходив до його села як студент.

Микола Глюз з Хорватії прагне поділитися публікаціями місцевої преси про Україну і шле до „Свободи“ вирізки надрукованих там статей. Дякуємо!

Марія Борук з села Шепарівців біля Коломиї дізналася про появу своєї статті „Найперша презентація – в рідному селі“ у „Свободі“ (ч. 15) від земляків, які живуть у США. Потім надійшла і газета. Вона пише: „Було приємно бачити своїх людей на сторінках газети, щоб інші теж знали про наше село і наші таланти. Сам Народний артист України Петро Терпелюк був дуже втішений, бо він тепер хворий і це, мабуть, було для нього останнє таке велике, приємне свято“.

Микола Ватраль з Канади прислав статтю з газети „Гомін України“, у якій досліджено страждання українців, які перебувають на заробітках в Італії, Іспанії, інших країнах. „Мене дивує, чому уряд України не зробить жодного протесту з приводу жахливого ставлення до українських заробітчан“, – пише він.

У редакційній пошті є повідомлення про новини. Київське видавництво „Факт“ пропонує закордонним читачам свої видання – твори Оксани Забужко, Богдана Бойчука, Максима Стріхи, інших авторів. Придбати нові книжки можна через інтернет: www.fact.kiev.ua в будь-яку годину дня і ночі.

Від **Об'єднання українських націоналістів-державників** з Києва надійшло звернення з вимогою об'єднатися на наступних виборах, щоб не програвати малими партіями і групами.

Олексій Костюченко з Острозької академії написав про участь острозьких спудеїв у Всеукраїнській студентській олімпіаді.

Як завжди, у пошті є чимало віршів. **Йосиф Собко** з Нью-Гейвену, Кон., написав вірш „Великдень Божий – Весна“, у якому радіє настанню весни з квітами, бджолами, церковними дзвонами. **Олександра Керша** з Бирлінгтону, Вт., надіслала ряд листів з віршами і спогадами про своє життя в СРСР. Вона поводить, що пише спогади, які зацікавлять читачів, тому що у них йдеться про взаємини СРСР з іншими країнами, про зустрічі, розмови, події. До „Свободи“ О. Керша надіслала чотири спогади. А віршів вона написала вже на 20 книжок. На жаль, О. Керша пише спогади російською мовою і це утруднює їхнє сприйняття українськими читачами.

Надіслав вірші „Весна Києва“ і „Добрий день, друзі“ **Іван Павлюк** з Мілінгтону, Н. Дж.

Ми змушені нагадати самодіяльним поетам, що „Свобода“ не є літературним виданням і не може вмістити усі вірші, які надходять до редакції.

Дякуємо за увагу до Альманаху-2007

До редакції „Свободи“ надійшло багато відгуків про Альманах Українського Народного Союзу на 2007 рік, і ми щиро вдячні нашим читачам, бо і прихильні, і критичні листи свідчать, що посіяне нами інтелектуальне і духовне зерно падає на добрий ґрунт, що зміст нашого щорічного видання збуджує людські думки і почуття. А це й було нашою метою.

Коротенько узагальнюючи одержану пошту, можна сказати, що жоден з тематичних розділів річника не залишився поза читацькою увагою, хоч і на цей раз, як то трапляється майже завжди, одному подобається одне, іншому – інше, але й на таке сприйняття ми розраховували, вміщуючи в Альманасі-2007 різножанрові тексти – серйозні, науково обґрунтовані, далі – легші, популярні, а наприкінці – веселі, гумористичні. Здебільшого читацькі і редакторські смаки збігаються: як нас під час редагування хвилювали розповіді про Сандармох, про Романа Шухевича-Тараса Чупринку, про Василя Біласа і Дмитра Данилишина, про останнє кохання Тараса Шевченка, про те, як зовнішньо виглядав Ісус Христос, – такої ж високої думки про ці матеріали виявилися читачі.

Велику й об'єктивну аналізу нашої праці надіслала **Лідія Корсун-Коваленко**, одна з наших постійних авторів, відзначивши плюси і мінуси кожної публікації, а також критикуючи нас за недогляди: ми справді не знайшли місця для декількох важливих ювілеїв. На жаль, не маємо можливості збільшити обсяг видання, тобто кількість текстових сторінок.

За гарні, теплі слова дякуємо **Марії Уздейчук** з Йонкерсу, Н. Й., **Ірині Бойко-Паар** з Канади, **І. та О. Марущакам** з Дірборн Гайтс, Миш., **Олексієві Коновалові** з Чикаго.

А **Дмитрові Демедюкові, Левові Фігурському, Іванові Бешові** вдячні

Редактор

Посередники тільки заважають

Та практика, що закордонні фонди допомоги Україні спираються на посередників – шкідлива для України. Вона найчастіше посилює позицію росіян в Україні, які дістають допомогу, а українські патріотичні організації підтримки не мають. Часто можна прочитати в „Свободі“ звіти фондів про те, яку велику суму доларів надали вони Україні. Як використані гроші? Цього в цих звітах часто густо не видно.

Я хочу сказати, що професійні посередники фондів допомоги Україні підтасовують все, що завгодно, під вимоги проєктів, а інші

за гостру критику. Вона переважно зводиться до запитання: чому ми на цей раз відступили від традиції і не вмістили церковного календаря? Відповідь дуже проста: тому що минулого року ми одержали чимало чистів з пропозицією не подавати більше цього календаря. Мовляв, це ж світське, а не релігійне видання. От ми й зважилися на експеримент. З огляду на протилежні вимоги, дуже просимо якнайбільше наших читачів висловитися щодо цієї дилеми. Дістанемо більше порад повернутися до традиції – і ми це зробимо.

На жаль, і в цьому річнику не обійшлося без помилок, хоч сталися вони не так з редакторської, як з технічної причини. Річ у тому, що половина тексту складалася в старій комп'ютерній системі, а половина – в новій. А системи були несумісні, тому вчасно, при першому вичитуванні виправлені помилки таки пішли в друкарню. У результаті – такі прикраси, як „19917“ замість „1917“, в підзаголовку – „До 120-річчя від народження Євгена Маланюка“, а в тексті – „до 110-річчя...“. Є також багато інших „чортиків“, зайвих букв тощо.

Ще за одну помилку просимо пробачення в нашого шановного автора **Андрія Пашука**: його прізвище над статтею подано як „Пашак“, хоч у тексті збереглося правильне написання.

Наостанок – наша гаряче прохання: пишіть нам, про що б ви хотіли читати в наступному річнику, і самі будьте його авторами. Це ж буде 60 років від часу, коли в 1948 році з Ді-Пі таборів в Європі почали виїжджати наші люди за океан. Всі вони мають що згадати. Нехай то будуть невеликі спомини – ми їх об'єднаємо в один розділ, і він обіцяє бути і цікавим, і хвилюючим.

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

Допоможіть збудувати Українську церкву!

Греко-католицька парафія в Старгарді Щецинському на чолі зі своїм адміністратором о. Русланом Марцішаком звертається до всіх людей доброї волі, а в особливий спосіб до вірних зі Старгарду, які виїхали за межі Польщі, з великим проханням фінансово допомогти у будові Церкви.

Богослужіння відбуваються в Римо-католицькому костелі, де можна їх проводити ще два роки – отже, тимчасово. А що далі?

Уряд міста виділив ділянку під будову Церкви. Зараз чекаємо на завершення урядових справ, після яких відразу рушимо з будовою. Щоб розпочати і завершити цю благодійну справу, потрібні фінанси. Наша адреса: ks. Ruslan Marciszak, Osiedle 1000-lecia, 1a/5, 73-110 Stargard Szczecinski, Poland.

Парафіяни,
Старгард Щецинський,
Польща

Читайте „Свободу“ на сторінці Інтернету:
www.svoboda-news.com

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз пропонує СПЕЦІАЛЬНУ ПЕНСІЙНУ ГРАМОТУ

5.40 %

Святкуючи свій 113-ий ювілей від дня заснування, УНСоюз пропонує спеціальну Пенсійну грамоту з відкладенням податку і отриманням **5.40 відсотка за перші 12 місяців.**

Пенсійна грамота мусить бути збережена в УНС п'ять років, щоб її власник уникнув плати за відмову. Не підлягатиме оплаті відтягнення у випадку невиліковної хвороби, приватної лікарні чи медичних видатків.

Висота відсотків може бути змінена після 12 місяців.

Щоб дістати інформацію від представника продажей Пенсійних грамот, телефонуйте на число **1-800-253-9862** або зверніться до секретаря свого Відділу УНСоюзу.

Річні збори Округи УНС в Клівленді

ПАРМА, Огайо, – 21 квітня в домівці СУА при Катедрі св. Йосафата відбулися річні збори Округного комітету відділів УНСоюзу. Збори відкрив голова комітету д-р Зенон Голубець. Збори вшанували хвилиною мовчання пам'ять членів Округи, які відійшли з цього світу.

Було обрано президію зборів (голова – Є. Бачинський, секретар – Л. Оленчук). Протокол попередніх зборів прочитала Л. Оленчук.

Про діяльність комітету звітував Євген Бачинський. Комітет проводив річні і організаційні збори, подавав поради членам, в часі Різдва і Великодня на хвилях українського радіо вітав членів Округи, вислав привіти і довідки про УНСоюз і його продукти забезпечення до пам'ятних книг з нагоди ювілейних святкування (ЗУАДК, СУМА, Пласт, Школа Українознавства Товариства „Рідна Школа“), допомагав грошовими датками Школі українського

танцю „Каштан“, Українсько-Американським Ветеранам, УКУ, „Поміч Україні“, Школі Українознавства при Соборі св. Володимира, монастиреві в Гошеві, УККА, СКВ, „Літописові УПА“.

В Окрузі діє дев'ять відділів, які мають 950 активних членів. В минулому році було приєднано 33 нові члени і Округа заняла четверте місце серед 23-ох округ.

В обговоренні звіту були висловлені пропозиції про кращу співпрацю із секретарями відділів, а головне – з відділами в Янгстауні, Сінсінаті і Лорейні.

Д-р З. Голубець розповів про стратегічний плян екзекутиви на 2007-2008 роки, в якому охоплені усі ділянки праці: Союзівка, видання, братські пільги та інші. Метою пляну є збільшення резервного фонду.

Збори обрали комітет в складі з минулого року.

Є. Бачинський

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ“

www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВІКА“

www.ukrweekly.com

УНСоюзу

www.ukrainiannationalassociation.org

Photo by Pavlo Mulyk

Приїжджайте до нас на Весняні Святкування!

TAP New York 2007 Craft Brew & Fine Food Festival
29 квітня 2007 р.

Фестиваль у Гантерських горах, прогулянка автобусом із Союзівки.
Спеціальна ціна за кімнати – 60 дол. + податки і чайове.

Полуденок з нагоди Дня Матері
13 травня 2007 р.

Святкуйте цей день з мамою. Для Вас Союзівка пропонує свій полуденковий буфет.
Їдальня відкрита від 11:30 ранку до 2-ої пол. 15 дол. від особи + податки і чайове.

Memorial Day Weekend and Orchidia Patrons' Reunion
Від 25-го до 27-го травня 2007 р.

Святкування цілий „вікенд“. «BBQ» і забава у суботу до звуків оркестри „Грім“
Ціни за кімнати – від 75 дол. + податки і чайове.

З'їзд Сеньйорів УНС та Бенкет
Від 10-го до 15-го червня 2007 р.

Вперше організований цей тиждень понад 30 років тому, є повний промов та розваг, ціллю яких є зберігання і плекання української спадщини.
Ціна за нічліг на 5 днів та їжа – від 425 дол.

4th Annual Adoptive Parents' Weekend
Від 15-го до 17-го червня 2007 р.

Спонзорований Амбасадой України та УНСоюзом, цей „вікенд“ включає Українські мистецькі вироби та розваги.
Ціна за кімнати – від 65 дол. + податки і чайове.

23-й щорічний День Батька
17-го червня 2007 р.

У програмі візьмуть участь Танцювальний ансамбль „Сизокрилі“ з Нью-Йорку, тенор Роман Цимбала та оркестра „Відлуння“ з участю скрипаля Маріяна Підвірного.
Ціна за полуденок (о год. 1-й по пол) 20 дол. від особи + податки і чайове.
Опісля мистецька програма.

Kerhonkson, NY 12446; HYPERLINK "<http://www.soyuzivka.com>" www.soyuzivka.com
(845) 626-5641

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Соборне відзначення у Вашингтоні річниці Чорнобильської трагедії

ВАШІНГТОН. – В неділю, 29 квітня, вашінгтонська громада відзначила річницю Чорнобильської катастрофи Соборною Панахидою в православній Катедрі св. Андрія Первозваного. Сослужили о. Володимир Штеляк, настоятель храму, о. Тарас Лончина, настоятель католицької парафії св. Трійці і о. протодиякон Святослав Новицький. Активну участь взяло Посольство України в США.

Після обіду з нагоди спільного священого в залі відбулася програма, присвячена Чорнобильській річниці, якою керувала культосвітній референт катедри Олена Варварів.

З доповідями виступили проф. Володимир Іваненко, який того трагічного 26 квітня жив у Києві. Він розповів про перші події після катастрофи, реакцію влади та прикриття злочину з наказу Москви. Промовець розповів, як науковці запобігли ще більшій катастрофі, врятувавши найбільший природний підземний збірник води в Європі, який знаходиться в околиці Прип'яті – під Чорнобильською атомною станцією.

Д-р Лариса Фонтана, яка від 1986 року очолює Чорнобильський комітет на терені Вашингтону, розповіла про працю цього комітету. Комітет влаштовував відзначення річниць трагедії, екуменічні Панахиди, у „Лафает-парку“ напроти Білого дому було посаджене деревце в пам'ять чорнобильських жертв, відбувалися демонстрації зі свічками. Були

зібрані цікаві матеріали з преси того часу. В архіві є зворушливі картини-малюнки „Чорнобильська трагедія очима дітей“, виконані школярами Києва і околиць відразу після вибуху. Частину малюнків було розпродано для допомогової акції, а 26 обрамлених картин ще залишилися і були виставлені в залі. Вони чекають мецената-покупця, а гроші підуть на допомогу чорнобильських сиротам.

Від Посольства України виступив Олександр Михальчук. Була розповсюджена двомовна інформативна брошура посольства „21 річниця Чорнобильської катастрофи: дії, результати та висновки“, висвітлено фільм про Чорнобиль.

У катедрі св. Андрія Первозваного, яка присвячена жертвам Чорнобиля, щонеділі вірні моляться за душі померлих і за здоров'я уражених радіацією. Парафіянин д-р Ігор Масник уже 20 років очолює дослідження впливу Чорнобильської біди на здоров'я дітей в Україні від „National Institute of Health“ у співпраці з міністерствами здоров'я в Україні і Білорусі. Д-р Петро Філіпов їздив в Україну перевіряти зір вражених радіацією.

Сестрицтво при Катедрі св. Андрія протягом всіх років після вибуху Чорнобильського реактора допомагає грішми і пакунками чорнобильським переселенцям – сиротам і хронічно хворим та їх дітям, студентам. Нагородою є зворушливі листи подяки.

Оля Матула

У пам'ять і подяку спадкодавцям та фундаторам НТШ-А

НЮ-ЙОРК. – У Науковому Товаристві ім. Тараса Шевченка відбувся урочистий вечір, присвячений тим спадкодавцям і фундаторам НТШ-А, які вже від нас відійшли. Українці, які мешкають у Нью-Йорку або відвідують це світове місто, настільки природно сприймають присутність тут наших національних інституцій, настільки до них звикли, що часом і не замислюються, а чієму, власне, матеріальному та моральному здвигові мусимо за таку ласку завдячувати? Замислитися – кому зобов'язані ми тим, що на „розпутьях велелюдних“ не відчуваємося убогими сиротами? Тим часом далеко не кожна з авторитетних європейських націй має у Нью-Йорку подібну до НТШ-А чи до УВАН незалежну наукову амбасаду, „криницю для спраглих“, без якої – хоч мавши до неї пряму причетність, хоч ні – а почувався б тут звичайний українець значно менш упевнено.

Тільки справжні патріоти, люди з широко закроєними поглядами на загальну історію, на розвиток світових суспільно-політичних процесів визрівають до переконань, що дають їм силу підноситися вище матеріальних інтересів, наділяють рішучістю до творення громадських осередків та примноження найціннішого суспільного набутку – національної науки та культури. Нью-Йорк і є тим місцем, де враз розвиднюється: без почуття національного освідомлення лишається одна дорога – служити помічним будівельним матеріалом для інших, сильніших духом чи спритністю народам. І щось таки для побудови української духовної держави за океаном таки зроблено.

Як підкреслив у вступному слові голова НТШ-А д-р Орест Попович, людей до цієї залі збирав прагнення відзначити пам'ять тих фундаторів нашого Товариства, які вже відійшли у вічність, висловити їм нашу щирі подяку і признання – з надією, що їх приклад спонукає і нас за життя творити при НТШ-А свої іменні Фонди і цим підтримати діяльність нашого Товариства для української справи. Голова закликав усіх членів і приятелів НТШ-А, які можуть собі на це дозволити, до пожертв на наше Товариство, включно зі створенням іменних фондів.

Д-р О. Попович нагадав ту прикру обставину, що про багатьох наших фундаторів ми маємо дуже скупі біографічні дані, тому сьогоднішня презентація мусить бути вибірковою. Усе таки вдалося віднайти досить даних для того, щоб проф. Василь Лопух, директор адміністрації НТШ-А, підготував відеопоказ про найперших з них, зі супровідними поясненнями про їх життєписи, – додав голова НТШ-А і продовжив:

– Діапазон поодиноких таких пожертв простягається від кількадесятьох долярів до понад мільйон. Часто пожертви передаються у формі заповітів, в яких на НТШ-А записують частину майна або й увесь спадок. Деякі фонди є вільні щодо свого призначен-

Доповідає д-р Орест Попович, голова НТШ-А.

ня, інші – обмежені до чітко визначених цілей, наприклад, для стипендій студентам літератури, для бібліотеки тощо. На всіх своїх виданнях НТШ-А подає імена своїх спонсорів.

Біографічні дані були показані на екрані разом з світлинами фундаторів, а часом їхніх осель або творів. Почалася демонстрація від найбільших жертводавців – тих, які подарували на НТШ-А вище мільйона, а це подружжя Данильченків і подружжя Хлопецьких.

Микола Данильченко – агроном, підприємець, меценат, народився 1866 році на Полтавщині. Завдяки невтомній праці був мільйонером уже за молодих літ у царській Росії, помер маєтною людиною в США, в Покіпсі, Н. Й., в 1957 році. Перед революцією 1917 року працював в Туркестані, за часів УНР – у міністерстві фінансів. 1924 року емігрував до Канади, згодом до США. Тут провадив кілька малих підприємств (плекання квітів, тропічних птахів), був касиром Об'єднання Українських Організацій Америки. Автор статті „Організація наших господарських сил в Америці“ („Про пам'ятна книга УНС“, 1936 рік). У 1950-их роках закупив ліс в Еленвілі, Н. Й., і ту посілисть дружина Наталія (померла в 1967 році) з волі чоловіка записала в дар НТШ. На кошти цього фонду виходили різні видання НТШ.

Іван (1916-1992) і Єлизавета (1917-1997) Хлопецькі записали усе своє майно на НТШ-А у формі Фонду свого імені, призначеного на видання наукових праць – книжок в українській і німецькій мовах. Є. Хлопецька, з дому Штайба, походила з надволзьких німців, батьки її загинули на засланні в Сибіру. Хлопецькі жили в Каліфорнії, де 30 літ займалися мандрівним пасічництвом. Фонд Хлопецьких створено в пам'ять фундаторів, а також усіх українців і надволжанських німців, закатованих комуністами.

На закінчення демонстрації фільму В. Лопуха знову пригадалися слова д-ра О. Поповича про те, що „немає такої речі, як замалий даток“, або, перефразавши відому українську приказку, – „громада по нитці, українській науці – сорочка“.

Сергій Панько

Доповідь про історію української мови

Зліва: д-р Марко Стех, д-р Дарія Даревич, д-р Міхаель Мозер.

ТОРОНТО. – 19 квітня професор Інституту славистики Віденського університету д-р Міхаель Мозер виступив з доповіддю „Як галичани стали українцями – українська мова та освіта в Галичині у другій половині XIX століття“, що відбулася під егідою місцевого Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка. Д-р М. Мозер захистив докторську дисертацію на тему предикативного орудного відмінка у слов'янських мовах і є автором чотирьох монографій, понад 80 статей, 60 рецензій, а також редактором шістьох наукових збірників. Тепер д-р М.

Мозер працює над одним зі своїх досі наймасштабніших проєктів – „Тисяча років історії української мови в Галичині“ і закінчує чергову монографію, в якій на близько 2,000 сторінках описує історію української мови в Галичині

Роман Івашків

Від редакції:

Ми змушені були скоротити змістову частину звіту, оскільки „Свобода“ вже вміщувала матеріал д-ра М. Мозера на цю ж тему в нашій постійній „Колонці НТШ“ 18 червня 2004 року.

БУДЬТЕ ПЕВНІ – ЛИШЕ АЕРОСВІТ ДОСТАВИТЬ ВАС У БУДЬ ЯКЕ МІСТО УКРАЇНИ

Ми об'єднуємо Вас.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ 1-888-661-1620, 1-212-661-1620,

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО ВАШОГО ТУРИСТИЧНОГО АГЕНТА

АБО ЗАМОВЛЯЙТЕ КВИТКИ НА САЙТІ

WWW.AEROSVIT.COM

АероСвіт **AeroSvit**
УКРАЇНСЬКІ АВІАЛІНІЇ UKRAINIAN AIRLINES

Петро Потічний: про УПА – глибше, ґрунтовніше

1947 рік. Сотня „Громенка“ (командир Михайло Дуда), Петро Потічний в третьому ряді, другий справа.

ЕДМОНТОН, Канада. – У зв'язку з тим, що восени цього року відзначаємо 65-річчя створення УПА, 60-річчя з часу прориву воїнів УПА, а також 100-річчя з дня народження командира УПА Романа Шухевича –Тараса Чупринки, Канадський інститут українських студій (КІУС) та Клуб українських професіоналів і підприємців Едмонтону (КУПІПЕ) запросили д-ра Петра Потічного, провідного знавця цієї теми, виступити 30 березня, у рамках престижних „Шевченківських лекцій“, з доповіддю „Українська Повстанська Армія (УПА): що ми знаємо про неї 65 років після її заснування?“

Перше з контроверсійних питань, якого торкнувся д-р П. Потічний, стосувалося нерозмежування Організації Українських Націоналістів (ОУН), зокрема очолюваного Степаном Бандерою крила (ОУН-б), з УПА, відомого в науковій і популярній літературі під назвою ОУН-УПА. Проф. П. Потічний відзначив, що першими почали уживати дефісну форму на означення цих організацій радянські органи безпеки. Адже ОУН зі своєю ідеологією інтегрального націоналізму мала взаємини з німцями, і це мало переконати людей, що обидві організації були ідентичними – щоб таким чином дискредитувати УПА. Дефісна форма також уживалася в деяких пов'язаних з ОУН-б еміграційних колах. Вона також стала модною в незалежній Україні, що д-р П. Потічний частково пов'язує з політичними амбіціями деяких політиків у сучасній Україні. Відзначаючи важливу роль, яку

відігравали члени ОУН в УПА, д-р П. Потічний підкреслив, що УПА була підпорядкована Українській Головній Визвольній Раді (УГВР) – підпільному керівному органу, який мав ширшу підтримку, ніж ОУН-б, і що УГВР була створена саме з ініціативи УПА.

Д-р П. Потічний також виділив третю групу, яку складають науковці, що вживають об'єднану назву, тим самим ігноруючи підпорядкування УПА до УГВР. Друга суперечність, якої торкнувся проф. П. Потічний, стосувалася кількості людей, залучених до УПА та до підпільної діяльності в цілому. Насамперед він вказав на проблему достовірності оцінок. Наприклад, радянська статистика стверджує, що 538,727 осіб у західних областях України були вбиті, ув'язнені або вислані протягом 1944-1956 років, що становило на той час 10 відс. населення. Д-р П. Потічний підсумував, що радянська статистика перебільшена, оскільки частина вбитих чи репресованих узагалі не належала до підпільного руху опору. Він також відзначив, що втрати з радянського боку було занижено.

Третя суперечність стосувалася організації УПА. Радянська пропаганда прагнула представити УПА недисциплінованими бандами. Проф. П. Потічний в першу чергу окреслив організаційну структуру УПА, щоб показати її подібність до регулярної армії. Далі він розповів про те, як радянська сторона створювала озброєні групи, імітуючи загоны УПА, та вдавалася до провокацій з наміром дискредитувати УПА. Він відзначив, що в 1945 році вже існувало 156 таких імітаційних груп.

Професор Петро Потічний

Щодо ідеології, то проф. П. Потічний почав із згадки про те, що (базуючись на творах Дмитра Донцова та на нацистській і фашистській ідеологіях), різні дослідження зображали членів УПА поглинутими в ідеологію інтегрального націоналізму. Д-р П. Потічний підсумував, якщо члени ОУН в 1930-их роках знали про політичні погляди Д. Донцова, то цього не можна сказати про членів УПА під час війни. Ідеологічні засади УПА й підпілля у Другій світовій війні і після неї, в основному, виходили з праць Осипа Горнового (Дякова), Петра Полтави (Федуна) й інших, які підкреслювали демократичні цінності у своїх писаннях. Ці ідеї були стверджені ще у творах таких найвидатніших письменників України, як Тарас Шевченко, Іван Франко й Леся Українка. Д-р П. Потічний продовжив, що гасла УПА „Свобода націям“ та „Свобода людині“ не були порожніми словами. У своїй промові проф. П. Потічний наголосив на міжнародному характері УПА, до якої входили національні групи узбеків, грузин, татар, євреїв (які переважно займалися медичною справою) та інших.

Проф. П. Потічний також розповів про польсько-український конфлікт, назвавши його великою трагедією для обох народів. Він відкинув припущення деяких науковців, що націоналістична ідеологія була первинним чинником мотивації дій українців. Згадуючи нещодав-

но видану книгу „Загибель Аркадії“ Богдана Гудя, д-р П. Потічний відзначив, що польсько-український конфлікт має довгу історію, і боротьба за землю частково пояснює жорстокість протистояння та участь у ньому селян у Волинській трагедії 1943 року. Існували також інші чинники, як-от польські пляни включити Волинь до складу Польщі, німецьке й польське втручання та неспроможність керівництва польського й українського підпілля дійти до порозуміння.

Щодо євреїв, то д-р П. Потічний відзначив, що населенню було відомо про масові вбивства євреїв в Україні. Проте він не знає жодного документального свідчення, яке б ствердило припущення або звинувачення, що УПА вітало або підтримувало Голокост. Твердження, що УПА жадала польської крові після того, як більшість євреїв було знищено в Голокості, також не є обґрунтованим. Найбільшим прорахунком провладу українського підпілля стосовно євреїв було те, що воно в основному зберігало мовчання про масові вбивства. Не було оприлюднено жодного осуду чи відгуку. Д-р П. Потічний сказав, що йому нічого невідомо про спроби єврейського провладу налагодити контакт з провладою українського підпілля.

Д-р П. Потічний завершив свій огляд суперечностей навколо УПА твердженням, що сенсаційні заяви не можуть замінити справжньої науки, і що серйозніша і глибша дослідницька праця повинна бути здійснена щодо питання євреїв і УПА та інших суперечливих питань.

Шевченківська промова продовжилася жвавим обговоренням. Можливо, найбільш яскравим, ефективним та інформативним моментом тут стали спогади П. Потічного з особистого життєвого досвіду. Д-р Потічний, виходець з села Павлокома (біля Перемишля, сучасна Польща), став воїном УПА у віці 14 років. Це сталося після брутального масового вбивства, здійсненого вояками польської Армії Крайової (АК) у березні 1945 року.

Д-р П. Потічний служив в УПА до 10 вересня 1947 року, коли рештки сотні „Громенка“ (36 вояків), у якій він служив, перейшла з частини Австрії, що була під радянською окупацією, до контрольованої американцями зони в Німеччині. Згодом П. Потічний служив в армії США в Кореї, а потім здобув вищу освіту і ступінь доктора філософії з політичних наук в Колумбійському університеті, в 1966 році.

Богдан Клід

Відзначили 60-ліття Акції „Вісла“

ВИПАНІ, Н. Дж. – Українській громаді весняний день 22 квітня залишиться спомином про відзначення трагічної Акції „Вісла“. Проповідь пароха о. Романа Мірчука у шкерт виповненій церкві в часі недільного Богослуження можна вважати вдалим початком відзначення цієї річниці.

Після Богослуження присутніх було запрошено до спільного священого обіду. Шкільну молодь, яка виступала з весняними піснями, присутні щедро нагороджували оплесками. Офіційна частина відзначень відбулась у великій залі. Отець Р. Мірчук у вступному слові яскраво зобразив тра-

гічні події в історії нашого народу, до яких належить терпіння і жертви українського населення Лемківщини. На сцені стояла символічна чорна могила з хрестом та екраном для висвітлення прозірок. В темноті, тільки при свічках, по обидва боки могили, старша молодь читала розповіді тих, що пережили Акцію „Вісла“. Деякі з присутніх витирали сльози зворушення. Програму закінчувалася, коли о. Р. Мірчук в почоті чисельної молоді з свічками, а також всі присутні в залі вислухали 60 ударів дзвону на 60-ту річницю зловісної акції.

Іван Буртик

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

УНСоюз уділяє своїм членам

- ✓ Перші гіпотечні позички (мортґеджі) на купно власного дому
- ✓ На 1-3 родинні доми, де живе власник
- ✓ По доступних відсотках

Телефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862 дод. 3036
Стефан Вельгаш

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте !!

13 ТРАВНЯ – ДЕНЬ МАТЕРІ

Василева мати

В селах в той час тяжко жили,
Не тільки Ганна бідувала.
Не в кожній хаті на столі
Родина хліб насущний мала!

На полтавських чорноземах розкинулися безкраї лани озимої пшениці, а над тими ланами, в небесному безкраї, співали жайворонки, немов змагаючись, хто краще. А в селі Біївці, в вишневих садках, до півночі співали солов'ї. Рай та й годі...

При царюванні Романових три дні на тиждень селяни працювали на пана, а три дні – на своїй землі. В неділю чи на свята йшли до церкви. Після Служби Божої снідали й обідали разом, бо Служба відбувалася до обіду. Пообідавши, молодіці та бабусі набирали в кишені фартухів смаженого насіння, виходили на вулицю, сідали на призьбах під стіною. Дітлахи гралися біля них в піжмурки та довгої лози. Чоловіки, зібравшись у стодолі, пили горілку та грали в карти. Парубки та дівчата збиралися на вигоні під широколи-стими осокорами, і до півночі лунав там сміх і вереск. Співали пісень і танцювали під троїсті музики. Після революції всіх загнали в колгоспи, в селах увесь тиждень працювали без вихідних. До церкви не ходили, бо її зруйнували.

В Біївцях, в старенькій хаті, мешкала хвора мати з сином Андрієм Симоненком. Він був високий на зріст, широкий в плечах, над голубими очима, як осіннє небо під час „бабиного літа“, мав чорні брови, на голові – копицю чорного кучеряво-го волосся. Сільські дівчата дивилися за Андрієм, дивилася й Ганна Щербань. Вона походила з старовинного козацького роду Щербанів, який поєднався з Остапенками, предок яких дістав шляхетство за подвиг на війні. Про це йшлося у грамоті, котру мав ще Федір Щербань, дід Василя Симоненка. Це йому поет присвятив вірш „Дід умер“. Але у радянські часи грамота зникла. Г. Щербань народилася 16 верезня 1910 року в Біївцях. Після школи стала студенткою вчительського інституту в Лубнях, але була з нього виключена і повернулася до колгоспу, де поєднала свою долю з вчителем А. Симоненком, народила сина Василя.

На війні А. Симоненко був капітаном, командував підрозділом, але за якусь непоко-ру був засуджений і відбував кару у північних таборах. Коли його звільнили, приїхав до Ганни й сина, але життя їхнє не склалося.

Ще раніше, коли Ганна залишила-ся сама з дитиною, до неї сватався Олексій Лисенко з сусіднього села Новаки, але вона за нього не пішла, бо вірила у повернення чоловіка. В. Симоненко писав про матір:

Я хотів би, як ти прожити,
Щоб не тліти, а завжди горіть,
Щоб уміти, як ти любити,
Ненавидіть, як ти уміть.

Тяжко було Ганні з малою дити-ною на колгоспній праці. До схід сонця матері з грудними дітьми бігли в ясла, а звідти – на ланки. Якщо поле, де сапали жінки, було недалеко від села, то матері в обід бігли в ясла, щоб годувати своїх діточок материнським молоком. І притьмом – назад, в поле. Коли поле лежало кілометрів за два і більше від села, до ясел під'їздив віз, і нянька на нього, як варени-ки в макітру, накладала малюків, яких везли на поле. На возі, під пекучим сонцем, малюки крича-ли, їздовий щодужче гнав коней, немов хотів втекти від того дитя-чого гвалту. Побачивши воза, матері кидали сапи і з слізьми на очах, бігли йому назустріч. Нагодувавши немовлят, матері цілували їх і лагідно вкладали на воза, а самі, зігнувшись удвоє, сапали, гребли святу землю.

Коли Василь вже ходив до школи, ще в п'ятій класі, в його маленькій голівці почали мережи-тися дитячі віршики, але він їх не записував, бо ще не знав, що вірші принесуть йому славу поета.

Голова сільської ради, колишня Ганнина учителька, видавала їй 5 крб. 20 коп. допомоги, а подумки запитувала сама себе: „Хто це там, в Москві, підрахував, що 5 крб. 20 копійок вистачить матері на вихо-вання дитини?“. Ганна, взявши ті злиденні гроші, тяжко зітхала і говорила: „Хоч на зошити буде моему синочкові“.

Після навчання в столиці В. Симоненко приїхав до Черкас. Працював в редакції молодіжної

газети і писав вірші. Читав їх тільки найближчим друзям, але про ті вірші усе ж знали в облас-ному управлінні КГБ. Він забрав маму з села до свого невеликого помешкання на вулиці Шевченка. Мама поета збирала прислів'я, приказки і її зібрання було надру-коване в київському журналі.

Василеві поезії пішли в народ. Його мама померла 29 березня 1998

Міністер А. Яценюк...

(Закінчення зі стор. 5)

міністрові закордонних справ, бо він почав свою професійну кар'єру в банку і дійшов до посади голо-ви Національного Банку України, а також відав мінітерствами економіки в Севастополі й Києві. У вівторок, 1 травня, після покладення квітів до пам'ятника Тарасові Шевченкові, його обступили українські студен-ти, які навчаються у вашінгтонських університетах, і запитували, які спеціальності їм треба б вивчати для кар'єри після повернення в Україну. Міністер радив міжнародні фінанси і банківські справи – як такі, які в Україні потрібні і добре платні; навіть згадував висоту заробітної платні, на яку студенти можуть розраховувати.

Хоч я вважаю себе досить добре поінформованим про біографію нинішнього міністра закордон-них справ України, для мене було несподіванкою його вільне володіння англійською мовою і то з усіми її ідіоматичними відтінками. А нині це просто імперативне для офіційної особи в галузі міжнародних стосунків: порозуміватись без перекладача. Під час свого виступу у Фонді Карнегі він говорив до аудиторії і не читав тексту. А після виступу впевнено і поінформовано давав відповіді на запитання присутніх. Але і тут не забув пожартувати: послухавши досить важке або делікатне запи-тання, він поглянув на аудиторію і запитав: „А чи не могли б ви подати інакше запитання?“. І далі відповідав на це важке-делікатне.

Наприклад, щодо Європи він заявив: „Ми є Європа. У нас 47 мільйонів населення“. І нагадав тут же, що Україна не буде про-ситись до Європейського союзу, але євроатлантична інтеграція України залишається елемен-том її закордонної політики. „Я

року. Тепер їхні могили – поруч, на центральній алеї міського цвинтаря...

Василь Теслюченко,
Черкаси

У цій розповіді використані дослідження Любови Сердюк-Баран „Літопис Щербанівського роду, роду Василя Симоненка“.

ніяких нових кроків (у закордонній політиці) не робитиму“, – сказав він.

Щодо Росії, то міністер А. Яценюк заявив, що українсько-російські стосунки мають бути більш прагматичними, більш ефек-тивними, але додав, що ці сто-сунки перебувають під надійною контролею і згадував свою недав-ню зустріч з російським колегою, міністром закордонних справ Сергієм Лавровим. Серед іншого, вони домовились створити окрему групу для остаточної делімітації і демаркації українсько-російського кордону. І тут же додав, що також не тільки з Росією, але й з Румунією в Україні є нерозв'язані кордонні питання, які тепер перебувають на розгляді у міжнародному суді.

Двічі у своєму виступі у Фонді Карнегі А. Яценюк звернув увагу на порядок своїх перших закордонних поїздок як міністра закордонних справ: Брюсель, Москва, Вашингтон.

Стосовно НАТО (а це Брюсель), український міністер доводив, що взаємини є на дуже доброму рівні і постійно розвиваються. Головною проблемою НАТО в Україні є те, що громадськість просто непоінформована про цей альянс. У новому бюджеті, додав він, 1 млн. дол. призначено на інформаційну кампанію про НАТО. Навіть серед опозиції в Україні, додав він, є різні думки щодо НАТО.

Міністер А. Яценюк зустрівся у Вашингтоні з Державним секре-тарем Кондолізою Райс, з члена-ми Конгресу – і все те в дні, коли в американській столиці він мав серйозну конкуренцію: в той час тут також перебувала канцлер Німеччини Ангела Меркель.

Український міністер визнав постійну й серйозну допомогу Сполучених Штатів у просуван-ні України в членство Світової Торговельної Організації (СТО), яке дуже потрібне Україні для її дальшого економічного розвитку. Крім того, казав він, на зустрічі з Державним секретарем він пору-шив питання про розширення про-грам обміну студентами, бо вва-жає прогрес в галузі освіти одним з найважливіших питань.

Несподіванкою для діяспорни-ків під час зустрічі з міністром А. Яценюком, була його згадка, що в нього є родичі у Сполучених Штатах: зі сторони його батька його дядьком був український полі-тичний діяч і публіцист, покійний Петро Мірчук з Філядельфії.

У Фонді Карнегі А. Яценюк виступав на тлі полотна з назвою організації, яка його запро-сила: „Carnegie Endowment for International Peace“, а вгорі – назви столиць, в яких знаходяться цен-три фонду: Вашингтон, Москва, Пекін, Бейрут, Брюсель. Мені поду-малось: а що, якби до цього рядка додати й Київ. Адже в Києві таким міжнародним організаціям, як Фонд Карнегі, працюється набага-то легше і цікавіше, ніж у Москві! Виступ українського міністра міг би посприяти цьому, бо, коротко кажу-чи, цей виступ був на доброму рівні.

Українська Національна Федеральна Кредитова
Кооператива

Money Market Account

4.08% ару*

Manhattan

Brooklyn

So. Bound Brook, NJ

Carteret NJ

1-866-859-5848

*Мінімальний вклад \$50,000

Відсотки нараховуються у річному відношенні 4.00% арг

Рати можуть змінюватись без попередження

Інші обмеження включені

УКРАЇНА І СВІТ

Всеукраїнський семінар з християнської етики

ОСТРОГ, Рівненська обл. – Національний університет „Острозька академія“ відродив викладання християнської етики в школах України.

За пляном Міністерства освіти і науки, Рівненський обласний інститут післядипломної освіти спільно з міністерством та Національним університетом „Острозька академія” 24 квітня провів Всеукраїнський науково-практичний семінар „Викладання християнської етики в загальноосвітній школі”.

В семінарі взяли участь професори, аспіранти, начальники відділів та управління освіти, керівники загальноосвітніх закладів області, методисти, які відповідають за стан викладання курсів духовно-етичного спрямування, вчителі. Учасників пленарного засідання привітав ректор Національного університету д-р Ігор Пасічник. Він вручив сертифікат та срібну медаль князя Василя-Костянтина Острозького за значний внесок у розвиток духовності та біблістики доктору богослов'я, завідувачеві катедри богослов'я Острозької академії д-рові Рафаїлові Торконяку.

Із доповіддю „Історія та сьогодення викладання християнської етики в школі” виступив доктор педагогічних наук, проректор Острозької академії Василь Жуковський.

Відбулася презентація навчально-методичних комплексів з християнської етики та „круглий стіл” з актуальних питань викладання християнської етики у школі. Учасники семінару побували на концерті духовного співу у студентсько-викладацькому храмі академії.

25 квітня семінар продовжився у Рівному, Мізочі та Кузнецівську.

Олексій Костюченко

Українські емігранти опікуються сиротами

ЧЕРВОНОГРАД, Львівська обл. – Минулого літа на італійському узбережжі відпочили та оздоровились 19 учнів початкових класів Червоноградської школи-інтернату.

Подарувала їм ці незабутні спогади президент асоціації „Україна – в Європі” Лілія Білик, колишня вчителька Володимир-Волинської школи-інтернату, а тепер мешканка Італії. Саме завдяки її старанням італійці-меценати допомагають дітям, впродовж року надсилають їм іменні подарунки, а при нагоді й особисто привозять подарунки, як це зробив Віторіо Дітаді – колишній працівник керамічного підприємства, що сам виховувався в інтернаті. Він подарував третьокласниці Софіїці Павлюк мобільний телефон, щоб час від часу почути в слухавці лагідне „Чао!”.

Асоціація знову організовує літній відпочинок для дітей з червоноградського сиротинця. Плянують також відкрити для учнів банківські рахунки, які допомогли б з майбутнім навчанням. Десятеро вихованців інтернату зможуть знову побувати на італійському узбережжі, бо В. Дітаді, перейнявшись долею дітей, заручився підтримкою ще однієї доброчинної асоціації – „Авад“, яка забезпечить перебування червоноградських сиріт над морем.

Заступник директора школи-інтернату Людмила Капітан переконана, що в Червонограді теж є багато людей, які прагнуть поділитись теплом з сиротами – саме так вчинила одна червоноградська сім'я, яка прийняла до своєї родини сирітку Наталочку.

Джуліо де Ніколаіс

Вулиця Митрополита В. Липківського в Києві

КИЇВ.– 26 квітня Київська міська рада проголосувала за перейменування вулиці Урицького в центрі Києва на вулицю ім. Митрополита Липківського. У цій справі Українському Православному Братству з Норт Порту, Фла., відмовив у січні 2003 року заступник посадника Києва М. Пошиванов. У квітні 2004 року Братство повторно звернулося з проханням до посадника міста Олександра Омельченка, а потім знову – у серпні 2005 року.

У лютому 2006 року член Комісії з питань найменувань та пам'ятних знаків Сергій Білокінь інформував Братство, що 25 січня 2006 року Комісія вирішила одноголосно рекомендувати перейменування. На жаль, рекомендації комісії міста й рішення Київської міської адміністрації та Кивської міської ради не завжди узгоджуються. Ніяких наступних дій не було зроблено, поки Братство не звернулося до СКУ і в грудні 2006 року від СКУ вийшов перший лист до посадника Леоніда Черновецького. Після звернення відбулися переговори у Києві, і фракції Київської міської ради (за винятком соціалістів) погодилися підтримати пропозицію.

Митрополит Василь Липківський, один із засновників та первоєрарх Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ), жив на цій вулиці у Києві та, починаючи з 1905 року, служив священником неподалік, у Солом'янській парафії. У 1921 році він був обраний Митрополитом УАПЦ. У 1938 році був арештований та страчений.

Мойсей Урицький, який народився в Україні, був головою ЧК (секретної поліції) у Петрограді після більшовицької революції.

У процесі перейменування вулиці президент СКУ Аскольд Лозинський мав зустрічі з заступником посадника Києва Володимиром Головачем, який запропонував СКУ скласти список вулиць міста для перейменування їх у майбутньому.

Світовий Конгрес Українців

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІАРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО В США

повідомляє, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА

відбудуться

в суботу, 2 червня 2007 р.

в приміщеннях парафії св. Архистратига Михаїла,
1013 Факс Чейс Ровд, Дженкінтаун, Па.

Початок нарад – 10 год. ранку.

ПОРЯДОК НАРАД

- Відкриття – молитва, вшанування померлих членів Управи і прийняття порядку нарад.
- Відчитання і прийняття протоколу з попередніх зборів УПТ-ва.
- Звіти керівних органів Т-ва: голови, заступника голови, секретаря, фінансового референта, Контрольної комісії, адміністрації журналу „Патріархат”.
- Дискусія над звітами.
- Удільнення абсолюторії уступаючій Управі.
- Вибір керівних органів Т-ва.
- Обговорення і прийняття змін статуту Т-ва, продовження діяльності Т-ва і патріархального руху, реорганізація Т-ва із вимогами сьогодення.
- Журнал „Патріархат” – відзначення 40-ліття існування видавництва.
- Видання книжки про мирянський рух.
- Дискусія, запити, внески і побажання.
- Закриття Загальних зборів, молитва.

До участі у Загальних зборах запрошуємо всіх прихильників патріархального руху, читачів журналу „Патріархат” та всіх зацікавлених ролюю мирян у Церкві.

УПРАВА УПТВА в США

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

42. Книга Ісуса Навина, 10-23: перемоги Ісуса Навина

Після здобуття краю Ай Ісус Навин продовжив завоювання Обіцяної землі. У битві з амореянами Ісус закликав сонце зупинитися, щоб він встиг до темряви побити ворогів. І так сталося. Були полонені і страчені царі єрусалимський, хевронський, ярмутський, лахиський і еглонський. Опісля Ісус Навин переміг багатьох царів того краю. Перелік переможених займає цілий розділ цієї книги. Проте у цих війнах Ісус Навин постарів і Господь промовив до нього, що нездобутих земель ще багато, тому Він сам прожене мешканців, а Ісус має жеребкуванням поділити усі землі між племенами ізраїльськими. Це було зроблено. У книзі визначено терени, які дісталися кожному з 12 племен. У цей час стався поділ країни на два царства – південне з Єрусалимом і північне - у Галілеї, звідки походить Христос.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереда – о 7-й годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереда, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

Циганська...
(Закінчення зі стор. 5)

мешканців Ужгороду, тому що через такі події вулиці Ужгороду повністю б'ють, щоб дозволити похоронній процесії перейти через центр міста до кладовища. Похоронну процесію очолює молодий чоловік, який несе хрест, за ним іде група музикантів, які грають на скрипках та інших дерев'яних духових інструментах. Труну несуть від будинку померлого до кладовища, слідом іде процесія, яка нараховує приблизно 200 ромів. Якщо померлий – музикант чоловічого роду – не проживав в ромському поселенні

або жив задалеко від кладовища, щоб нести його, тіло транспортується авто до центру міста, а звідти померлого несуть з процесією. Одна з найбільш вражаючих музичних особливостей цієї процесії є те, що всюди виконується тільки одна мелодія. Ця мелодія не є традиційною ромською піснею, швидше, ромські музиканти в Ужгороді грають інтерпретацію „Угорського маршу” Франца Ліста. Мелодія Ліста відіграє дуже важливу роль в створенні акустичного простору для ромської процесії. Стиль виконання є повільним та сумним, дуже ефектно звучать „плачучі скрипки”. Мелодія в мінорному настрої повторюється знову і знову,

поки процесія не дістанеться до кладовища. Декотрі музиканти говорять, що мелодія Ліста – це єдина мелодія, яку виконують протягом десятиліть. Те, що це мелодія Ліста, впізнають перехожі нероми Ужгороду, які асоціюють звуки „плачучих” скрипок виключно з цією ромською подією. Невідомо, чому саме цю мелодію було обрано багато років тому, але ми можемо тільки допускати, що це має багато спільного з ужгородським угорським минулим та симпатією Ліста до ромської музики в Угорщині. „Угорський марш” Ліста повертає нас до довгої історії ромських ресторанних музикантів Ужгороду ХХ століття та перевизначає неромську мелодію західного композитора як місцеву та типову для ромської громади в Ужгороді. Сила на стороні тих, хто, переробляючи неромський простір, привласнює музику, створену Лістом. Нероми підтримують та визнають вклад ромів до угорського неромського суспільства. Через музику роми закликають повернутися до престижу ромських музикантів минулих часів і підтвердити свій історичний зв'язок з Ужгородом і з довколишнім географічним та культурним місцем дії. Ромські похоронні процесії служать гірким прикладом того, як роми в Ужгороді обґрунтовують свій життєвий досвід в фізичному світі. Рух символізує вирішальний аспект цього обґрунтування. Роми не ховають своїх померлих біля ромських поселень, вони проходять через весь Ужгород до кладовища. Нероми повинні перечекати, поки процесія пройде, а потім продовжувати свої буденні справи. Як сказав один з ромів, таким чином „тільки

в смерті нероми віддають нам повагу”. Процесія вимагає ввічливості від спостерігачів до померлого рома та одночасно стверджує міцність ромської громади, яка бере участь в цьому ритуалі колективної скорботи. І власне музичний супровід відкладається в свідомості тих, хто це бачить та чує. Група чоловіків-музикантів відпроваджує померлого, потім ідуть дорослі представники громади, а за ними ромські жінки. Для жінок вокалістів та інструменталістів (яких небагато), процесій не роблять. Перехожі можуть добре чути музику перед тим, як процесія наближається, тому що звуки переносяться вниз по течії річки Уж від ромського поселення, яке знаходиться на околицях Ужгороду. На той момент, коли процесія досягає пішохідного мосту, який веде до центру Ужгороду, новини про похорон вже розповсюджуються по центральному ринку. Горожани виходять на вулиці та чекають з цікавістю та пошаною наближення процесії. Похоронна процесія та музика кидають виклик соціальним та культурним канонам, які асоціюють ромів з ментальністю „очі не бачать – серце не болить”, яку їм приписують нероми. Вони розширюють хаотичний простір, вносячи присутність ромів до зовсім неромської сфери діяльності. Похоронна процесія для ромських чоловіків-музикантів викриває потужний засіб, за допомогою якого роми добиваються акустичної та візуальної перемоги в переважно неромському просторі. Похорон увічніює пам'ять предків та підсилює чуттєве сполучення з землею та почуття належності до України.

10 червня: семінар про спонзорвання імігрантів з України до Канади

ТОРОНТО. – Ліга Українців Канади (ЛУК) організовує сесію-семінар про новий федеральний законопроект С-394, також відомий як „Once in a Lifetime”, який має на меті полегшити спонзорство родичів, котрі за теперішнім іміграційним законом не підпадають під статус сімейної категорії.

Цей законопроект запропонувала Пегі Н'аш – федеральний депутат від околиці Паркдейл-Гай Парк, щоб громадяни Канади та імігранти з статусом „landed immigrants” змогли об'єднати сім'ї після довгої розлуки й упростити складні бар'єри іміграційних процесів.

Сесія-семінар відбудеться в неділю, 10 червня, о 2-ій год. по

полудні, в Українському культурному центрі за адресою: 83 Christie St., Toronto, Ontario, Canada M6G 3B1. Тел.: (416) 516-8223. Факс: (416) 516-4033. Електронна пошта: luc@lucorg.com. Сторінка в Інтернеті: www.lucorg.com. Вхід безкоштовний.

У семінарі візьмуть участь П. Н'аш, Українська суспільна служба і Українська іміграційна служба.

ЛУК є громадсько-політичною неприбутковою організацією, метою якої є утвердження і розбудова української діаспори та незалежної демократичної української держави на основі об'єднаної та міцної українсько-канадської громади.

Прес-служба ЛУК

Українська Католицька Освітня Фундація бажає поширити свою працю

Українська Католицька Освітня Фундація продовжує успішно працювати над придбанням фондів для Церкви в Україні, й тому потребує більше «робітників для виноградника». Під сучасну пору шукає нового екзекутивного директора.

Джон Курі, який продовжуватиме свою працю на пості Президента Фундації, пояснює: «Наші визначні меценати заслуговують від нас більшої уваги. Коли я передам обов'язки екзекутивного директора, які тепер виконую, матиму змогу присвятити їм більше часу».

Українська Католицька Освітня Фундація надає основну підтримку Українському Католицькому Університетові, який є провідним освітнім закладом Української Католицької Церкви.

Обов'язки Екзекутивного директора УКОФ

Основна відповідальність: Екзекутивний директор відповідає за всі загальні й основні дії Фундації та виконує працю, пов'язану з пошуком жертводавців та придбанням фондів.

Потрібні кваліфікації та вимоги до кандидатів:

- Енергійність, відданість і готовість служити Богові, Українській Католицькій Церкві й Українському Католицькому Університетові;
- Досвід в управлінні колективом та фінансами;
- Бажаний досвід у пошуках фондів;
- Організованість і ефективність у праці;
- Готовість часто подорожувати – 25-50% робочого часу (згідно з потребою);
- Університетська освіта (або вища);
- Повага до вчення Української Католицької і Вселенської Церков.

Винагорода і користі: Винагорода за працю залежатиме від досвіду і кваліфікацій. УКОФ надає вигідні пільги та медичне забезпечення.

Точніші інформації можна отримати на веб-сторінці:
<http://www.ucef.org/executivedirector>

UKRAINIAN SELFRELIANCE NEW ENGLAND FEDERAL CREDIT UNION

Якщо Ви недавно приїхали до Америки, не маєте достатнього досвіду у банківських справах, потребуєте почати кредитну історію,
не хвилюйтеся – у Вас є куди звернутися!

УКРАЇНЬСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ НЬЮ-ІНГЛАНД

запрошує до членства.

Ми віддано служимо українській громаді від 1959 року:

Виплачуємо добрі відсотки на звичайні ощадністі конти та „Money market“.

Надаємо позички та „VISA“ кредитові картки на вигідних умовах.

Надаємо „АТМ“ картки для зручності користування чековим контом.

Утримуємо пенсійні конти „IRA“ на високих відсотках.

Видаємо різного роду сертифікати з високими ратами.

Висилаємо гроші в Україну та інші країни.

Надаємо безкоштовне життєве забезпечення до 2,000 дол.

Надаємо нотаріальні послуги.

Чекаємо на Вас у головному офісі за адресою:

21 SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109
(860)296-4714 • (800)405-4714 • FAX (860) 296-3499

та у філіях:

103 NORTH ELM STREET, WESTFIELD, MA 01085
(413) 568-4948 • FAX (413) 568-4747

270 BROAD STREET • NEW BRITAIN, CT 06053
(860) 801-6095 • FAX (860) 801-6120

Уважні, досвідчені працівники допоможуть відповісти на всі Ваші питання.

Відродження Ставропігійського університету у Львові

Студенти і керівники університету під час зустрічі зі спонсорами з США (сидять зліва): ректор Ярослав Кміт, Петро Буняк, декан Світлана Борзенко, Наталя Буняк.

Львів. – Про необхідність відродження Ставропігійської школи у Львові заговорили на початку 1990-их років минулого століття. Амбіції львів'ян цілком зрозумілі. Якщо зуміли відродитися Києво-Могилянська та Острозька академії, то чому не відроджується Ставропігійон? Адже саме ці три навчальні заклади є найстарішими і найславнішими в Україні і справедливо вважаються національним історичним надбанням держави доби пізнього Відродження, справжніми зірками освіти доби українського бароко. У березні 1994 року академік В. Скоробагатко, д-р Я. Цурковський та д-р А. Гнатишак виступили зі статтею, у якій визначили місію майбутнього вищого навчального закладу, який має підняти прапор Ставропігії. Автори, обґрунтовуючи необхідність створення такого навчального закладу, наголошували на тому, що він повинен мати оригінальний науковий напрямок.

2001 рік став роком народження університету „Львівський Ставропігійон“ – духовного, науково-освітнього та громадсько-просвітницького спадкоємця Львівської братської школи та Львівського Успенського ставропігійського інституту.

Біля джерел його створення стояли член-кореспондент НАН України, проф. Олег Романів, академік АПН України Іван Зязюн, директор Інституту українознавства ім. Івана Крип'якевича НАН України, академік Ярослав Ісаєвич, проф. Іван Головацький. Організаційний клопіт впав на плечі Романа Мокрика, Ярослава Кміта, Ярослава Камінецького, Богдана Камінського, Світлани Борзенко та інших науковців, вчених і організаторів науки.

Університет „Львівський Ставропігійон“ має чотири факультети – прикладної лінгвістики, психолого-педагогічний, економіки і комп'ютерних наук, туризму і права. Тут навчається близько тисячі студентів, працює півтори

сотні викладачів. Поступово, долаючи чималі труднощі, університет спинається на ноги, з кожним роком усе голосніше заявляючи про своє існування.

Ректор університету Я. Кміт розповідає про слов'янський тип освіти, який має переваги над вузькопрофесійною освітою. Звісно, університет „Львівський Ставропігійон“ стоїть на позиціях збереження традицій, водночас дбає про конкурентноспроможність, свій стиль і власне обличчя. І якщо в минулому Ставропігійська школа виховувала у спудеїв почуття бути корисним громаді, то чому це повинно применшуватись сьогодні? Виховуючи самостійну, самодостатню особистість, сьогоднішній Ставропігійон вчить своїх вихованців плекати почуття співпереживання за справи держави і громади.

Своє ставлення до відродженого навчального закладу висловив св. п. голова НТШ проф. О. Романів: „Нова історія „Львівського Ставропігійону“ тільки починається. Його випускники створять, я переконаний в цьому, своє міцне братство однодумців, яке буде пишатися історичною традицією попередніх поколінь студентів, викладачів, науковців, котра напевно слугуватиме їм правильним дороговказом у майбутнє, в ім'я особистого професійного процвітання та нашого державного Українського майбутнього“.

Усе позитивне з часу минулого не повинно пропасти намарне, а, навпаки, прорости благодатним зерном, давши щедрий врожай на українській ниві.

Ігор Гургула,
головний редактор
газети „Основа“

В університеті створені Ставропігійська рада і Товариство прихильників та добродіїв університету „Львівський Ставропігійон“. Сьогодні кожний п'ятий студент університету

користується пільгами в оплаті за навчання, які складають від 10 до 50 відс. Особливо здібних дітей намагаємось підтримати громадськими стипендіями, деякі з них вчаться безкоштовно. Стипендії надають деякі фонди Львова та добродії з української діаспори в США, а також окремі українські родини з-за кордону. Дві стипендії виплачує Фундація Українського

Вільного Університету в Нью-Йорку, шість стипендій – фонд Аскольда Лозинського в США, а Петро і Наталя Буняки з Нью-Джерсі чотири роки надавали стипендію для навчання студентки, яка вже отримала диплом бакалавра.

25 січня був зареєстрований статут громадської організації „Львівське Ставропігійське Братство“, у якому читаємо: „Братство діє на засадах добровільності й рівноправності членства та на принципах самоврядування, законності та інформаційної відкритості. Братство об'єднує науковців і педагогів університету „Львівський Ставропігійон“ та інших прихильників і благодійників його відродження. Братство відкрите до вступу українських та зарубіжних громадян, або співробітництва з ними та організаціями і підприємствами, які поділяють ідеї та завдання Братства, а також фінансово, матеріально або інтелектуально сприяють його діяльності. Для листування і підтримки університету просимо звертатись на адресу: Університет „Львівський Ставропігійон“, а/с 6086, ректор Ярослав Кміт, вул. Кривоноса, 10, Львів, 79000 Ukraine. Електронна пошта: stavropigion@ukr.net.

Пожертви на розвиток університету можна надсилати на адресу: Peter Buniak, 115 Woodmont Dr., Randolph, NJ 02869.

Ярослав Кміт,
ректор Університету

SOYUZIVKA
КАЛЕНДАР ПОДІЙ

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Кожного понеділка від 25 червня до 27 серпня 2007 р. – „Steak Night“ при музиці „Soyuzivka House“ на терасі Веселки. Кожної середи від 27 червня до 29 серпня „Гуцульська ніч“ при музиці „Soyuzivka House“ у Ворохті. Кожної п'ятниці від 29 червня до 31 серпня „Odessa Seafood Night“ при музиці „Soyuzivka House“ на терасі Веселки. Кожної суботи від 30 червня до 1 вересня танці – забава при українській оркестрі.

13 ТРАВНЯ – Святкування Дня Матері. Обід від 11:30 ранку до 2-ої по пол. Ціна 15 дол. ++ 19 ТРАВНЯ – Tri Valley High School Prom. 25-27 ТРАВНЯ – Memorial Day weekend BBQ, Orchidia patron's reunion, відкриття літнього сезону та забава. 1-3 ЧЕРВНЯ – „Вікенд“ української мови в SUNY New Paltz. 4-8 ЧЕРВНЯ – Весняний семінар духовенства Стемфордської єпархії. 9 ЧЕРВНЯ – Весілля. 10-15 ЧЕРВНЯ – Тиждень сеньйорів УНС. 15 ЧЕРВНЯ – Walkill High School Retirement Party. „Вікенд“ присвячений батькам, що усиновили дітей з України. 16 ЧЕРВНЯ – Прийняття. 17 ЧЕРВНЯ – Святкування Дня Батька, концерт: „Сизокрили“, соліст – Роман Цимбала, оркестра „Відлуння“ з Маріяном Підвірним. Год. 1-ша по пол. Ціна 20 дол. ++ 21-24 ЧЕРВНЯ – Конвенція УЛТПА. 24 ЧЕРВНЯ – 6 ЛИПНЯ – Тенісовий табір. 24 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ – 1-ий табір „Пташат“. 25-29 ЧЕРВНЯ – Exploration Day Camp, Session #1 для дітей віком 7-10 років. 1-8 ЛИПНЯ – Пластовий табір „Пташат“ сесія 2.	1 – 15 ЛИПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми-Богачевської, вік від 16 і більше років. 2 – 6 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp. Денний дослідницький табір сесія #2 від 7 років. 6-8 ЛИПНЯ – Святкування Дня Незалежності США. Tiki Bar – вечірка, концерти, забава. 8 – 10 ЛИПНЯ – 25% знижки на всі кімнати. 11 – 15 ЛИПНЯ – Фестиваль української культури та фільму. Виступ учасників танцювального табору ім. Роми Прийми-Богачевської. Українські фільми представлені Юрієм Шевчуком. Виставка картин українських мистців. 13 – 15 ЛИПНЯ – „Вікенд“ української мови у SUNY New Paltz. 15 – 20 ЛИПНЯ – Денний табір української спадщини, 1-ша сесія, для дітей віком 4–7 років. 15 – 21 ЛИПНЯ – Discovery Camp, для дітей у віці 8–15 років. 22 – 27 ЛИПНЯ – Денний табір Української Спадщини, 2-га сесія для дітей віком 4 – 7 років. 22 – 28 ЛИПНЯ – Спортовий табір „Січі“, 1-ша сесія для дітей віком 6 – 18 років. 22 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми-Богачевської, 1-ша сесія для дітей віком 8 – 16 років. 27 – 29 ЛИПНЯ – „Вікенд“ української мови у SUNY New Paltz. 29 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Спортовий табір „Січ“ віком 6–18 років.
---	--

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“
телефонуйте на
973-292-9800,
дод. 3040

*Українська Народна Фундація для підтримки
Союзівки запрошує на*

Фестиваль Українського Фільму і Культури

11 – 15 липня 2007 р.

УЧАСТЬ ВІЗЬМУТЬ: Наталія Бучинська – співачка з Тернополя, Україна
Учасники танцювального табору ім. Роми Прийми-Богачевської
Ансамбль Олега Кульчицького зі Львова та соліст Филип Змахер з Києва
Левко Дурко, комедіант зі Львова

„Розмова Бандури“ – дует бандуристів Тараса Лазуркевича і Олега Созанського зі Львова
Скрипалі – Іннесса Тимочко-Декайло і Мар'ян Підвірний зі Львова
Роман Цимбала – український оперовий співак
Марина Складорова – солістка з Києва

„Відлуння“ – українська оркестра під керівництвом Степана Беня
Конферансьє – народний співак Ерко Палидович

Українська Кінематографія представлена Українським Фільмовим Клубом Колумбійського Університету,
керівник кінопрограми – д-р Юрій Шевчук; керівник Кінофестивалю – Христина Котляр

Українські мистці продаватимуть свої мистецькі вироби. Для гостей – українські і американські страви, тощо.

Середа, 11 Липня

Відкриття - 5 веч.
„Гуцульський“ обід - 6 веч.
Відкриття Кінофестивалю - 8 веч.

Четвер, 12 липня

Показ українського мистецтва,
Кінофестиваль - 2-4 по пол.
і 6:30 веч.
Обід в їдальні - 5-7 веч.
Концерт - 9 веч.

П'ятниця, 13 липня

Показ українського мистецтва
-12 дня
Кінофестиваль - 2-4 по пол.
і 6-8 веч.
Food Court BBQ - 4 по пол.
Обід в їдальні - 5-8 веч.
Вечірній концерт - 8-9:30 веч.
Забава, грають „Буря“ і „Луна“,
- 9:30 веч.

Субота, 14 липня

Показ українського мистецтва,
-10 ранку
Food Court BBQ
(печення поросяти -11 ранку)
Концерт -1-2:30 по пол. і 7 веч.
Кінофестиваль - 2-6 по пол.
Концерт для дітей з участю Левка
Дурка - 3 по пол.
Обід в їдальні - 5-8 веч.
Забава, грають „Буря“ і „Луна“
9:30 веч.

*Всі години можуть змінюватися.

ВСТУП:

Середа або четвер: 5 дол.
від особи
(діти менше 8 років задармо)
П'ятниця: 10 дол.
діти/молодь 9-20 років: 5 дол.
Субота: 20 дол.
діти/молодь 9-20: років 10 дол.

4 ДНІ: 25 дол.

Знижка для прибулих автобусами.
Паркування задармо.

За дальшими інформаціями просимо звертатися на

(845) 626-5641

або

www.Soyuzivka.com

Побут на Союзівці включає басейн, тенісові корти, стежки для
піших прогулянок, площа для відбиванки, сніданок та обід в
їдальні, Snack Bar, Tiki Bar, Trembita, крамниця.

У Дніпропетровську відбулася виставка „Розсекречена пам'ять”

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Служба Безпеки України за дорученням Президента України Віктора Ющенка, створила пересувну виставку „Розсекречена пам'ять”, у якій представлені архівні документи радянських органів державної безпеки, котрі висвітлюють одну із найдраматичніших сторінок в історії українського народу – Голодомор 1932-33 років. На виставці представлені накази, директиви, документи таємного діловодства та оперативно-статистична звітність про репресії на селі, архівні кримінальні справи жертв каральної політики тоталітарного режиму, свідчення очевидців, інші документальні матеріали, які відображають трагедію народу.

Мешканці Дніпропетровська протягом п'яти днів мали можливість ознайомитися з унікальною виставкою. Спочатку вона готувалася для Києва (зокрема, аби надати факти депутатам Верховної Ради напередодні голосування щодо офіційного визнання Голодомору). А потім виставка проїхала Донеччиною, Харківщиною та дісталася до Дніпропетровська.

Відкриття виставки відбулося 23 квітня у приміщенні Дніпропетровського історичного музею ім. Дмитра Яворницького. Промовляли голова обласної державної адміністрації Надія Дієва та голова обласної ради Юрій Вилков. Про організацію виставки розповів один із її авторів – заступник начальника Державного архіву СБУ, полковник Сергій Кокін (йому Є. Вилков подарував книгу про Голодомор на Дніпропетровщині).

Учасники „круглого столу” про Голодомор.

До слова запросили мешканку Дніпропетровська Марію Чеснянську, свідка трагічних подій. Вона розповіла:

– Ми мешкали у Гадяцькому районі на Полтавщині. У 1932 році врожай був звичайний, ніякої посухи не було. Мій тато був священиком, то його „обклали” таким податком, який він не міг сплатити. У нас забрали корову і підсвинка, потім прийшли комсомольці й забрали усе їстівне, що було в хаті, а тоді спалили й хату. Якось я зайшла у приміщення пожежної охорони і побачила гору жорен і ступ, бо був наказ позбавити людей можливості молоти чи товкти борошно з тих зернят, які вони знаходили на полі. Щодня вмирало так багато людей, що не встигали копати могили...

Пані Марія не закінчила свою тяжку розповідь, – до горла підступили сльози...

Н а с т о я т е л ь С в я т о - Преображенського собору Української Православної Церкви

Московського патріархату о. Ярослав сказав, що це сатана вплинув на тих, хто став морити голодом людей.

Директор Історичного музею Надія Капустина проголосила хвилину мовчання на пошанування жертв Голодомору. Після цього С. Кокін розпочав ознайомлення з виставкою. Людей померло так багато, що у листі начальника Харківського обласного відділу Державного політичного управління Зиновія Кацнельсона до свого київського начальника Всеволода Балицького зазначалося, що незабаром нікому буде працювати: „Подальше збільшення продовольчих труднощів є прямою загрозою успішному виконанню чергових господарчо-політичних кампаній у селі”.

Виставка має окремий стенд, де показано співчуття населенню України від закордонних українців. Бачимо афішу віча Українського громадського комітету порятунку України в Чернівцях (тогочасна Румунія) 28 серпня 1933 року; оголошення про Панахиду, яку відслужили 29 жовтня 1933 року в

Одна із афіш виставки.

Бучачі на Тернопільщині (тогочасна Польща); інші такі документи.

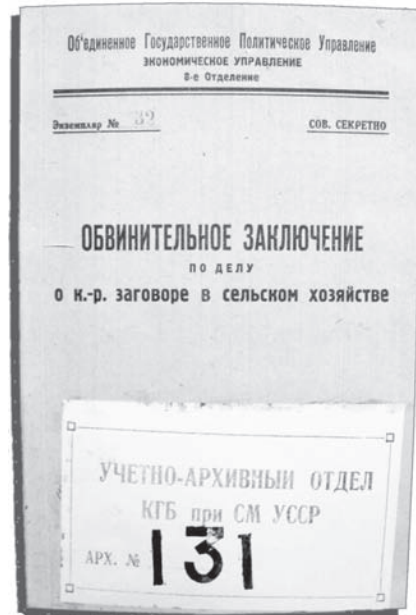
Організатори виставки привезли до Дніпропетровська документальний кінофільм „Великий злам”, який демонстрували відвідувачам.

На Дніпропетровському обласному телебаченні відбувся „круглий стіл”, у якому взяли участь, крім С. Кокіна, начальник архівного підрозділу обласного управління СБУ Ілля Козелло, генеральний директор Дніпропетровської обласної телерадіокомпанії Вікторія Шилова, тележурналіст Фідель Сухоніс, доценти університету Олександр Нікілев та Олена Іщенко. Виставку відвідали щонайменше 4 тис. громадян, особливо велике зацікавлення виявили дніпропетровські школярі.

Володимир Єфімов

Молоді відвідувачі виставки „Розсекречена пам'ять”.

Більшість документів представлено оригіналами.

Плякат влади проти сільських трудівників.

Виставки у Самборі

САМБІР, Україна. – В історико-етнографічному музеї „Бойківщина” 1 квітня відбулась виставка вишивок Ярослави Менкуш-Заневчик, майстра народної творчості. Допомогли у її проведенні Управління культури і туризму Львівщини, Союз українців України, Національна спілка майстрів народного мистецтва, Галицький осередок львівської міської організації Союзу українців, Ліга українських жінок Львівщини.

Через тиждень було відкрито виставку писанок та графіки „Знаки із вічності” Мирослави Скіри, студентки Львівської академії мистецтв.

А 15 квітня проведено в музеї писанкову майстер-класу, виставку писанок майстра з Луганщини

– Тетяни Коновал та її дітей – Дмитра і Єлизавети, а також презентацію книжки „Писанкова абетка”.

Праця музею під проводом директора Роксолани Данчин постійно поширюється новими програмами. Музей відновив видавничу діяльність і приділив увагу героїці цього терену у воєнний період. Музей почав працювати над перевиданням „Літопису „Бойківщина”, який видавало товариство „Бойківщина” (засновник музею) у 1930-их роках. Видано вже перший випуск літопису за 1932-ий рік.

Адреса музею: пл. Андрія Чайковського, 4, Самбір, Львівської обл., 81400 Ukraine.

Дора Біленька-Рак

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**
DNIPRO CO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ
688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1801 Cottman Ave
Тел.: (215) 728-6040

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Дні української культури в Ізраїлі – вперше

НЕТАНІЯ, Ізраїль. – 25-29 квітня в Ізраїлі відбулися „Дні України“. Це було свято українського слова, пісні, музики, не кажучи вже про яскраві, барвисті українські плахти, вишиванки, вінки, стрічки – екзотика для місцевих мешканців. Біля готелю, де мешкали дівчата з академічного танцювального ансамблю „Калина“, парубки чатували на українських красунь, аби сфотографуватися з ними.

Колектив, який очолює Народний артист України Валентин Козаченко, відкривав святкові концерти в містах Ізраїлю і налаштовував глядачів на той щасливо-сумний настрій, який охоплював ізраїльтян, які народилися і вирости в Україні. Я бачила, як плакали літні люди. І, мабуть, це – найвища оцінка „Днів України“. Про це ми говорили з заступником міністра культури і туризму України Тимофієм Коханом. Він розповів:

– Це перший офіційний мистецький захід, який проходить в Ізраїлі. Ви знаєте, що існує певна співпраця між театрами, кінематографістами наших країн, маю на увазі український кінофестиваль документального кіно „Контакт“. Надзвичайно важлива така співпраця, але коли візита проходить на державному рівні і за підтримки держави – це вже серйозне визнання і значно вищий рівень взаємин двох країн. На жаль, на культуру завжди не вистачає коштів. Але в цьому році на проведення українських днів в Ізраїлі держава виділила 400 тис. грн., що дало нам можливість привезти представницький творчий колектив: це фолкльорний ансамбль „Калина“, чоловічий гурт „Гетьман“, Заслужений артист України скрипаль Олег Кульчинський, актор театру і кіно Володимир Талашко, співачки Ольга Крюкова, Оксана Новачук, молодіжний гурт „Х-президент“. Приїхали Богдан Ступка та Михайло Резнікович. Я глибоко переконаний, що шляхом демонстрації культурних надбань, ми будемо пропагувати і політичні

ідеї України. Адже культура не має кордонів, а нам є чим пишатися.

Про розвиток українського туризму говорив Посол України в державі Ізраїль Ігор Тимофеев:

– На мій погляд, те, що українські туристичні агенції зробили наголос на спеціальних релігійних (гасидських) екскурсіях, дає свої позитивні результати. Лише в минулому році для ортодоксальних євреїв наш консульський відділ оформив 12 тис. віз. Під час офіційної зустрічі української делегації з ізраїльськими урядовцями, а серед них і міністрами культури та туризму країни, ми прийшли до єдиної думки, що саме з обміну мистецькими колективами та туристами, які стикаються в країні не з політиками, а спілкуються з рядовими громадянами, складається враження від країни, її людей, стають зрозумілими традиції, звичаї нашого народу. А українці завжди славилися своєю доброзичливістю та щедрістю.

Є ще один аспект, який впливає на розвиток українсько-ізраїльських взаємин. Це творча праця ізраїльтян – вихідців з України та етнічних українців, які живуть в Ізраїлі і плекають українську мову, пишуть нею вірші та пісні, видають українські журнали, підтримують традиції та звичаї. Серед них Посол І. Тимофеев назвав Олександра Деко – редактора журналу „Соборність“, подружжя Світлану та Михайла Бендикових, які поширюють не лише народні, а й українські клясичні твори, Якова Сусленського, який відшукав праведників світу – українців, які рятували євреїв в роки Другої світової війни, Ігоря Табеля – керівника єдиного українського пісенного гурту „Українці в Ізраїлі“, Давида Левіна, який зумів згуртувати колишніх мешканців України в Ізраїлі в дієву спільноту. Під час таких зустрічей звучать пісні на мовах ідиш, івриті і українській. Всі вони дістали нагороди від міністерства культури і туризму України за вагомий внесок у створення духовних цінностей та високу професійну майстерність (серед них і авторка цих рядків).

Своїми враженнями від свята поділилися головний режисер Національного академічного театру російської драми ім. Лесі Українки Михайло Резнікович та художній керівник Національного академічного драматичного театру ім. Івана Франка, Народний артист України Богдан Ступка. Вони пообіцяли найближчим часом показати ізраїльському глядачеві спектаклі своїх театрів.

– Дні української культури в Ізраїлі показали, що наше мистецтво цікавить не лише вихідців з України, а й місцевих жителів. Кожний кон-

церт збирав 10-12 тис. глядачів. Ми бачили усміхнені обличчя, чули слова щирої подяки і гучні оплески. І це найвища нагорода артистам. І нам, організаторам цього українського свята в Ізраїлі – так оцінив приїзд української делегації до Ізраїлю Т. Кохан. Саме такі мистецькі делегації і безпосередні контакти людей можуть позитивно вплинути на зміцнення дружби двох країн. А Міріам Файерберг-Ікар, посадник міста Нетанії, де відбулося урочисте відкриття українського свята, сказала, що збереження традицій і культури країн, звідки приїхали до Ізраїлю теперішні жителі Нетанії, сприяє їхній успішній інтеграції.

Світлана Глаз

Міріам Файерберг-Ікар, посадник міста Нетанії, і заступник міністра культури і туризму України Тимофій Кохан.

Виступає ансамбль „Калина“.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В НЬЮ-ЙОРКУ

Відділи: 5, 8, 16, 86, 130, 184, 194, 267, 325, 327, 450, 489

Запрошує всіх членів та громаду на

ЗУСТРІЧ

з Христиною Е. Козак – Головним секретарем УНСоюзу
та

Оксаною Тритяк – Головним організатором УНСоюзу

Тема зустрічі: „Роля УНСоюзу в громаді“

У програмі показ архівних знімок і віграші.

Зустріч відбудеться в

неділю, 20 травня 2007 р., о год. 1:30 по пол.

в домі Самопомочі, 98 2nd Ave., New York, NY

Закликаємо місцеве членство УНСоюзу та всю українську громаду взяти численну участь у зустрічі з представниками найстаршої братської установи, яка вже понад 113 років служить нашій українській громаді.

Літературний вечір Ганни Черинь

НОРТ ПОРТ, Фла. – Релігійно-культурний осередок ім. св. Андрія 17 березня відзначив літературним вечором появу нової книжки письменниці Ганни Черинь „Авангард“, виданої в Києві.

Г. Черинь – член Об'єднання українських письменників України, автор більше як 50 книг, говорить: „Творчість – це своєрідний конвеєр. Добре, що в мене він ще працює, а як працює, то й не варто його зупиняти“. Про себе автор згадує у біографії: „Я почала віршувати ще в дитинстві, не задумуючись чому і для чого“.

Тернистою була дорога молоді поетеси. Майже дивом вдалось їй уникнути арешту і Сибіру, а пізніше, вже з Німеччини, де вона була на примусовій праці, – репатріації....

Повертається Ганна до активного поетичного слова у 1949 році. Тоді виходить її перша поетична збірка „Крещендо“, котра дістала дуже прихильну оцінку від „Мистецького українського руху“, де на той час були об'єднані найкращі українські літературні сили.

Понад півстоліття Г. Черинь пише на американському континенті, але її літературні виступи знають у багатьох країнах світу.

Поезії з нової книжки „Авангард“ на вечорі читали о. Іван Фатенко, Надя Фатенко, Люся Гарасимів, Іраїда Черняк, Галина Король і авторка, котра дістала схвальні оплески.

І. Черняк чудовою грою на фортепіано додавала лагідного, погідного настрою присутнім.

Галина Король

Полотнами Дори Ольшанівської-Гоман (праворуч) зацікавилися скарбник УНСоюзу Рома Лісович і другий заступник президента УНСоюзу Михайло Козюпа.

Біля скульптур Івана Братка (праворуч) – проф. Тарас Гунчак і членка 75-го відділу СУА Христя Демидович.

Мистецька...

(Закінчення зі стор. 1)

Учасників вернісажу вітала Ольга Луків, мистецький референт 75-го Відділу СУА, а Христя Демидович оголосила „тихий аукціон“ творів мистецтва, подарованих СУА учасниками виставки. Михайло Барабаш представив свій альбом „Україна – це світло, а пастель – роса“, щойно виданий у Львові.

Як і очікувалося, на виставці переважали українські мотиви – краєвиди, архітектурні пам'ятки, квіти, ліричні теми. Але саме вони були найближчі до настрою відвідувачів, тому виставкою задоволені і мистці, і гості.

Л. Хм.

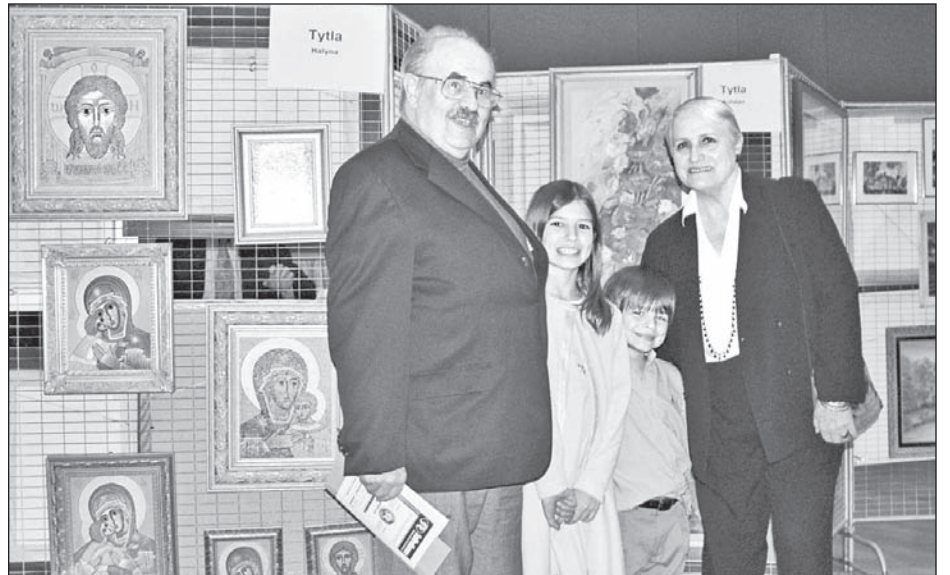
Михайло Варшавський і його батьки задоволені – гості охоче купували картини мистця.

Михайло Барабаш знайомив гостей з своїм альбомом „Україна – це світло, а пастель – роса“.

Голова ради Українського музею в Нью-Йорку Ольга Гнатейко (ліворуч) і Христіна Дібарі.

Галина і Богдан Титли запросили на виставку своїх внуків Оленку і Дмитра.

Союзьнки з 75-го Відділу СУА.

Фото: Л. Хм.

Виставку відкриває Ольга Луків.

Ольга Микитенко співає в Нью-Йорку

Заслужена артистка України Ольга Микитенко виступає під час концерту „До України повернуся“ на сцені Національної опери України в Києві в середу, 28 лютого. Фото: УНІАН

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – На закінчення театрального сезону „Метрополітен-опера“ в Нью-Йорку поставила „Триптих“ Пучіні, який складається з трьох окремих опер. Прикметно, що одночасно дві з них поставив українською мовою в Дніпропетровську Адріан Бриттан

(„Свобода“, ч. 16). До прем'єри в Нью-Йорку теж була причетна Україна – на роль Лорети в опері „Джанні Скікі“ театр запросив солістку Київського національного театру опери і балету, Заслужену артистку України Ольгу Микитенко (сопрано). Вже кілька років слава цієї співачки лине у театральній Європі.

Молоду солістку Національної опери знають в Іспанії з січня 1997 року, коли вона стала лавреатом (друга нагорода) престижного конкурсу імені Франсиско Віньяса (першу не присуджено нікому). Їй запропонували тоді дворічне стажування в Італії, але О. Микитенко відмовилася, бо саме готувалася до конкурсу ім. Марії Калас в Греції, де здобула Гран-прі. І ось в 2007 році нові виступи в Іспанії – концерт лавреатів співочих конкурсів на фестивалі „Гала лірика“ в мадридському „Театро монументале“ (О. Микитенко співала арію Віолети з „Травіати“ Верді), два сольових концерти (зокрема романси українських композиторів). О. Микитенко запропонували участь в двох операх, славетна співачка Тереза Берганца запросила її на свої майстер-класи, а потім на стажування у Вищій музичній школі ім. Королеви Софії.

У Норвегії після тріумфальної перемоги на конкурсі в Осло (50 вокалістів з різних країн світу, почесний диплом з рук королеви Соні в 2003 році) О. Микитенко отримала можливість виступати в найпрестижніших залах. Але вона сказала газеті „Денб“: „З київською Оперою не пориваю. Я – солістка театру. Після повернення буду співати в „Травіати“, „Лючії ді Ламермур“, „Ріголето“, „Царській нареченій“.

У січні 2000 року еспанський часопис „Світ клясики“ писав: „О. Микитенко – молода солістка, їй тільки 25 років, але її голос легко долає усі кольоратурні пасажі, що нагадує спів великої М. Калас і дозволяє стверджувати, що О. Микитенко володіє драматичним сопрано „d'agilita“. З концертної програми співачки часопис виділив майстерне виконання романсу „Пливе моя душа“.

У вересні 2001 року газета „Сьогодні“ повідомила, що солістка Національної опери України О. Микитенко у Відні співала в чотирьох спектаклях, після чого її запросили в Цюрих, де менеджер театру Ольга Доброхотова заявила: „В Росії тепер таких голосів немає“.

Ігор Петров („Київські відомості“, квітень 2007 року): „В особі О. Микитенко явилася світові музики яскрава, нової формації і несерійна виконавиця партії Лючії. Хто не слухав солістку років зо три, навряд чи впізнає її і раніше чарівний голос, тепер збагачений оксамитним регістром, що надало йому сили і потуги. Співає О. Микитенко легко і з насолодою, ніби купається в чарівних мелодіях“.

І ось – партія Тетяни в „Євгенії Онегіні“ Чайковського для прем'єри в престижному театрі французького Ліону, де оперу ставить диригент Кирило Петренко, і одночасно – партія Лорети в „Джанні Скікі“ в Нью-Йорку.

А в Києві вже співає в Опері солістка Оксана Ярова – молодша сестра О. Микитенко. Газета „Хрещатик“ розповідає, що сестри народилися у Житомирі. Мама мала чудовий голос, тож з дитинства дівчатка співали. Слухаючи у радіопрограмах спів Бели Руденко та Євгенії Мірошниченко, сестри намагалися копіювати їхній вокал. Після музичної школи вступили до Житомирського музичного училища на диригентсько-хоровий факультет, бо вокального, на жаль, не було. Обидві рано одружилися, приїхали до Києва, вступили до Національної музичної академії. Обоє прийняли до Національної опери України.

Відрадно, що в Америці зауважили ще одну талановиту українку. Щоправда, не усі це сприйняли прихильно. Газета „Новое русское слово“, що виходить в Нью-Йорку російською мовою, з приводу дебюту української солістки написала: „На афіші Мет з'являться два нових російських імені – Катерина Сюрин (Джильда в „Ріголето“) і Ольга Микитенко (Лорета в „Джанні Скікі“ Пучіні)“. Що ж, коли „в Росії тепер таких голосів немає“, то доводиться бодай нечесним шляхом їх привласнювати.

Левко Хмельковський

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Для Вашої вигоди
пропонуємо
чудове поєднання
фінансових послуг:

Прямі вклади
Чекові рахунки
АТМ і VISA картки
Доступ до рахунків 24/7

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Завжди конфіденційна, ввічлива та професійна обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel: 212 473-7310
Fax: 212 473-3251

Філія в КЕРГОНКСОНІ:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

Філія в ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

Філія в АСТОРИЇ:

32-01 31st Ave.
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:

Info@selfreliancenyc.org
ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org
Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least \$100,000 and backed
by the full faith of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Фестиваль „Українська мозаїка“

ЕДМОНТОН, Канада. – 24 березня в залі Українського національного об'єднання (УНО) відбувся дводенний фестиваль „Українська мозаїка”. Сотні гостей відвідали цей фестиваль, щоб послухати українські пісні та музику, помилуватися танцями, оглянути виставку картин сучасних художників Едмонтону та з'їсти справжній український обід в „Марусиній кухні”. Гости радо купували паски та бабки, які спекли напередодні жінки Об'єднання українців Канади (ОУК).

„Мозаїка” цього року була присвячена пам'яті члена УНО Стефана Ковалю, який відійшов у

вічність 6 березня. Він віддав багато років праці для УНО і завжди брав участь в „Мозаїці”.

Відомі художники Ірина Карпенко, Валерій Семенко, Стефан Мельниченко та Лаврентій Кенакік представили свої картини. Люба та Федір Цісар з „Орбіти” продавали вироби з України – вишивку, кераміку, сувеніри та багато інших українських виробів. Чарівною біжутерією прикрасила фестиваль Люба Білаш. Гости милувалися виставкою писанок Честера Куця і Тереси Кость.

Успішно виступили на сцені дитячі українські колективи

„Зорянка”, „Коперуш”, „Чумак 1” та „Чумак 2”, „Вітерець”, танцювальний колектив школи св. Мартина та школа українських танців Едмонтону. Зачарували своєю музикою колектив „Дитячі струни” зі школи св. Мартина та інструментальний ансамбль „Чайка”. Милувалися гості виступом дітей з драматичного гуртка „Джерело”.

Вразили присутніх картини, намальовані дітьми-інвалідами з України.

Українська жіноча організація та УНО не тільки організували фестиваль, але й подбали про те, щоб всі кошти – близько 1,700 дол., зароблених на фестивалі, були переказані на проекти „Приятелі дітей” та „Джерело”. Романа

Поріцька подбала, щоб всі присутні мали можливість переглянути фотографії дітей Чорнобиля.

Люди дякували організаторам фестивалю: членам культурно-освітнього комітету при УНО/ОУК, Марії Гошко за смачний обід та членкам ОУК, які спекли паски, бабки, маківники.

Лілія Суха

На сцені – танцюристи з гурту „Чумак”.

ТВОРЧИСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Одна на всіх

Найбільш дітей твоїх, Вкраїно,
В світах розбілось, хто куди.
Коли ж прийде ота хвилина,
Щоб зачерпнуть з відра води,
І помолитися в Софії,
Відвідать самотній Львів.
Карпати сині, чарівні,
Чи древній Галич між горбів?
Приємно знати, чи почути,
Що тут, в далекій стороні,
Родина є, давно забута,
Також як ти, на чужині.
Почуєш тільки рідне слово
То вже рідня, то вже земляк!
Хоч є й такі, хто гонорово
Закрива двері в „каділак”.
Звивають гнізда, де хто може,
Як материнське полишив.
Допоможи їм, святий Боже,
Любити матір, де б не жив.
Вона у нас одна-єдина
На всіх одна. Так Бог велів.
З ім'ям дівочим – Україна,
Яку я змалку полюбив.

Федір Швець,
м. Розвіл, Каліф.

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Сертифікати*

Звичайні Сертифікати		
Шість Місяці Сертифікати	5.13% APY ** (5.00% APR)	
Однорічні Сертифікати	5.39% APY ** (5.25% APR)	
Трирічні Сертифікати	5.49% APY ** (5.35% APR)	
Мані Маркет	До \$49,999	4.08% APY** (4.00% APR)
	\$50K+	4.34% APY** (4.25% APR)

* Звичайні Сертифікати понад \$100,000 платимо 0.25% додатково. ** Відсотки нараховуються у річному відношенні і можуть змінюватись без попереджень.

Головне Бюро Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail:
memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валу Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стамфорді Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен New Haven Branch

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, березень 2007 р.

200 дол.	Фундація – І. Багряного	Чикаго, Іл.	20 дол.	Баран Р.	Монреал, Кве., Канада	15 дол.	Якимечко М.	Едмонтон, Алб., Канада
	Бігун Ярослав	Вашінгтон, ДК		Когут Степан	Ранчо Міраж, Каліф.		Ясіньська Тетяна	Сильвер Спрінг, Мд.
100	Климук Василь	Волнад Крік, Каліф.		Левків Ігор	Бівертон, Оре.		Загайкевич Орест	Кремфорд, Н. Дж.
	Клебович Володимир	Нью Британ, Кон.		Маленко Тимотей	Напа, Каліф.		Зайло Еміль	Кісімі, Фла.
	Крислаті Дозя і Зенон	Клівленд, Огайо		Мандрусак Надія	Норт Порт, Фла.		Жаровська Андрея	Філядельфія, Па.
	Крички Мара і Олександр	Лорен, Огайо		Плещини Неля і Павло	Маямі Шорс, Фла.	11	Ковалевський Микола	Тифин, Огайо
	Новак Ірина	Мілвоки, Виск.		Рожак Петро	Філядельфія, Па.	10	Бартків Оріся	Філядельфія, Па.
	Томоруґи Марія і Ярослав	Кларк, Н. Дж.		Винницька Надія	Ла Сал, Квебек, Канада		Берестянський Роман	Чикаго, Іл.
85	Барицький Іван	Стейнер, Онт., Канада		Женецька Ольга	Йонкерс, Н. Й.		Бігун Богдана	Новато, Каліф.
	Храневич Оксана	Апер Монтклер, Н. Дж.		Бірко Арнолд	Лівонія, Миш.		Долинська Лариса	Вестфілд, Н. Дж.
	Дейчаківський Юрій	Норт Потомек, Мд.		Боївка Михайло	Лорейн, Огайо		Федій Олександр	Едісон, Іл.
	Куляс Юліан	Парк Рідж, Іл.		Денесенко Катерина	Вашінгтон, ДК		Гафткович Надія	Ветерсфілд, Кон.
	Воевідки Марта і Ігор	Ріно, Нев.		Дроздовська Анна	Бафало, Н. Й.		Ярмолюк Марія	Раселвіл, Аріз.
75	Кусів Ольга	Порт Шарлот, Фла.		Гелетканеч Роман	Бетфор, Н. Г.		Юрчишак Роман	Нью Британ, Кон.
55	Банах Меланія	Вудбрідж, Н. Дж.		Іванець Я.	С. О. Голанд, Іл.		Каменецький Ігор	Мт. Плезент, Миш.
	Боженко Святослав	Сант-Франциско, Каліф.		Когут Микола	Філядельфія, Па.		Кочман Олександра	Чикаго, Іл.
	Перейма Марта	Арлінгтон, Ва.		Лавро Марія	Лонг Агленд Ситі, Н. Й.		Король Оріся	Монреаль, Кве, Канада
	Стек Уляна	Місісаґа, Онтаріо, Канада		Леськів Олександр	Іст Гоновер, Н. Дж.		Кузель Ярослав	Рочестер, Н. Й.
	Вірстюки Юлія і Борис	Гекетставн, Н. Дж.		Мартиненко Михайло	Трентон, Н. Дж.		Матіал Е.	Аліквіпа, Па.
50	Мельник Михайло	Лівуд, Кан.		Мірчук Микола	Лівінгстон, Н. Дж.		Мазепа Зиновія	Равдон Квеб, Канада
	Петренки Аня і Юрій	Ештон, Мд.		Мороз Михайлина	Вернон, Кон.		Мазепа Іларій	Рідінг, Па.
	Байляки Анна і Роман	Матітак, Н. Й.		Новосівський Тарас	Девон, Па.		Онуфрійчук Елі	Вініпег, Ман. Канада
	Бандрівський Павло	Чикаго, Іл.		Одежинська Лідія	Філядельфія, Па.		Оришак Василь	Сандавн, Н. Г.
	Ганкевич Ольга	Місісаґа, Онт., Канада		Олексюк Анастасія	Балтимор, Мд.		Розпутько Вячеслав	Філядельфія, Па.
	Гронь Ігор	Енгелвуд, Фла.		Попович Теофіль	Балтимор, Мд.		Шайдевич Всеволод	Самерсет, Н. Дж.
	Коропецька Оксана	Балтимор, Мд.		Пискірі Марія і Володимир	Баватоса, Виск.		Шист Нестор	Ферланд, Огайо
	Козак Лідія	Норт Порт, Фла.		Серант Василь	Асторія, Н. Й.		Щерба Михайло	Іст Медал, Н. Й.
	Крижанівський Юрій	Медисон, Н. Дж.		Супчак Леся	Кантон, Огайо		Танін Ананій	Молвоке, Виск.
	Ліцинецький Василь	Парма, Огайо		Заяці Стефанія і Ігор	Іст Гановер, Н. Дж.		Тутка Теодор	Довер, Н. Дж.
	Тимків Степан	Мілерсвіл, Мд.		Дмитрик Петро	Парма, Огайо		Бабсшка Пелагія	Вудгейвен, Н. Й.
	Юречко Йосиф	Мідлтаун, Н. Дж.	15	Дичі Валдимар	Рівер Форест, Іл.		Бартошик Марійон	Гаятсвіл, Мд.
45	Камінська Ірина	Чикаго, Іл.		Кривка Микола	Літл Фолс, Н. Й.		Базиліак Ярослав	Ст.Птерсбург, Фла.
	Матківський Степан	Рочестер, Н. Й.		Кульчицька Марія	Аботсфорт, БК, Канада		Бертці Ольга і Елмер	Ніскуена, Н. Й.
40	Чорний Андрій	Кінгсвіл, Мд.		Кузьмич Валентина	Бейсайд, Н. Й.		Блага Іванна	Рочестер, Н. Й.
	Кріслата Марія	Клівленд, Огайо		Шілкевич Степан	Трентон, Н. Дж.		Боднар Люба	Парма, Огайо
	Рудник-МакКензі Романа	Лос Анджелес, Каліф.		Стельмах Анна	Віліямсвіл, Н. Й.		Боднарчук Дмитро	Албакиркі, Н. Г.
37	Дуда Іван	Джон Ситі, Н. Й.		Волощук Петро	Дорчестер, Мас.		Боднарьська Марія	Чиктоваґа, Н. Й.
35	Артимів Модест	Філядельфія, Па.		Зеленська Ірина	Сомерсет, Н. Дж.		Богданів Віталій	Сильверс Спрінг, Мд.
	Бачинська Марія	Нюарк, Н. Дж.		Бабчук Віліям	Норт Порт, Фла.		Богданик Йосиф	Чикаго, Іл.
	Бадинський Йосиф	Фінікс, Аріз.		Балабан Ольга	Воттиктон, Огайо		Бойчук Марія	Дрешер, Па.
	Бемко Ігор	Едінборо, Па.		Бровінси Зеновія і Володимир	Н. Арбор, Миш.		Бонакорса Христина	Белвіл, Н. Дж.
	Білоуси Лідія і Орест	Оспрей, Фла.		Бурак Любов	Істон, Па.		Борден Микола	Флосмур, Іл.
	Бук Юрій	Лас Веґас, Нев.		Бучма Джеймс	Гренвіл, Миш.		Борис Іван	Кергонксон, Н. Й.
	Фараонів Богдан	Трентон, Н. Дж.		Червийовський Олександр	Ворен, Миш.		Борисюк Петро	Ветерсфілд, Кон.
	Грень Анна	Ферт Порт, Н. Й.		Худовська Валентина	Ветерсвіл, Кон.		Боженко Святослав	Сан Франциско, Каліф.
	Гадзевиц Катря	Торонто, Онт., Канада		Дейнека Роман	Стоктон, Н. Дж.		Будко Віліям	Балтимор, Мд.
	Гарух Богдан	Берлінгтон, Онт., Канада		Дрогомерецький Петро	Браер, Ваш.		Бурачинський Богдан	Флорам Парк, Н. Дж.
	Гнатюк Юлія	Монреаль, Кве, Канада		Дудка Василь	Гамільтон, Онт., Канада		Бурбело Г.	Вестерлі, Р. Ай.
	Якубовичі Дарія і Олександр	Брексвіл, Огайо		Дурбак Христина	Мавнтенсайд, Н. Дж.		Ханас Петро	Овк Лон, Іл.
	Ярош Степан	Кінелон, Н. Дж.		Федій Олександр	Едісон, Іл.		Чалс Оксана	Йонкер, Н. Й.
	Керша Олександра	Берлінгтон, Вт.		Феленчак Степан	Нью Берн, Пн. К.		Хойнацька Н.	Олк Форест, Іл.
	Ковальчук Роман	Рідінг, Па.		Фолтин Оксана	Снелвіл, Джа.		Чипак Ярослав	Вейн, Н. Дж.
	Козак М.	Мінеаполіс, Мін.		Глюх Роман	Мідл Велич, Н. Й.		Чепак Богдан	Клівленд, Огайо
	Куляс Мирон	Ла Гренж, Іл.		Гафткович Ірина	Рочестер, Н. Й.		Чмола Ольга	Діпію, Н. Й.
	Мостович Леонід	Понте Ведро Біч, Фла.		Губчак Анна	Лейк Зуріх, Іл.		Даниленко Іван	Сомердел, Н. Дж.
	Никифорок Василь	Джексон Гайтс, Н. Й.		Городецька Ольга	Кендел Парк, Н. Дж.		Данилюк Олександр	Рендол, Н. Дж.
	Оберишин Ярослав	Джемейка, Н. Й.		Горпинюк Андрій	Вінзор, Каліф.		Давид Григорій	Філядельфія, Па.
	Плещини Неля і Павло	Маямі Шорс, Фла.		Яцкевич Олександра	Іст Грінвіч, Р. Ай.		Давидович Текля	Норт Порт, Фла.
	Сінглтон Бенямін	Коломбія, Пд. К.		Яровенко Вадим	Ленкістер, Па.		Декайли Люба і Ігор	Флашінг, Н. Й.
	Слободинський Михайло	Периш, Фла.		Качала М.	Вест Петерсон, Н. Дж.		Денисенко Іван	Ворен, Миш.
	Стебельська Лідія	Йонкерс, Н. Й.		Качарай Анна	НьюЙорк, Н. Й.		Діяк Лариса	Шавмбург, Іл.
	Сим-Ліпська Іванна	Дірфілд Біч, Фла.		Кіфіяк Роман	Вайгол, Па.		Дранка Дмитро	Бафало, Н. Й.
	Щеснюк Орест	Нью-Йорк, Н. Й.		Копистянський Ярослав	Іст Норт Порт, Н. Й.		Дутка Орест	Флашінг, Н. Й.
	Телепко Ігор	Парсипані, Н. Дж.		Костоки Олександра і Теодор	Іст Норт Порт, Н. Й.		Дирів Юрій	Лорейн, Огайо
	Торіелі Марта	Колонія, Н. Дж.		Ковалисько Михайло	Силвер Спрінг, Мд.		Дитиняк Марія	Едмонтін, Алб, Канада
	Воловодюк Володимир	Четем, Н. Дж.		Кривуцькі Марта і Іван	Гейтерсбург, Мд.		Феденко Степан	Ворен Миш.
30	Делькевич Люба	Роч.естер, Н. Й.		Лаврин Іван	Колеч Парк, Мд.		Федорко Любомира	Редфорд, Миш.
	Попель Єрій	Монмот Джанкшин		Лімонченко Олекса	Чикаго, Іл.		Федунець Ольга	Вест Гарфорд, Кон.
	Заболотна Параня	Кемдемтон, Мо.		Литвінець Микола	Сан Матео, Каліф.		Федуняк Василь	Голісвуд, Н. Й.
	Меринюк Богдан	Монреаль, Кве, Канада		Маців Христина	Рочестер, Н. Й.		Ференцевич Роман	Александрія, Ва.
27	Гуцал Йосиф	Торенс, Каліф.		Макар-Лауді С.	Дес-Ормеу, Кве., Канада		Фішер-Слиж Марія	Торонто, Онт, Канада
25	Олександр Б.	Монтерей, Каліф.		Мандрусак Надія	Бруклин, Н. Й.		Фітьо Марія	Рівер Едж, Н. Дж.
	Андрусак Марія	Борен, Миш.		Мазур Тарас	Норт Порт, Фла.		Гавдяк Ігор	Колумбія, Мд.
	Бекерська Дарія	Такідо Парк, Н. Й.		Мельник Люба	Гавард Біч, Н. Й.		Гелембин Василь	Норт Порт, Фла.
	Борачок Олег	Медисон, Виск.		Мисишин Маріянна	Елмгерст, Н. Й.		Гелета Богданна	Коледж Парк, Мд.
	Бойчук Іван	Трентон, Н. Дж.		Наконечний Михайло	Спрінгфілд, Мас.		Гілі Анізія і Євген	Емблер, Па.
	Джуді Ірина і Павло	Гросе Пт Шор, Миш.		Назаревич Евстахія	Парма, Огайо		Голяші Анна і Роман	Палатайн, Іл.
	Федун Василь	Чардон, Огайо		Обущак Стефанія	Фінікс, Аріз.		Юрчинська Іванна	Чикаго, Іл.
	Гнатчук Всеволод	Фрейзер, Миш.		Паар Ірина	Філядельфія, Па.		Ґуран Наталія	Орчард Парк, Н. Й.
	Гординська Василина	Брайтон, Миш.		Пилищук Степан	Торонто, Онт., Канада		Гальчук Микола	Парма, Огайо
	Брик-Жизномирська Ірина	Юніверзиті Парк, Фла.		Перекліта Михайло	Стемфорд, Кон.		Ганас Орест	Лігайтон, Па.
	Козуб Володимир	Сиракюз, Н. Й.		Плакида Надія	Торонто, Онт., Канада		Ганас Юрій	Енкестер, Онт, Канада
	Лехман Неонілія	Лафает, Інд.		Процик Ольга	Рарітан, Н. Дж.		Гаврилук Галина	Джерзі Ситі, Н. Дж.
	Ломаґа М.	Ветерсфілд, Кон.		Питель Петро	Трой, Миш.		Гавришків Григорій	Обурн, Н. Й.
	Отець І. Лотоцький	Чикаго, Іл.		Ріба Меланія	Твін Лекс, Виск.		Глушок Мирослава	Роблінг, Н. Дж.
	Маяр Богданна	Монреаль, Кве., Канада		Рожанковський Ярослав	Вексфорд, Па.		Гнатковський Володимир	Бейсайд, Н. Й.
	Музичка Ярослав	Кентон, Огайо		Рузон Андрі	Енгелвуд Кліфс, Н. Дж.		Голіят Петро	Вудсайд, Н. Й.
	Нагірна Ольга	Ізлінгтон, Онт., Канада		Шур Леся	Ленггорн, Па.		Головецька Галина	Балстон Лейк, Н. Й.
	Олиник Степан	Вашінгтон, ДК		Шашло Леонід	Лондон, Онт., Канада		Головатий Любомир	Чиктоваґа, Н. Й.
	Раковський Ігор	Мейплевуд, Н. Дж.		Шипілявий Данило	Трой, Миш.		Габ Омелян	Вениск, Фла.
	Ратич Іванна	Едісон, Н. Дж.		Шепко Анна	Скенектеді, Н. Й.		Грибінська Світлана	Торонто, Онт. Канада
	Ратичі Галина і Ростислав	Едісон, Н. Дж.		Штомпіль Тимофій	Нью Полц, Н. Й.		Грицеляк Дора	Нокоміст, Фла.
	Борискевич-Бойд Володимир	Лейк Сузі, Фла.,		Шуст Ігор	Іст Геновер, Н. Дж.		Гунзе Ірина	Гантингтон Стн, Н.Й.
	Вірстюки Юлія і Борис	Гекетставн, Н. Дж.		Сімок Андрій	Гантингдон, Вел., Па		Гуралечко Люба	Юніон, Н. Дж.
	Закревська Лідія	Мідел Велич, Н. Й.		Станьки Христина і Юрій	Лас Веґас, Нев.		Гусар Дарія	Вестон Онт., Канада
	Антоняк Зенон	Ричленд, Ваш.		Свищук Юрій	Нютика, Н. Й.		Ільницька Ксеня	Савт Гемстед, Н. Й.
	Бровінси Зеновія і Володимир	Н. Арбор, Миш.		Шпачинський Володимир	Ст. Луїс, Мо.		Індіяну Галина	Сарасота, Фла.
	Кеске Люба	Вудлент Гілс, Каліф.		Тритяк Ольга	Гемстед, Н. Й.		Яремко Дмитро	Бафало, Н. Й.
	Мись Любомир	Овк Форест, Іл.		Турчинюк Богдан	Матаван, Н. Дж.		Ярко Микола	Юніон, Н. Дж.
	Полотнянка Ірина	Гледел, Каліф.		Волошини Марія і Григорій	Елкінс Парк, Па.		Яшко Микола	МекКіней, Тек.
					Форест Гілс, Н. Й.		Яворський Віктор	Оранжбург, Н. Й.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, березень 2007 р.

10 дол.	Карпенко Борис Кавка Володимира Клячко Люба Кобрин Атанас Кохановська Галина Кочман Ярослава Коцур Igor Колінко Оксана Коломаєць Анатоль Колибабюк Ярослав Коновал Олександр Коропецький Євген Коритовський Володимир Костів-Кладко Люба Коваль Галина Кравченко Степан Кріль Юліан Кровицький Іван Крупа Теодозій Криса Юлія Крижанівська Марія Кухта Нестор Кульматицький Володимир Кулинич Петро Купчинський Ярема Куропась Мирон Кушнір Мирослав Кушнір Ірина Кузьо Мирон Кей Лідія Китастий Петро Ладанай Степан Ладвійт Степанія Лаванґа Марія Лазоренко Наталія Лесів Михайло Ливицький Адріан Лонишин Софія Лопадчак Іван Любезний Михайло Луцька Оксана Лисак Лідія Лисенко Анелія Лиско В. Мацюрак Володимира Мацкевич Олег Марущак Василь Маринюк Андрій Масляк Марян Мазепа Іларій Мазяр Людмила Мелех Володимир Мельниченки Галина і Євген Мулик Ярослав Музика Катерина Мир Патриція Мебеш Євген Новицька Ірина Онишкевич Еліяс Остафійчук Марія Падик Ольга Палій Марія Панчишин Петро Павлик Ольга Пенк Марія Петріна Андрій Петрів Катерина Петрик Федір Підгірний Іван Підлестейчук Микола Плись Ірина Оліщук Володимир Попович Ярослава Поповський Остап Прокопович Іриней Пришляк Олександр Рабій Ірина Радловський Богдан Рак Володимир Рак Igor Романів Володимир Руб Юрій Рудик Михайло Руснак Ірина Самотулка Дарія Самотулка Олександра Савчук Іван Савицький Роман Шеремета Параскевія Семків Олександра Сенечко Лев Серафін Олександр Сербин Ольга Склекпович Б. Скоб Софія Сліпець Іван Смит Христина Сохан Igor Сорока Йозефа Стахів Денис Стасів Роман	Савтфілд, Миш. Дрексел Гіл, Па. Мирій Гіл, Н. Дж. Норт Порт, Фла. Ентобіко, Онт, Канада Томс Рівер, Н. Дж. Самірвіл, Мас. Філядельфія, Па. Чикаґо, Іл. Мурставн, Н. Дж. Арлінгтон Гтс, Іл. Ферґарсон, Мо. Стерлінґ Гайтс, Миш. Санівеял, Каліф. Іст Гемптон, Мас. Нью-Джерзі, Н. Дж. Нью-Джерзі, Н. Дж. Фармігтон Гілс, Миш. Мріставн, Н. Дж. Бронс, Н. Й. Рочестер, Н. Й. Нортріч, Каліф. Сідер Нолс, Н. Дж. Йонкер, Н. Й. Іст Бронзвик, Н. Дж. Декальб, Іл. Філядельфія, Па. Філядельфія, Па. Глестонбірі, Кон. Валенґфорд, Па. Лівонія, Миш. Глен Спей, Н. Й. Самервіл, Н. Дж. Філядельфія, Па. Ст. Бруно Квеб., Канада Рочестер, Н. Й. Елкінс Парк, Па. Сомерсет, Н. Дж. Вест Сенека, Н. Й. Норт Атлборо, Мас. Вудсайд, Н. Й. Нюнан Джа. Елізабет, Н. Дж. Александрія, Ва. Елмвуд Парк, Іл. Розел, Н. Дж. Кліфтон Н. Дж. Бей Гарбор Айл., Фла. Лейкуд, Кол. Рівінґ, Па. Блу іґдел, Іл. Торонто, Онт., Канада Овінг'с, Мд. Моріставн, Н. Дж. Філядельфія, Па. Філядельфія, Па. Парма, Огайо Парма, Огайо Ірвінгтон, Н. Дж. Лонґ Айленд Ситі, Н. Й. Етобіко, Онт. Канада Джексон Гайтс, Н. Й. Бервік, Па. Нью-Йорк, Н. Й. Стейт Коледж, Па. Мт. Клеменс, Миш Сомервіл, Мас. Левітавн, Па. Парма, Огайо Гросе Пте. Вудс, Миш. Трентон, Н. Дж. Менчестер, Н. Дж. Ст. Петербург, Фла. Коговс, Н. Й. Калабасас, Каліф. Ветерсфілд, Кон. Ютика, Н. Й. Елмвуд Парк, Іл. Нью-Йорк, Н. Й. Вілмінгтон, Дел. Філядельфія, Па. Діворн, Миш. Лонґ Айлен д Ситі, Н. Й. Рочестер, МН. Й. Гілсборо, Н. Дж. Гамільтон, Онт., Канада Філядельфія, Па. Кротон-Он-Гатсон, Н. Й. Байон, Н. Дж. Рочестер, Н. Й. Чикаґо, Іл. Трой, Миш. Монреаль, Кве., Канада Ратерфорд, Н. Дж. Ла Меса, Каліф. Парма, Огайо Герісбург, Па. Вудкліф Лейк, Н. Дж. Філядельфія, Па. Мідлсекс, Н. Дж. Конґерс, Н. Й.	10 дол.	Ставничі Микола і Ірина Стеців Ростислава Стечишин Зиновія Степаник Ірина Стріблицький А. Суховерський Г. Свищук Юрій Сидорак Ярослав Сиротюк Наталія Школяр Анна Шмайда Марія Тарнавська Олександра Тарнавська Анна Тенюх Яким Терлецький Юрій Тершаковець Марія Товарницька Лідія, Трошук Віра Вирига Василь Ватраль Микола Вавришук Борис Венґерчук Остап Венке Мирослава Вербицький Лев Войтович Анна Воляник Степан Вигінна Галина Яґла Віліям Яриш Іван Юречко Ольга Жданів Ярослава Зелезнок Ольга Кобасяр Віра 8 дол. 5 дол.	Антоненко Уляна Біскуп Ірина Данилюк Петро Дубина Лідія Форись Юрій Горбань Михайло Гусяк Текля Іваницький Михайло Леськів Ярослав Лесобей Христина Масна Анна Мазур Тарас Мельник Богдан Наконечний Петро Паар Ірина Пастернак Анастазія Пугачі Оксана і Богдан Сайкевич Неоніла Шулик М. Шурин Іван Слотюк Петро Цісельська Тамара Воронич Олександр Зварич Михайло Андрушків Богдан Вахнівський Алекс Байда Олександр Беднарьська Марта Бердей Еміліян Берегулько Павло Білан Василь Білас Тамара Білецька Іванна Білецька Ольга Білоус Володимир Білик Іванна Білик Іван Біскуп Ірина Благий Дмитро Бобак Ярослав Бобиляк Галина Борковський М. Брикович Теодозія Бухкович Слава Бучинська Катерина Бурдин Лев Черко Лаврин Черняк Ганя Хома Богдан Чопек Анна Чарторийський Святослав Данчук Павлина Данилюк Анна Данилюк Петро Дебравн Людмила Дефранко Софія Демчук Ольга Дем'янюк Д. Дем'янчук Ольга Денисенко Люба Дейчаківська Надія Добош Анна Долинська Лариса Домарецький Н. Дорожинська Марія Дрошак-Лисяк Люба Дубек Тадей Дубина Лідія	Сілверс Спрінґ, Мд. Рочестер, Н. Й. Чикаґо, Іл. Стонґем, Мас. Форт Вейн, Інд. Вілмінгтон, Дел. Ст. Люїс, Мо Гілсборо, Каліф. Сомерс, Кон. Манагавкін, Н. Дж. Нью Бритин, КОН. Торонто, Онт. Канада Філядельфія, Па Вайт Плейнс, Н. Й. Макунджі. Па. Милбурн, Н. Дж. Юніон, Н. Дж. Чикаґо, Іл. Торонто, Онт., Канада Вестон, Онт., Канада Овшин Спрінґс, Міс. Джамайка, Н. Й. Юніон, Н. Дж. Вудсайт, Н. Й. Ворен, Н. Дж. Парма, Огайо Берінгтон, Іл. Лансдел, Па. Рокі Гіл, КОН. Лаврис Стейшен, Па. Брайтон, Миш. Трентон, Н. Дж. Йонкерс, Н. Й. Філядельфія, Па. Галфпорт, Фла. Вініпег, Онт. Канада Челтенгем, Па. Літсдел, Па. Парма, Огайо Нью-Йорк, Н. Й. Павтакет, Р. Ай. Френштавн, Н. Дж. Чері Гіл, Н. Дж. Парма, Огайо Гавард Біч, Н. Й. Рівер Гров, Іл. Глен Спей, Н. Й. Торонто, Онт, Канада Амстардам, Н. Й. Геловей, Огайо Бафало, Н. Й. Ворен, Миш. Рочестер, Н. Й. Філядельфія, Па. Гантер, Н. Й. Парма, Огайо Йонкерс, Н. Й. Трой, Миш. Елкгард, Інд. Елевнтавн, Па. Кергонксон, Н. Й. Бетлегем, Па. Коламбія, Пд. К. Рочестер, Н. Й. Парк Річ, Іл. Ст. Пол. , Мін. Норт Порт, Фла. Сан Дієґо, Каліф. Гантінгдон Вел., Па. Бафало Гров, Іл. Галф Порт, Фла. Філядельфія, Па. Савт Оранж, Н. Дж. Кліфтон, Н. Дж. Йонкерс, Н. Й. Філядельфія, Па. Кеноша, Виск. Савтпорт, Пн. К. Мідл Виліч, Н. Й. Омага, Неб. Бетесда, Мд. Рочестер, Н. Й. Лос Аламос, Н. Мек. Бруклін, Н. Й. Джерзі-Ситі, Н. Дж. Ворен , Миш. Гаятсвіл, Мд. Голивуд, Фла. Гемден, Кон. Вавсавкі, Виск. Менвіл, Н. Дж. Парма, Огайо Нью-Йорк, Н. Й. Брексвіл, Огайо Брентвуд, Тен. Вествілд, Н. Дж. Кендал Парк, Н. Дж. Норт Порт, Фла. Оборн, Н. Й. Сарнія, Онт., Канада Чалтенгем, Па.	5 дол.	Дуда Рожа Думка Анна Дитиняк Володимир Дзіка Галина Дзіман Михайло Дзвінка Михайло Фафендик Марія Фединяк Степан Фігурський Леон Форись Юрій Фостяк Богдан Галозка Дмитро Герент Володимир Гонзалес Люба Гордон Валентина Гресь Петро Гафткович Надія Гайдук Дмитро Мирошніченко-Кузьма Галина Ганипсяк Йосип Гарґаї Анна і Віліям Гаврилюк Наталія Гінтон Надія Гладилович Адольф Голинський Осип Городиський Орест Говсти Іван Андрій Гришко Василь Грицак Петро Григорович Семен Гусяк Текля Іванків Надія Яцюк Анатоль Яцусь Йосиф Янко Іван Янусь Володимир Яросевич Мирон Джонсон Ольга Юркевич Евстахій Карач Марія Карпенко Андрій Казевич Андрій Керницька Ольга Клецор Олександр Клименко Григорій Кмйотек Михайло Коцебала Святослав Когут Валентина Куць Іван Копичук Роман Кордуба Адріан Корнило Іван Королишин Петро Коропей Ніна Костюк Володимир Котляр Іван Ковальська Олександра Ковалюк Богдан Козицький Володимир Кравців Ярослав Краєвський Нестор Кришталович Ярослава Кривенко Олекса Кривулич Мирослав Крижанівська Ева Кухар Роман Кучарська Ольга Кукіль Ярослава Кулинич М. Курица І. Куропасі Лідія і Богдан Курило Ольга Кутинський Ярослав Кузик Володимир Квітка Антон Лень Ярослав Лісевич Ольга Літепло Семен Логан Юрій Лоза Уляна Луців Володимир Лисак Теодозій Мацук Богдан Макійчик Василь Маленко Тимотей Марущак Ілько Маслій Микола Матіяш Е. Мазяки Юліяна і Роман Мельничин Юлія Мельник Михайло Міхняк Богдан Мігайчук Ярослав Місьонґ Наталія Мізур Роман Мочула Олександра Мокривський Іван Мрозовська Ірина Мурин Григорій Мишковська Любомира Микитин Igor	Глестонбері, Кон. Нью-Йорк, Н. Й. Картерет, Н. Дж. Ричмонд Гіл, Н. Й. Мейплвуд, Н. Дж. Естеро, Фла. Шебойґан, Виск. Парма, Огайо Йонкерс, Н. Й. Ліцдел, Па Сант Ситі, Аріз. Росліндейл, Мас. Вест Гарфорд, Кон. Линбрук, Н. Й. Порт Шарлот, Фла. Кліфтон, Н. Дж. Ветерсфілд, Кон. Висконсин Делс, Виск. Тенерсвіл, Н. Й. Бафало, Н. Й. Гарфіл, Н. Дж. Понт Еді, Н. Й. Толідо, Огайо Монреаль, Кве, Канада Лівінгстон, Н. Дж. Чикаґо, Іл. Мерімек, Н. Г. Голивуд, Фла. Кренфорд, Н. Дж. Карні, Н. Дж. Нью-Йорк, Н. Й. Чикаґо, Іл. Рівієра Біч, Фла. Розел, Н. Дж. Гавел, Н. Дж. Філядельфія, Па. Давнерс Гров, Іл. Фармінгтон, Кон. Рокфорд, Іл. Марлтон, Н. Дж. Дес Плейнс, Іл. Вілімстаон, Миш. Мідлотіян, Ва. Норт Бранзвік, Н. Дж. Кліфтон, Н. Дж. Парма, Огайо Кротон Он Гатсон, Н. Й. Вест Гартфорд, Кон. Вінчестер, Н. Г. Ст. Августін, Фла. Кліфтон, Н. Дж. Дітройт, Миш. Норт Порт, Фла. Джонстон, Р. Ай. Вудсайт, Н. Й. Ірвінгтон, Н. Дж. Саратоґа Спрінґ, Н. Й. Порт Амбой, Н. Дж. Йонкерс, Н. Й. Норт Провіденс, Р. Ай. Гілсайд, Н. Дж. Клівленд, Огайо Савт Ситі, Аріз. Амстердам, Н. Й. Лонґ Айленд Ситі, Н. Й. Вікторія, Кан. Монреаль, Кве., Канада Гартфорд, Кон. Джексон Гайтс, Н. Й. Вуддейл, Іл. Гікорі, Пн. К. Етобіко, Онт., Канада Галендел Біч, Фла. Філядельфія, Па. Дес Плейнс, Іл. Норт Роялтон, Огайо Венечі, Ваш. Бруклін, Н. Й. Літл Фолс, Н. Дж. Бафало, Н. Й. Фінікс, Аріз. Парма, Огайо Берлін, Мд. Стратфорд, Кон. Непа, Каліф. Дірборн Гайтс, Миш. Філядельфія, Па. Аліквіпа, Па. Блюмфілд Гілс, Миш. Норт Порт, Фла. Лівуд, Кан. Кінґ Оф Прашія, Па. Парма, Огайо Лівонія, Миш. Шраб Овк, Н. Й. Кліфтон, Н. Дж. Ріґо Парк, Н. Й. Тіусон, Аріз. Джонсон Ситі, Н. Й. Клівленд, Огайо Йонкерс, Н. Й.
---------	--	--	---------	--	---	---	--------	---	--

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, березень 2007 р.

5 дол.	Нагірний Мирон Новак Григорій Огар Василь Огаренко Любомира Олесницький Юрій Олійник Анна Олиник Степанія Онуфрів Григорій Ориняк Софія Оришин Борис Осередчук Ольга Остапюк Евфрозина Пахолук Ігор Панчак Базилій Паньків Василь Папіж Олена Пасічна Анна Паславська Христина Пастушак Михаліна Пастушок В. Підперигора Ельвіра Почтар Людмила Погаратна Богдана Полатайко Осип Полець Борис Полець Олександр Прашек Григорій Пушкедра Б. Релета Євген Ревюк Володимир Романцьо Василь Рудий Степан Рибак Роман Саяляк Василь	Міл Крік, Ваш. Норк Лейк, Іл. Бeverлі Гілс, Миш. Чикаго, Іл. Томс Ривер, Н. Дж. Філядельфія, Па. Вормінерал Стр. Фла. Нью-Йорк, Н. Й. Юніон, Н. Дж. Лейквуд, Кол. Кренфорд, Н. Дж. Савт Гейвен, Мін. Берлінгейм, Каліф. Нью-Йорк, Н. Й. Лодай, Н. Дж. Ворен, Миш. Семинол, Фла. Бафало, Н. Й. Філядельфія, Па. Маркус Гук, Па. Елкінс Парк, Па. Скоч Плейнс, Н. Дж. Елма, Н. Й. Бетел Парк, Па. Мінеаполіс, Мін. Ст. Антоні, Мін. Вест Істон, Па. Флорал Парк, Н. Й. Ворен, Миш. Сиракуз, Н. Й. Вудгейвен, Н. Й. Філядельфія, Па. Ст. Пол., Мін. Нью Гол, Па.	5 дол.	Салдит Оксана Савчин Євген Семенюк Ольга Семушак Степанія Шейфер Наталія Шевчук Павло Шіденко Юрій Шульга Михайло Шумигора Ярослав Сірик Іван Сестри СВВ Скібіцька Анна Скірка Микола Слободян Марія Слиж Володимир Смолинський Богдан Солонинка Михайло Стахів Андрій Станецький Ярослав Старушак Френцес Стебельська Аркадія Стецьків Євген Стезьмах Адріян Стезьмах Ігор Степаненко Галина Святківський Григорій Щебетюк Марія Щендюх Олександр Тарасюк Степан Тарнавська Анна Татчин Степанія Терлецький Нестор Ткачук Гертруда Томашук Данило Торовс Емілія	Емгерст, Н. Й. Форт Колинс, Кол. Іст Гановер, Н. Дж. Вуд Сайт, Н. Й. Віліямстаун, Н. Дж. Летам, Н. Й. Чикаго, Іл. Вайт ГСЕ, Стн., Н. Дж. Бридж Порт, Кон. Чикаго, Іл. Фокс Чейс, Менор, Па. Філядельфія, Па. Йонкерс, Н. Й. Едисон, Н. Дж. Вудсайт, Н. Й. Скрувсбурі, Мас. Мінеаполіс, Мін. Вургіс, Н. Дж. Елмайра, Н. Й. Велент Онт., Канада Філіпсбург, Н. Дж. Сарасота, Фла. Лівонія, Миш. Глестенбері, Кон. Сен Гозе, Каліф. Словн, Н. Й. Норт Порт, Фла. Рокі Гіл, Кон. Стратфорд, Кон. Глен Гарднер, Н. Дж. Тімоніум, Мд. Арлінгтон, Ва. Тусон, Аріз. Кензас Ситі, Мо. Рочестер, Н. Й.	5 дол.	Тренза Михайло Трешньовський Роман Тромса-Турчак Ірина Тутка Теодор Ватцлавський Антон Вариха Анастасія Васильків Йосиф Велих Микола Великовозовський Володимир Верховляк Микола Волошук Марія Волошин Володимир Вомпель Анна Винник Роман Захарія В. Захарко Михайло Захарко Богдан Зачко Софія Зазуля Т. Зелез Ярослава Зендран Іван Жеребецький Іван Журак Анастасія 2 дол. Романцьо Василь Мак Петро 1 дол. Крушельницька Ірма	Карле Плейс, Н. Й. Ен Арбор, Миш. Трамбол, Кон. Довер, Н. Дж. Форест Гілс, Н. Й. Йонкерс, Н. Й. Кліфтон, Н. Дж. Сиракуз, Н. Й. Флорам Парк, Н. Дж. Глендел Гтс., Іл. Ворен, Миш. Вест Айсліп, Н. Й. Філядельфія, Па. Гайт Парк, Н. Й. Іст Медол, Н. Й. Менвіл, Н. Дж. Берлін, Кон. Норт Гейвен, Кон. Мідел Велич. Н. Й. Савт Джордан, Ют. Ватервліт, Н. Й. Марлтон, Н. Дж. Нью Гайт Парк, Н. Й. Вудгейвен, Н. Й. Водсвурс, Огайо Юніон, Н. Дж.
					Разом	9.838 дол		
Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ — найстаршій української газети в світі!								

ПОСТАТІ

Спів бандури Василя Герасименка
До 80-річчя з дня народження

1 травня 1927 року в селі Пищиках, Великополовецького (нині Сквирського) району, на Київщині народився Василь Герасименко – Заслужений діяч мистецтв України, професор Львівської державної музичної академії ім. Миколи Лисенка, видатний український бандурист, педагог, конструктор бандур. В його особі поєдналися яскравий виконавець, педагог-методист, аранжувальник та майстер-винахідник. Саме це стало визначальним фактором у формуванні львівської виконавської бандурної школи і сприяло бурхливому розвитку академічного бандурного виконавства в західній Україні у другій половині ХХ століття. Сьогодні школа В. Герасименка визнана фахівцями і має прихильників у всьому світі.

У 1952 році, після закінчення Львівського музичного училища,

він був скерований на працю до музичної школи, водночас працюючи артистом у Львівській філармонії. У 1954 році ректорат Львівської консерваторії ім. М. Лисенка запросив В. Герасименка на посаду викладача. Запрошення молодого фахівця з середньою освітою і лише дворічним педагогічним стажем було зроблене як виняток, у зв'язку з відсутністю у Львові бандуриста з вищою освітою.

У 1955-1960 роках він навчався в класі бандури викладача Київської консерваторії Андрія Бобири. У 1956-1966 роках В. Герасименко вів клас бандури і завідував відділом народних інструментів у Львівській спеціалізованій музичній школі-інтернаті ім. Соломії Крушельницької. Величезна самоорганізація та самодисципліна, фанатична відданість своїй справі дозволили йому протягом 20 років охоплювати всі ланки музичної

освіти і водночас займатись вдосконаленням бандури. У 1964 році на Львівській фабриці музичних інструментів було розпочато виробництво бандур „Львів'янка“ конструкції В. Герасименка. Він є автором понад сорока моделей бандур, п'ять із яких прийняті у промислове виробництво. Неоціненна заслуга В. Герасименка ще й у тому, що він розробив оригінальну конструкцію штучних нгтів, розв'язавши проблему звуковидобування на бандурі.

У доробку В. Герасименка – сотні перекладів, аранжувань, транскрипцій творів світової та національної класики, обробок народних пісень для бандури та

бандурних ансамблів, що склали основу педагогічного репертуару навчальних закладів різних рівнів акредитації. Ряд з них видані друком. В. Герасименко є автором програми „Спеціальний клас бандури“. Він виховав понад 100 випускників, серед яких – 26 лавреатів різних конкурсів, видатних діячів культури, відзначених почесними званнями. Величезне суцвіття бандуристів – вихованців проф. В. Герасименка творить сучасне і майбутнє України, збагачуючи її високою духовністю, примножуючи невмирущі традиції кобзарсько-го мистецтва.

О. Г.

Д-р Борис Ваврищук – лікар-новатор
До 85-річчя з дня народження

Д-р Борис Ваврищук належить до визначних українських лікарів-ветеринарів, який по декількох роках після приїзду в Америку зробив поважну професійну кар'єру та брав активну участь в українському громадському житті. Народився Б. Ваврищук на Волині. В 1943 році закінчив гімназію у Ковелі. Це були неспокійні воєнні роки, коли забирали молодих людей на працю в Німеччину. Молодь йшла в УПА, яка була сильною військовою одиницею на Волині.

Прийшов наказ деяким групам УПА пробиватись на Захід. Подався на Захід і молодий Б. Ваврищук. Б. Ваврищук вчився в Українському технічно-господарському інституті (УТГІ). Ця вища еміграційна школа створилась за почином відомого вченого проф. Розгона в 1945 році. В кінці 1949 році Б. Ваврищук отримав в УТГІ диплом ветеринарного лікаря. Переїхав до Америки, де розпочалась його професійна праця. Перебував у невеличкому містечку Лорейні біля Клівленду, згодом переїхав до Клівленду. Спочатку працював з м'ясними продуктами і вивчав англійську мову. В 1951 році переїхав до Денверу, де перебував д-р Рушицький, також ветеринар-

ний лікар і його старий знайомий з Німеччини.

В 1951 році Б. Ваврищук одружився з Стефою Фурдин українського походження.

На запрошення д-ра Рушицького працював у Денвері, у лабораторії, як дослідник вакцини проти вірусних недуг домашніх тварин. Це і стало початком успішної кар'єри дослідника, яка зробила його відомим у професійних колах, зокрема завдяки застосуванню його модерної технології у виробництві вакцин. Згодом його запросили як директора біологічного відділу до міста Лінкольна, Небр. Цю працю розпочав Б. Ваврищук в 1966 році і працював там більше 20 років, ставши віце-президентом компанії. Відома його вакцина проти скаженини та інших недуг. Його завданням було також закладати виробничі філії у різних містах і державах – Мехіко, Бельгії, Австралії та Японії. Б. Ваврищук вийшов на пенсію в 1987 році з почуттям добре виконаного обов'язку і живе тепер у Ошен Спрінгс, на півдні.

Хочу побажати своєму приятелю ще багато соняшних днів та задоволення з сумлінно виконаної праці.

Богдан Винар

Майже 40 років в службі здоров'я

Ратерфорд, Н.Дж. – Вже 37 років стоматолог д-р Ярослав Ставничий подає професійну допомогу людям і до його клініки (115 Orient Way, Rutherford) звертається багато українців також з сусідніх штатів. На фото: д-р Я. Ставничий з дружиною Олею біля своєї клініки. Фото: Л. Хм.

НОВІ ВИДАННЯ

Нова книга Митрополита Іларіона

Уберезні редакційна рада видавничого проєкту фундації ім. Митрополита Іларіона (Огієнка) „Запізніле вороття“ видала в Києві чергову працю в серії „Зарубіжні першодруки“, ч. 6 – „Історія українського друкарства“.

Іван Огієнко дав сучасним дослідникам історії українського друкарства величезний фактологічний матеріал щодо того, яке місце посідає в історичному розвитку українське друковане слово серед європейських народів у цілому і слов'янських зокрема. Готуючи до видання „Історію українського друкарства“, І. Огієнко зібрав величезний, у переважній більшості, ніким ще не прочитаний, не систематизований і не узагальнений матеріал. Радянські цензори відносили цю книжку до особливо небезпечних передусім тому, що автор аргументовано зруйнував усталені досі наукові стереотипи щодо вторинності, підпорядкованості українського друкарства російському. Згідно з концепцією І. Огієнка, час виникнення українського друкарства датується 1491 роком, тобто на 83 роки раніше від офіційно встановленої Москвою дати.

„Історія українського друкарства“, як історично бібліографічний огляд українського друкарства XV–XVIII століть, вперше вийшла накладом НТШ у Львові. Інститут дослідів Волині та товариство „Волинь“, що діють у Вінніпезі, здійснили для канадських українців друге,

факсимінальне видання. Фундація ім. Митрополита Іларіона (Огієнка) пропонує прочитати цю книгу. Пора сказати, що ми були перші в книгодрукуванні і воно від нас почалося.

Пропонуємо набути праці І. Огієнка „Українське монашество“, „Тарас Шевченко“, „Розп'ятий Мазепа“, „Богдан Хмельницький“, „Рятування України“, „Історія української літературної мови“, „Українська культура“, „Свята Почаївська Лавра“, „Слово про Ігорів похід“, „Українська Церква за час Руїни“, „Історія українського друкарства“. Можна скласти пожертву на майбутні праці – „Наш бій за державність“, „Українська патрологія“, „Канонізація святих в Українській Церкві“, „Іконоборство“, „Легенди світу“, „Константин і Мефодій“, „Богословські студії“, „Повстання азбуки і літературної мови у слов'ян“.

Звертайтесь на адресу: Anne F. Ralko, 79 Thorhill Bay, Winnipeg, MB R3T 3W4. Ціна кожної книжки – 15 дол. плюс пересилання. Прихід з продажі книг призначено на кошти пересилання книг в Україну.

Прот. Богдан Демчук

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи“

Володимир Рожко. „Українське православне церковне мистецтво Волині (IX–XX ст.)“, історико-краєзнавчий нарис. Це чергове наукове дослідження автора з історії українського православ'я на історичній Волині. Видавництво, „Волинська обласна друкарня“, Луцьк, 2006 рік.

Володимир Рожко. „Рівненська Духовна семінарія“, історично-краєзнавчий нарис. Це чергове дослідження В. Рожка з історії становлення і розвитку духовної освіти Рівненщини – складової частини історичної Волині. Нова праця – перше свого роду широке дослідження становлення, розвитку духовної освіти на Рівненщині. Видавництво „Меріа“, Луцьк, 2006 рік.

Віра Оберемок. „Дві половинки серця“. У книжці зібрані найкращі оповідання та етюди письменниці за 40 років творчої діяльності, а також листи відомих майстрів пера та світлини тих, хто переймався долею непересічної авторки. Видавництво СПД „Жадько В.О.“, Київ, 2006 рік.

Віра Оберемок. „Дівчинка і білочка“, оповідання, казки. До нової книжки непересічного дитячого майстра слова увійшла низка казок і оповідань для дітей. З ніжністю В. Оберемок формує почуття патріотизму та любови до рідного краю. Книжка розрахо-

вана на дітей. Видавництво СПД „Жадько“ В.О., Київ, 2006 рік.

Олександр Федорук. „Пластика Петра Капшученка“, літературно-мистецьке видання. Видавництво „Книга“, Київ, 2004 рік.

Український Інститут Модерного Мистецтва. „Літературні вечори в Українському Інституті Модерного Мистецтва Чикаго, 1973–2006“, публіцистичне видання. У цій книзі автори-укладачі висвітлюють одну з яскравих сторін діяльності УІММ – літературні вечори, які відбулися впродовж 1973–2006 років. Видавництво „Український культурологічний центр“, Донецьк, 2006 рік.

Леонід Плющ. „Його таємниця або „прекрасна ложа“ Хвильового“. Книжка Л. Плюща революційна у „хвильовознавстві“ у першу чергу тому, що вона обіцяє радикально змінити суть нашого уявлення не тільки про твори Хвильового, а й про весь філософсько-мистецько-літературний контекст українського „розстріляного відродження“, звернувши увагу на містичне підґрунтя поглядів та творчости його провідних представників. Видавництво „Факт“, Київ, 2006 рік.

Микола Маричевський. „Лідія Боднар-Балагутрак“, Альбом. Серія „Скрижалі духу“: творчість українських мистців поза межами Батьківщини“. Видавництво „Софія“, Київ, 2005 рік.

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

International Trade, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:		ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ	
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45	
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50	
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75	
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100	

Масмо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,
гrecka – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
салями – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

• РІЗНЕ •

Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції.
Оплата за домовленістю.
Тел.: (312) 330-0956,
Михайло

• ПРАЦЯ •

Потрібна жінка зі знанням української або російської мов для опіки над німчим чоловіком в Рочестері, Н. Й.
Тел.: (585) 334-9665

Потрібна жінка (45 і більше), яка не курить, до опіки над старшою жінкою, 6 днів на тиждень.
Приватна кімната і лазничка.
Тел.: (212) 213-2500 George

• РІЗНЕ •

HAIR MODELS
заробіток до 1,200 дол. на день як модель волосся.
Дзвонити до Дженіфер:
1-212-561-1624

КЕРІВНИК МАРКЕТИНґУ

Українсько-Американська Кредитова Спілка у Нью-Йорку пошукує керівника маркетингу. Праця включає підготовлення та координування всіма рекламними заходами кредитівки. Керівник маркетингу також буде сповняти провідну роль у підготуванні нових продуктів, нових способів збільшення членства та торгових починів.
Обов'язковий досвід у ділянці маркетингу, вільне володіння українською та англійською мовами, досвід користування програмами (MS office, Adobe Creative Suite, тощо).
Пропонуємо добру платню та бенефіти.
Зацікавлених просимо прислати своє резюме та бажану платню до:
Selfreliance NY Federal Credit Union,
Attn. Chief Operations Officer,
108 2nd Ave., New York, NY 10003.
Телефонічних зголошень не приймаємо.

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 (908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ
мінімум
10 фунтів

ЛІТАКОМ
2-3 тижні
мін.
10 фунтів

ДОЛЯРИ
Пересилка
і
доставка

ЕЛЕКТРОНІКА
220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA

UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)

Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податку.

Кілька думок у пам'ять д-ра Зиновія Гіля

Св. п. д-р Зиновій Гіль

Звичайно, вістка про смерть д-ра Зиновія Гіля, який помер 9 березня на 89-му році життя, була дуже болючою – бо це відійшов один з визначних і провідних піонерів Патріархального руху, відійшов друг, з яким мене в'язали довгі, довгі роки співпраці в українському мирянському русі. Щоправда, в останні роки наше спілкування обмежувалося переважно святковими поздоровленнями, але й вони кожного разу були сповнені новими думками і живими почуттями. На жаль, не довелося мені взяти участь у похоронних обрядах і сказати востаннє „прощай“...

Ідея патріархату, починаючи з другої половини 1960-их років, за благословенням Києво-Галицького Митрополита Йосифа, оформилась у патріархальний рух, і він невдовзі став однією з найдинамічніших мирянських формацій УКЦеркви у діаспорі. Ідея Митрополита Йосифа – „За єдність Церкви і народу“ спонукала широкі кола мирян змагатись за помісні права нашої Церкви, себто за піднесення її до гідності патріархату.

Творчодіюча ідея патріархату УКЦеркви об'єднувала широкі кола мирян, слугувала форумом, де ми знайомились і ставали соратниками у спільній боротьбі за історичні права нашої Церкви. Говорячи мовою Помаранчевої революції, можна сказати: „Нас багато, нас не подолати“.

На патріархальному форумі уперше я зустрівся з д-ром З. Гілем та багатьма іншими нашими активістами, і ми стали на довгі роки близькими друзями. До речі, Патріархальний рух численно підтримали лікарі-українці і, окрім своїх безпосередніх обов'язків, знаходили час для громадської праці.

Покійний З. Гіль від серпня 1970 року очолював крайову управу Українського Патріархального Товариства „За Патріархат УКЦ“ (така в той час була назва, яку згодом змінено на Українське Патріархальне Товариство). Якраз тоді це був найдраматичніший період діяльності товариства. Тисячі мирян з різних місць українських поселень США демонстрували проти ватиканської несправедливості. Перша така демонстрація

відбулась у місті Братньої Любові – Філадельфії, за головування одного з засновників Патріархального руху, Василя Качмара, 7 грудня 1969 р. Тоді Філадельфійська Митрополія відзначала своє десятиріччя. Митрополит Амвросій (Сенишин) на це відзначення запросив тодішнього префекта Східної Конгрегації кардинала Фюрстенберга, який бажав, щоб наша Церква розчинилась у римокатолицькому морі, але при цьому наш Митрополит не запросив главу УКЦеркви, Ісповідника Віри, Митрополита Йосифа.

Понад усякі сподівання, у сніжно-дощовий день 7 грудня 1969 року, під катедрою Непорочного Зачаття у Філадельфії зібралися тисячі демонстрантів. Наступна демонстрація відбулась 25 травня 1971 р., під тією ж катедрою Непорочного Зачаття на Френклін-вулиці, з приводу номінації Ватиканом нових владик, спершу о. Івана Стаха, а згодом о. Василя Лостена – без узгодження цих кроків з главою УКЦ Митрополитом Йосифом. Демонстрація відбувалась мирно, не проти названих кандидатів, але проти незаконного втручання Ватикану.

Певна річ, Крайова управа на чолі з З. Гілем робила все можливе, щоб не доводити до демонстрацій. У цій справі делегація на чолі з З. Гілем мала розмову з о. І. Стахом, якому порадила, щоб номінат на єпископа о. Іван Стах старався якось цю справу узгодити з Митрополитом Йосифом. Хоч о. І. Стах був дуже доброю людиною, але не пішов назустріч проханням делегації Патріархального товариства, бо це питання вирішувалось у митрополичій палаті на Френклін-вулиці у Філадельфії. Отож на тлі такої дійсності демонстрації відбулись у Йонкерсі і під час свячень, 25 травня, у Філадельфії. Акцію Патріархального товариства, навіть без жодного узгодження з Управою патріархального руху, підтримали студенти і з цієї нагоди видали кілька чисел газети під назвою „Криза“.

Після закінчення каденції головування З. Гіль залишався активним у Патріархальному русі. Виступав з доповідями, писав відповідні статті. Був одним з постійних авторів журналу „Патріархат“. В останні роки життя виступав з коментарями на релігійно-церковні теми на патріархальній радіо-програмі у Бафало.

Зиновій прийшов на світ 14 серпня 1918 р. у Львові, у священничій родині о. Марка й Катерини (з роду Копитко) Гілів. Батьки дали йому і його молодшому братові Євгенові глибоке родинне і релігійне виховання та освіту. Зиновій закінчив гімназію у Станіславові (тепер Івано-Франківськ). Там же протягом року студював богослов'я. За більшовицької окупації, у 1940 р., його заарештував НКВД, перебував у в'язниці, у різних місцях, з якої йому пощастило втекти.

Згодом покидає студії богослов'я і вступає на медичний факультет у

Львові. Воєнні обставини і близький другий прихід більшовиків на захід України приневольили родину Гілів долучитися до великого ісходу з рідної землі. Зиновій разом з батьками опинився в Австрії – Інсбруку. Тут у 1950 році закінчує медичні студії докторатом з психіатрії. Дальший його шлях стелиться до США – Нью-Йорку. Спеціалізацію як лікар-психіатр і резидентуру пройшов у Провіденсі, штат Ровд-Айленд. Почав працювати у 1951 р., в лікарні Св. Францішка, у Вілмінгтоні, штат Делевар. У 1952 р. одружився з Володимирою Кобрин, також з священничої родини. Господь нагородив подружжя Зиновія і Володимири Гілів сином Ігорем.

У 1954 році родина Гілів переселилась до столиці штату Нью-Джерзі – Трентону. Тут З. Гіль працював у психіатричній лікарні, а також мав приватну практику. Був членом управи Філадельфійського відділу Українського Лікарського Т-ва. У 1992 році, після 38 років праці лікарем-психіатром, З. Гіль вийшов на пенсію і переїхав до Бафало, штат Нью-Йорк, щоб бути ближче до сина. Проте й на новому місці поселення активно включився

у громадську працю, зокрема допомагав Патріархальній радіо-програмі, пишучи коментарі на релігійно-церковні і політичні теми.

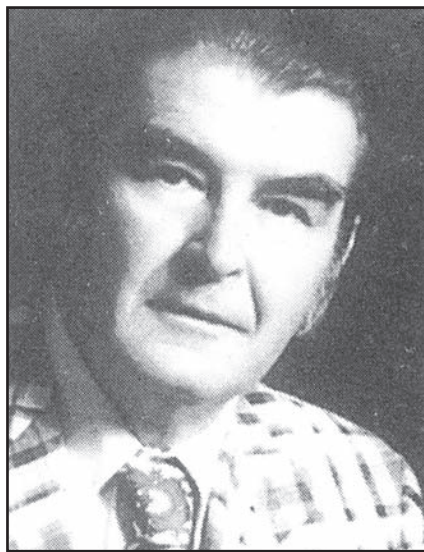
З. Гіль все своє трудолюбне життя брав активну участь в громадському житті. В останні роки був зданий на допомогу й дбайливу опіку сина Ігоря. Але книга попереднього його життя вже вся була заповнена добрими ділами, і перед престолом Господнім він з повним правом може сказати: „Дякую Тобі Боже за щедрі таланти, які я багато разів помножив на Твою славу, славу нашої Церкви і на добро українського народу“.

Чин похорону відбувся у Бафало, здійснив його о. парох Маріян Процик, попрощавши його як члена парафії й активного мирянина. Оксана Бережницька прощала покійного від мирянського руху і патріархальної радіо-програми у Бафало.

Дружині – Володимирі, синові Ігореві і родині складаю глибоке співчуття, а Покійному Зиновієві – вічна пам'ять.

Микола Галів

У світлу пам'ять д-ра Юрія та Орісі Городиловських

Св. п. д-р Юрій і Оріся Городиловські

18 березня сповнилося 25 років як відійшов у вічність заслужений лікар і громадсько-церковний діяч св. п. д-р Юрій Городиловський. Прожив він тільки 60 літ, сповнених любові і праці для родини та нашої української громади. Був співзасновником та будівничим собору свв. Володимира і Ольги в Чикаго.

Його добра дружина Оріся, яка закінчила фармацевтичні студії, усе своє життя віддала родині і парафії свв. Володимира і Ольги, де була активною в Сестрицтві Покрови Пресвятої Богородиці.

Народився Ю. Городиловський 3 січня 1922 року у Львові, в патріотичній родині адвоката Михайла і Олени (з Чабанів) Городиловських. Гімназію закінчив у Дрогобичі. Медичні студії розпочав у Львові, а закінчив їх докторатом у 1948 році в Елянгенському університеті. Під час студій в Ерлангені я мешкав з ним разом на одній станції, і він виявився добрим товаришем і приятелем. В 1946 році він одружився зі своєю гімназійною товаришкою Іриною-Орісею Бурко у Регензбурзі, куди часто їздив під час своїх студій та лікарських іспитів.

В 1950 році виїхав з родиною до Америки, де мав лікарську практику і спеціалізацію. Після нострифікації свого диплому відкрив і провадив приватну лікарську практику в Чикаго, був членом медичного

збору лікарів у лікарні св. Хреста. Належав до кількох американських медичних товариств і був активним членом Українського лікарського товариства (УЛТПА), а в 1958 році – співорганізатором Другого наукового лікарського з'їзду в Чикаго.

В 1963 році був співзасновником Комітету оборони традиції Української Греко-Католицької Церкви, а потім – співбудівничим собору свв. Володимира і Ольги в Чикаго та діячем Патріархального руху. Був також членом парафіяльної ради, активним членом хору „Прометей“ і старшим братом Братства св. Андрія Первозваного.

Городиловські замешкали в „Українському селі“ Чикаго, опікувалися своїми вже старшими матерями і тетою, виховали дві гарні доні Зоряну і Марту-Лялю, яким дали університетську освіту. Обидві працюють фармацевтками. Зоряна вийшла заміж за інженера Мирослава Смородського, з яким виховала дві доні – Тетяну і Ольгу. Марта-Ляля одружена з д-ром Романом Кузицьким, з яким має також дві гарні доні, активні в Пласті і українському танці-балеті. На жаль, д-р Юрій і Оріся Городиловські через тяжку недугу відійшли передчасно у вічність і не могли довго насолоджуватися своїми внуками.

Павло Пундій

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

У глибокому смутку повідомляємо, що 26 квітня 2007 р.
на 83-му році життя в Баффало, Нью-Йорк,
відійшов у вічність

СВ. П.
ЙОСИП ГАНУПСЯК
народжений в с. Новосілки Гостинні, Львів.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 30 квітня 2007 р. в
Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, а відтак на
цвинтарі Mount Olivet у Баффало.

- Залишив у смутку:
- дружину – МАРІЮ
 - синів – ЯРОСЛАВА
 - ТАРАСА з дружиною ЛІНДОЮ
 - ВОЛОДИМИРА з дружиною БАРБАРОЮ
 - внуків – БРАЯНА з дружиною БЕТ і дітьми КЕТЛІН,
ЛОРЕН
 - ДЖЕНІФЕР з чоловіком РОБЕРТОМ і
дітьми АРІ, АЛІСІЄЮ, АНТОНІЄМ
 - ТАРАСА з дружиною ГРЕТЧЕН
 - КОРІ з донькою ОЛІВІЄЮ
 - КРІСТУ
 - ТРЕЙСІ з чоловіком ДАВИДОМ
та рідню в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

З невимовним болем у глибокому смутку та з безмежним жалем
повідомляю родину, приятелів та знайомих, що в понеділок,
30 квітня 2007 р. по довгій і важкій недусі відійшов у вічність
мій найдорожчий МУЖ, вірний ТОВАРИШ
нашого довгого спільного життя

СВ. П.
інж. ЯРОСЛАВ ЧИПАК
нар. 13 січня 1918 р. в Поздимирі, Західня Україна.

Дипломований інженер, абсолювент будівельного факультету Техніч-
ного університету у місті Грац, Австрія.
Довголітній ключовий член престижової інженерсько-консультаційної
фірми Clarke and Rapuano у Нью-Йорку.
Член Товариства Українських Інженерів від 1950 року.

ПАРАСТАС відправлено в середу, 2 травня 2007 р. в похоронному заве-
денні Lakeview Memorial Home, Clifton, NJ, а СЛУЖБУ БОЖУ – 3 травня
2007 р. в церкві св. Миколая в Пасейку, Н.Дж.
Тіло Покійного спочило на Українському православному цвинтарі
св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

- Горем прибита:
- дружина – ОЛЬГА з дому МЕЧНИК.
- Залишилися в смутку:
- сестрінок – ЮРІЙ КНОПФ з дружиною і донькою в Німеччині.
 - Родини – МОЧУЛІВ, КЕЛЛЕРІВ і РЕЙМОНДІВ в Америці
та ближча і дальша родини в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів можна складати пожертви на
Український Музей в Нью-Йорку.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

ПЕТРО ЯРЕМА

**УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

У Сороковий день відходу у вічність
нашого найдорожчого і ніколи незабутнього
МУЖА, ТАТА, ДІДУСА І ВУЙКА

СВ. П.
ЯРОСЛАВА БІЛАНЮКА
будуть відправлені
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

- в церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Іл.,
в суботу, 12 травня 2007 р.;
- в церкві св. Юра в Нью-Йорку, Н.Й.
в понеділок, 14 травня 2007 р. о год. 9:30 ранку;
- в церкві св. Трійці у Сілвер Спрінг, Мд.,
в понеділок, 14 травня 2007 р. о год. 9:30 ранку;
- в церкві св. о. Миколая у Грейт Медовс, Н.Дж.,
в четвер, 31 травня 2007 р.;
- в церкві Пресвятої Трійці у Кергонксоні, Н.Й.,
у вівторок, 15 травня 2007 р. о год. 8 ранку;
- в церкві св. Духа у Гемптонбургу, Н.Й.,
в суботу, 19 травня 2007 р. о год. 9 ранку;
- в монастирі Сестер Службениць у Словтсбург, Н.Й.,
в суботу, 19 травня 2007 р. о год. 7 веч.;
- в катедрі св. о. Миколая в Чикаго, Іл.,
в суботу, 19 травня 2007 р. о год. 8 ранку;
- в церкві Благовіщення у Фреш Медовс, Н.Й.,
в неділю, 20 травня 2007 р. о год. 9 ранку;
- в монастирі св. Йосафата в Глен Ков, Н.Й.
в неділю, 20 травня 2007 р. о год. 7 ранку;
- в соборі св. Юра у Львові, Україна;
- в церкві св. Покрови у Пядиках, Україна;
- в церкві св. Параскевії у Микуличині, Україна.

О молитви просить у глибокому смутку залишена
дружина ВОЛОДИМИРА із синами та їхніми родинами
в Америці й Україні.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець
забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington, N.J. 08822
Email: eugenemaria@patmedia.net

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець
забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free: 1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail: swelhasch@unamember.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

VILLA „LIDIA“

Відпочинок над морем

128 E. Crocus Rd.,

Wildwood Crest, NJ 08260

Tel. (609) 522-3348 Suzanna Sapowycz

ОРКЕСТРА „ЛУНА“

Музика на весілля, забори, фестивалі.

Святкування роковин.

ОПЕСЬ КУЗИШИН

Тел./Факс: (732) 636-5406

e-mail: dumamuse@aol.com

LENDING FINANCIAL INSTITUTION

уділює позики на відкриття малих
бізнесів, купно домів (mortgage), купно
авто, особисті потреби (personal loans).
Негайна відповідь. **Тел.: 800-647-4945**

PinlessWorld.com

ТЕЛЕФОНІЧНІ КАРТКИ

10% знижка на всі дзвінки.

5 центів за хвилину до України.

Добре сполучення і обслуга.

www.pinlessworld.com

ANIA –Ukrainian Hair Stylist and Manicurist

запрошує до салону

261 Central Ave., Jersey City, NJ 07307

Tel.: (201) 533-8558 • (201) 401-1216

Години праці: понеділок – субота

від 10 до 8-ої
неділя від 10-4

Аня говорить українською та англійською мовами

Y. Kochubey DES, NH, Ph.D

Board Certified

ПСИХОСУГЕСТОЛОГІЯ

* Наркоманія

* Алкоголізм

Тяжкі депресії

Хвороби печінки

Відновлення після хемотерапії

Tel.: (845) 887-6039, (845) 583-7515 • Fax: (845) 887-4381 (Реєстрація 12 – 7 веч.)

* за щирим бажанням хворого –
100% ГАРАНТІЯ

Monticello, NY

Понад 30,000 читачів щотижня дивляться на наші реклами! Рекламуйтеся!

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,

Toronto, ON, Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105

e-mail: karpатыcanada@yahoo.com

**ПОДОРОЖНІ
ПОСЛУГИ: ВІЗИ,
АВІАКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ
ДО КАНАДИ І США,
СТРАХУВАННЯ**

**Для Вашої
зручності
все можна
полагодити
телефонічно**

**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ**

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.

Найдешевші міжнародні телефонічні розмови.

Перепишуємо відеокасети і DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через „КАРПАТИ“